

கற்பனாவை வெளியீடு

கதை 14

வாசம் ஒன்று

மணியாசம்

பல்சுவை இலக்கிய மாத இதழ் MANNYAASAM

குழலினிது யாழினிது என்பர் - தம்மக்கள்
மழலைச் சொல் கேளாதவர்

BOBBIKA

Bridal & Hair styling

Certified Hair Stylist, Over 14 years Experience in Sri Lanka, India & Canada

தகுமணம், பிறந்தநாள் பூப்புக்காலை நிராட்டு, ஒன்று கூடல் வைபவங்களுக்கு பெண்களை அழுபடுத்த அழையுங்கள்

Bobbika 905- 470 0337 , 416- 737 4807

RBC
Insurance

கன்டாவின் மிகப்பெரிய வங்கி மூலம்
சேமிப்புடன் கூடிய காப்புறுதித் தேவைகளுக்கு

அழையுங்கள்
பொபி கனகரட்னைம்

416-522 0971, 905-760 8060

இலு ஓர் கந்பகோவை வெள்ளீடு

திதி 14, 2006

விலை 2.50

மண்ணாசம்
பிளகுவை திலங்கிய மாத இநி MANNYAASAM

மக்ரவாசம் - நீர்வாக்கள்

உ_ரினம்	சிவபங்களி
பிரதம ஆசிரியர்	இரா. தங்கி
உ_துவி ஆசிரியர்	ச.க. ஆழுமுகசாமி
செவனிப்பு, நிறவாகம்	கற்பணாவயா
ஆலோசகர்கள்	ஓ. விவேகாஸந்தன து. கண்ணாம்மா சிவபங்களி
வடிவமைப்பு	புதேஷ் - மோகேஸ்
விழியோகம்	கோவி, சரி, வேதா காண்டி, பலா

மண்ணாசம்

பிரதம ஆசிரியர் சிந்தனையில் கொந்து

தமிழ் புலம் பெற்ற நாடுகளில் கண்டாவில் இளைஞர்களின் முன்னேற்றம் மிகவும் அளவிய ஒன்றாகவே உள்ளது. இந்த மண்ணில் இளைஞர்களும் இளம் யுவதிகளும் பலரும் வியக்கத்தக்க வகையில் பல்துறைகளிலும் கொடிகட்டி பறக்கின்றார்கள். இவர்கள் சர்ந்துள்ள துறை எதுவானாலும் அத்துறைக்கு பெருமைய சேங்குதுள்ளனர்கள் என்னம் யடிப்பு, தொழில்துறை, இலக்ஷியம் நடனம் சங்கீதம் நாடகம் பத்துறை, வியாபாரம் இப்படியே அடுக்கிக் கொண்டிருக்கும் எமது தமிழ் இளைஞர் யுவதிகளின் சுகாந்தம் கூடிய விரைவில் சிகரம் அமைத்து வெற்றிக் கொடியை நாட்டும் என்பது அதிகாரத்தில் இல்லை என்பது மறக்க முடியாத ஒன்று.

கு. தண்

மன்வாசத்தில் உங்கள் தரமான
ஆக்கங்கள், கதைகள், கட்டுரைகள்,
கவிதைகள் என்பன
வரவேற்கப்படுகின்றன.
தரமாய்ந்து, இவை மன்வாசத்தில்
மணம் வீசும். - பிரதம ஆசிரியர்

விநாயகர் துதி

விநாயகனே வெவ்வினையை வேறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கைதனி விப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினாற்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து.

உங்களது மன்வாசம் தொடர்பான ஆக்கங்கள்,
கருத்துக்கள், வீரர்சனங்கள் யாவற்றையும்,
கீழ்கானும் முகவரிக்கு அஞ்சல் மூலம் அனுப்பி
வைக்குமாறு பணிவன்புடன்
கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

MANNVAASAM

18 Mondeo Drive, Suite 639
Toronto, ON M1P 5C8

மண்வாசம்

அனையாத

தீபங்கள்

கார்த்திகை தீவுகள்

276 டாஸ்

தீவுகள் என்றால் அதே போன்ற விஷயம் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

“அனையாத தீபங்கள்” தமிழ்மூத்தில் ஏறக்குறைய 18 ஆயிரம் பேர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதுவும் அனைத்துத் தமிழ் மக்களின் மனத்தில் வீற்றிருக்கின்றார்கள். இவர்கள் மன்னுக்கும் மக்களுக்குமாக தம் மை நன்கொடையாக கொடுத்து இன்று அழியாப் புகமுடம் புடன் வாழ்கின்றார்கள்.

இவர் களின் நினைவுத்தாயிகள் தமிழ்மூத்தின் பல இடங்களிலும் மக்களின் அஞ்சலிக்கு வைக்கப்பட்டு, சகல மரியாதைகளுடன் 27ம் நாள் நவம்பர் மாதம் மாவீரர் தின நிகழ்வுகள் சிறப்புற நடைபெற்றது. இவர்களைப் பெற்றெடுத்தவர்களும், உடன் பிறப்புக்களும் நன்பர்களும் தமது அஞ்சலியைக் கண்ணோ மலர்களால் செலுத்திய காட்சி எந்தத்

தமிழனாலும் மறக்கமுடியாது.

தமிழர் வாழ்வில் அழியாத எழுத்தில், ஏட்டில் எழுதப்பட்ட வரலாறு இது. தமிழர் இனம் தலைவிளைந்து வாழ உரமாகிய தியாகிகளின் வரலாறு இது. அவர்களின் மன உறுதியை விதைத்த வரலாறு இது. இன்று சகல புலம் பெய்ந்த நாடுகளிலும் தமிழ் மக்களால் முன்னெடுத்து கொண்டாடப்பட்டு வரும் வரலாறு இது.

எமது “மன்வாசம்” தனது இலக்கிய மாத முதல் மலரை மாவீரர்களுக்கு சம்பங்கம் செய்து, பெருமையுடன் வெளியீடு செய்கின்றது.

மண்வாசம்

தைப் பொங்கல் திருநாள்

தமிழர் திருநாளாம் தைப்பொங்கல் தை மாதப் பிறப்பில் கொண்டாடப்படும் ஒரு பண்டிகையாகும் உழவர்களால் பூரித் தாய்க்கும் சூரிய பகவானிற்கும் நன்றி தெரிவிக்கும் நாளாக இது கொண்டாடப்படுகிறது.

இந் நாளில் தம் வயக்களில் விளைந்த புது நெண்ண் புதீ எடுத்து, வைகறையில் எழுந்து குளித்து வீட்டின் முற்றத்தில் வண்ணக் கோலமிட்டு, புத்தாடை புனைந்து குடுப்ப உறுப்பினர்கள் இணைந்து புதுப் பானமில்லாவும் சுக்கரையும் சேஷ்து சூரியனை நோக்கிப் பொங்கி, பொங்கலோ பொங்கல் என்று மகிழ்வோடு பொங்கிப் படைப்பார்கள். இந்நாளில் பட்டாசு கொழுத்தியும், வண்ண வானங்கள் விட்டும் சிறியவர்களும் பெரியவர்களும் அந்நாளைக் கலகலப்பாக்குவதோடு, உற்றார் உறவினர்களுடன் பொங்கலுண்டு,

ஆலயங்களுக்குச் சென்று வணங்கி, இந்நாளை மிக்க மகிழ்ச்சியாக கொண்டாடி மகிழ்வர்.

பொங்கலுக்கு மறநன் படிப் பொங்கலை என்று தமது உழவுத் தொழிலுக்கு உதவிய மாடுகளுக்கு நன்றி செலுத்துவதற்காக ஒரு விழா எடுப்பார்கள். இந்நாளில் மாடுகளைக் குளிப்பாட்டி, மாலையனிந்து, குங்குமமிட்டு வடை மாலை அணிவித்து மகிழ்வார்கள் பின்பு பொங்கிப் படைத்து, தம்மோடு கூடி உழைத்த மாடுகளுக்கும் பொங்கலோடு, தம் நன்றியறிதலையும் சேஷ்து படைத்து அந்நாளைச் சிறப்பார்க்குவர். தமிழகத் திலும், இவ்விழா பெருவிழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

நூற்றி வியாபை சிற்கி உழைக்கும் விவசாயின் உழைப்பின் உயர்வினை மண்வாசமும் ஏற்றி நிற்பதோடு, தை மகளும் மகிழ்வாள்.

ಕರ್ನಾಟಕ ಮಹಾರಾಜ್ಯ

ಪಂಚಿನ ಮಕ್ಕಳಿನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ತಾನ್ ಕರ್ನಾಟ. ವಂತೋಱರ ಸತ್ತಂತ್ರಿತ್ತುತಾನ್ ವಾರ್ಷಿವೆಕ್ಕುಮ್ ಓರ್ ಅಧಿಕಿಯ ನಾಡ್. ಸಹಂತ್ರಿ ನಾಡ್. ಪತ್ತು ಮಾನಿಲಿಂಗಣಾಯುಮ್ ಮುನ್ರು ರೆರಿಟ್ಟೋರಿಕಣಾಯುಮ್ ಇತ್ತು ಅಂಕುಂಗಣಾಕಕ್ ಕೊಣ್ಣೊತ್ತು. ಮುನ್ರು ಅರಸಕಣಾಯುಮ್ ತಾನ್ ನಾಕತ್ ತೋವೆವೆತ್ತುಂಣಾತ್ತು. Federal ಅರಸ, ಮಾನಿಲ ಅರಸ, ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಅರಸ. ಇಮ್ ಮುನ್ ರುಮ್ ವೆವ್ ವೆರಾನ್ ಅಥಿಕಾರಂಗಣಾಯುಮ್ ಮಕ್ಕಳಾಳ ತೆರಿವು ಚೆಯ್ಯಪ್ಪಟ್ಟ ಪಿರತಿನಿತಿಕಣಾಯುಮ್ ಕೊಣ್ಣೊತ್ತುಂಣಾತ್ತು.

ಕರ್ನಾಟ 1769 ಮ್ ವರ್ನುತ್ಪ ಆಧಿ ಮಾತಮ್ ಮ್ ತಿಕತಿ ಸತ್ತಂತ್ರಿ ನಾಟಾಕಪ ಪಿರಕಟನಂಪಬ್ರಾತ್ತಪಟ್ಟತ್ತು. ಪಿರಿಟಿಷ್ ಆಸ್ತಿಮಿನ್ ಕ್ಹಿ ಇರುಂತ್ತು. ಇತ್ತು ವಿಉತಲೈ ಪೆರ್ರು, ಚೇರ್ ಜೋಣ್ ಮಕ್ಕಟಾಣ್ಣಂಪ್ ಸತ್ತಂತ್ರಿಕ ಕರ್ನಾಟಾವಿನ್ ಮುತಲ್ ಪಿರತಮಾನಾರ್. ಆನಾಳ್ ಮಕಾ ತೋಸಾತಿಪತಿಯಾಕ, ಇರಾಣಿಮಿನ್ ಪಿರತಿನಿತಿ ಓರುವರ್ ಇಂ ರುಮ್ ಉಳ್ ಲಾರ್. ಪಾರಾಗ್ನಾಮನ್ ರತ್ ತಿಲ್ ಉರುವಾಕುಮ್ ಸಟ್ಟಂಗಣ್ಣುಕೆಳ್ಳಾಮ್ ಇವರ್ ಋಪ್ಯಮ್ ಇಪ್ಪಟ್ಟ ಅಮುಲುಕ್ಕು ವರ್ನುಮ್

ಕರ್ನಾಟಕ್ ಓರುವರ್ ಅಕತಿಯಾಕ ಇಂಖ್ಮಾಮಲ್ ಪತ್ತು ವರ್ನು ಸ್ಪಿಬಾಂಕಿನ್ ವಂತ್ತಾಲ್ ಮುನ್ರು ವರ್ನುತನ್ಕಳಿನ್ ಪಿನ್ನನ್ ವಾಕ್ಕರಿಮೆಯ್ತನ್ ಸ್ಪಾಯ ಸಿರ್ರಿಸಿನ್ ಬೆಂ ಮುಡಿಯ್ತು ವೇಲೈ ಚೆಯ್ತು ಇರುಪಿನ್ ಇವರ್ ತಾಯ್ ನಾಪ್ತಿಲ್ ಉಳ್ಳಾವರ್ಕಣಾ ಸ್ಪಿಂಕ್ಸ್ ಚೆಯ್ತು ಸ್ಪಾಪ್ತಿ ಮುಡಿಯ್ತು ಇನ್ರು ಓಂರಾರಿಯೋ ಮಾನಿಲತ್ತತಿಲ್ ಎಹ್ಕತ್ತರಣ್ಯ ಇಂತ್ತು ಇಲ್ಸ್ಕ್ ತಮಿಶ್ರಳ್ ವಾಪ್ತಿಕಿನ್ರನ್ನರ್. ಇವರ್ಕಣ್ಣುಕೆಳ್ಳಾರು ಉಲ್ಸತ್ ತಮಿಶ್ರ ಇಯಕ್ಕುಮ್ ತಮಿಶ್ರ್ಹಿಸ್ ಸಂಕ್ಷಮ್ ಅತ್ತೋತ್ ಓಲ್ಬಾರು ತಮಿಶ್ ಮಕ್ಕಳಿನ್ ಔಂನಿಯ್ ಪಾಟಾಣಾಲೆಕಳಿನ್ ಔಂನಿಯ್ ಶೈವಾಕ ಕೋಮಿಲ್ಕಳ್, ತಿರ್ಜುಕಾಪಾಕಳ್, ಕಳೈ ವಿಘಾಕ್ಕಳ್, ಕರ್ತೃತ್ರಾಂಗ್ಕಳ್, ವಯಾಠಾನಾವರ್ಕಣ್ಣುಕೆಳ್ ವಸತಿಯಾನ್ ವೀಕುಳ್, ಕೊಬುಪ್ಪನಾವಕಳ್ ಪೋನ್ರ ಇನ್ನೊಣಾರಣ್ ಚೆಯ್ಪಾಕುಳ್ ಉಳ್ಳಾನ್. ಇಂಗ್ಕಳ್ ಕಾಲನಿಳಾಲತಾಣ್ ಎಮಕ್ಕು ಬ್ರಾಪ್ ಕಷ್ಟಪಾಕ ಉಳ್ಳಾತ್ತು. ಆನಾಳ್ ಅತರ್ಕುರಿ ಉಟೆಕಣಾಪ್ ಪಾವಿಕ್ಕುಮ್ ಪೋತ್ತು ಇಕ್ಕಾಲನಿಳೈ ನಾಳಾಟೆವಿಲ್ ಎಂಂಣ್ಣು ಇಕ್ಕಿಯ್ಯಪ್ಪಟ್ಟು ವೀಕುಮ್ ಅರ್ಪು, ನೀರ್, ಕುನಿಯ್ ಅಣೈ ಎಂಳಾಮ್ ವೀಟ್ಟಿನುಳ್ಳೆಳ್ ಅಮಾಕಿನ್ ರತ್ತು. ಮಾಡಿಕ್ಕಟ್ಟಾಂಕಳಿನ್ ವಾಸಿಕಾಳೈ, ಹೈಕಂಪಿಯಾ ಉಪಕರಣಮ್

ಮಣಿಖಾಸಂ

வினாயாட்டுடம் நீசல் குளம் திலீப்டர் இப்படியானவை உண்டு. வாழ்க்கையை உண்மையானதாக உணர்பவர்களுக்கு இந்த வாழ்க்கை இன்பமானதாக இருக்கும் நோய்களுக்கு மருந்தவை வசதிகள், வைத்தியர்கள், அவசர தேவைக்கு 911 வசதிகள் உண்டு.

எமது தாயகத்தில் கிணக்காத அளவு கோவில் வசதிகள், கிழமைக்குக் கிழமை கலை நிகழ்ச்சிகள், கஸ்யான வீடுகள், முதியேர் பாடசாலைகள், இளம் பராயத்தினருக்கான கல்வி வசதிகள், வங்கிகளின் உதவிகள், இன்குரன்ஸ், வியந்து நிவாரணங்கள் இன்னும் பல. இது எமது தமிழ் மக்களுக்கு ஒரு பெரிய வர்பிரசாதம் என்றே கூறலாம் இன்று கண்டாவில் எமது மக்கள் வியாபத்துறையிலும், படிப்புத் துறையிலும் கொடிகட்டிப் பழக்கின்றனர். நாளைடவில் கண்டாவின் பரானு மன்றத்திலும் குரல் ஓலிக்குமுனால் நாம் அதிசய்யப்பத்தேவையில்லை.

கண்டாவில் தமிழ் பெண்கள் மிகவும் உயர்ந்த இடத்தை பிடித்துள்ளனர். அவர்கள் ஆண்களுக்கு சமாக நடையடை பாவனை, படிப்பு, தொறில் குடும்ப நிர்வாகம், வாகனப் பயிற்சி கல்வி போன்றவற்றில் தேறி ஆண்களுக்கு நிகராக இருப்பதை பார்க்கும் போது மனம் குளிர்வதாக உள்ளது. எமது தமிழ் சமூகம் கூடிய விரைவில் கண்டாவில் தமக்கென ஒரு முத்திரையை படிப்பார்கள். கண்டாவின்

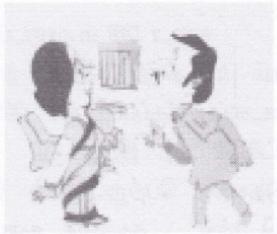
உண்மையான இறைமையை உணர்ந்துதான் தமிழ் அகதிகள் மலைநகரிலிருந்தும் பண்டத்தைப்பாராது கண்டாவிற்குள் நுழைகின்றனர். கண்டாவின் மண்வாசம் மட்டுமல்ல ஒவ்வொரு நாட்டின் மண்வாசமும் மாதாமாதம் ஒன்து எமது மண்வாசம் இலக்கிய மலை பொலிபு செய்து தமிழ் மக்களுக்கு எது தேவையோ அதை எழுதி மகிழ்விக்கும்

தொடரும் . . .

த. கண்ணம்மா.

சதா பஸ்சிலேறி
நுதா அருகிருந்து
சதா பேசிக் கொண்டிருக்க
பிதா பின்னேயிருந்து
பிடரிபில் தட்டினார்

- குறுங்கவி

எங்கப்பா சுத்த கஞ்ச
பேர்வழி
உங்கப்பா சுத்த லஞ்ச
பேர்வழி

மண்வாசம்

ஆ.பொ. செல்லையா

அறிவின் சிகரம்

ஆ. பொ. செல்லையா என்று கூறும் போது அவர் ஆசிரியர் என்பதை விட எழுத்தாளன் என்றுதான் நான் சொல்லவேன். பல புத்தகங்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். நல்ல எழுத்தார்வம் கொண்டவர். அவரின் ஆக்கங்களை அடிக்கடி கண்டாவின் தமிழ் வாரப் பத்திரிகைகளில் காணமுடியும்.

இன்று ஆ.பொ. செல்லையா என்னும் முத்தமிழ் வித்தகரின் உடல் மறைந்தாலும் அவரின் புகழுடம்பு உலகம் உள்ளவரை கலங்கரை தீபம் பொல் பிரகாசித்துக் கொண்டே இருக்கும். அவரின், பண்பு, புன்னகை, அவர் எழுதிய அறிவான புத்தகங்கள் மக்கள் மனதில் நீங்காத இடத்தைப் பெற்றவை. அவர் எமக்கென விட்டுச் சென்ற அறிவுப் பொக்கிணங்கள் எம் சமூகத்திற்குரிய வரப்பிரசாதம். அவருடன் பழகிய நாட்களும் அவர் கூறிய அறிவுச் சொற்கள் கடல் அலைபோல் என் காதில் ஒலிக்கின்றது. கற்கண்டாய் மனதில் இனிக்கிறது.

அவரின் ஆத்மா சாந்தியடையவும், அவரை இழந்து நிற்கும் அவர்தம் குடும்பத்தினருக்கும், உறவினர், நண்பர்களுக்கும் எம் மன் வாசத்தின் கண்ணீர் அஞ்சலியைக் காணிக்கையாக்குகின்றோம்.

இங்நனம்
மண்வாச நீர்வாகம்
416-987-3167

மண்வாசம்

தீபாவளி பாப்பா

ஆனந் உடையை நன்கு அலங்கரித்துக் கொண்டு புற்பு அவன் தாயார், “ ஏன்டா ஆனந் இன்றுதான் வேலையில்லையே எம்கே நேரத்தோடு புற்புசிறைய்” டின்றாள், “இன்றுதானே அப்பா ஸீவு எவ்வளவு சேரி இருக்கு கஉடா என்றாள் வீட்டிலைதிருக்க ஏலாது” என்றவன் வெளிமில் வந்து காரில் ஏறிக்கொண்டான்.

அவன் போவரையே யன்னலுடாகப் பார்த்தபடி கண்கலங்க, காலாகாலத்தில் கல்யாணம் செய்து ஒரு மருமகன் வீட்டோடை வந்திட்டாள் எனக்கு நிம்மதி என்று நீண்ட பெருமூச்சு விட்டாள். அவனின் தாய் மரகதம் என்ன செய்வது? மரகதம் ஒரே மகன் கவிதாவை நினைத்துக் கொண்டாள். காதலித்துக் கல்யாணம் செய்வதுதான் அவன் செய்த மாபெரும் குற்றம் ஆனந்தோ பிடிவாதக்காரன். தங்கையின் காதலுக்கு அங்கீகாரம் அளிக்காததால், தன் காதலனுடன் வேறொரு மாநிலத்திற்கு ஓடிவிட்டாள்.

காதலின் அருமை தெரியாதவனென்று மனதில் போட்டு நிப்பத் தீங்காள் மரகதம் ஆனந்தை என்ன செய்வது. ஆசைக்கு ஒரு ஆனுமும் ஒரு பெண் ஆனும் எவ்வளவு அன்பாகவும் பாசமாகவும்

மண்வாசு

இருந்த அண்ணன் தங்கை உறவு காதலால் ஒரு நொடிமில் உடைந்து விட்டது. ஆனந் பிடிவாதமாகவே காதல்லை எதிர்தால் கவிதா யாருக்கும் சொல்லாமல் கடிதம் எழுதி வைத்துவிட்ட தன் காதலனுடன் ஓடிவிட்டான். இரண்டு வருடங்களாக அவனைப்பற்றி எந்த தகவலும் இல்லை மரகதத்திற்கு மகனிடம் கடைக்க யமம் கவிதா கூட ஒரு நாளாவது அம்மாவிற்கு ரெவியோன் எடுக்கவில்லை. பெற்ற மனம் பித்து பின்னை மனம் கல்லு என்பார்கள். மரகதம் வரையில் இது உண்மையாகி விட்டது. மனதாலும் உடலாலும் அவனால் கவிதாவை மற்றுக் குடியினில்லை. மகன் ஆனந் வேலைக்குப் போய்விட்டால் மரகதம் கவிதாவை நினைத்து அழுதுவடித்தே கண்களில் நீ கூட வற்றி விட்டது. மனம் தாங்காது அவனின் போட்டோவை தாங்குதன் பார்ப்பான். இதை உணர்ந்த ஆனந் அவனின் படங்களை சுவரிலிருந்து அகற்றி விட்டான்.

இப்போதைக்கு அவனின் படம் அப்பத்தில்தான். ஒரு படத்தை எடுத்து தன் அறையில் இலவசமாகப் பார்த்து மசிந்வாள் அந்தப் படத்தோடு கடைப்பான். “ஏன் கவிதா எப்படி அப்பா அப்பாவை

மறந்தாயிட சாபிட்டாயா? உன் மாப்பிளை எப்படி அழகானவரா? சொல்லும்போது பதிலே வராது. ஒவென்று மரகதம் அழுவாள். அருகேயுள்ள தூர்க்கையம்மன் கோவிலுக்கு போய் மணிச்செனக்கில் தேவாரம் யடிப்பாள் வரும் கேட்டாள். பலனேயில்லை. மகனுக்கும் மனம் மாறவில்லை. கவிதாவிற்கும் அப்படித்தான். துடித்தாள் மரகதம். இரண்டு வருபங்கள் ஓடிவிட்டன.

வெளியே கார் வந்து நின்றது. ஆனந் சாமான் களுடன் வந்து இறங்கினான். “என் ஆனந் இவ்வளவு சாமான்கள்? இந்த பெரிய வீட்டில் நியும் நானும்தானே. இரண்டு பேருக்கு இவ்வளவு சாமானா? என்று தாய் கேட்டாள். தானை ஏற்றுத்து நோக்கிய ஆனந் “அம்மா தீாவளி வருகிற கிழமை வருகிறது அதோடு ஒரு விருந்தாளி லண்டனில் இருந்து வருகிறாள். எங்கள் வீட்டில் இரண்டு மாதம் தங்குவாள் என்றான். “உங்கு அவளை எப்படித் தெரியும்” என்றாள் மரகதம்

இந்த வீடு டாக்டர் ஹென்றியின் வீடு. அவர் இப்பு குடும்பத்தோடு இலண்டனில் இருக்கிறார் போகும்போது வீட்டை எண்ணிடம் தந்து குறைந்த வாடகை போட்டு வங்கிமில் போடச் சொல்லியிருக்கிறார். தேவையானால் விலைக்கும் தரஸம் என்று கூறினார். நான் இன்னும் முடிவு சொல்லவில்லை. இந்த வீடு மித்தால் சொல்லுவ வங்குவம் என்றான். “இது நல்லது எனக்குப் பிடித்த வீடுதான். நான்கு வருடங்களாக

இருக்கிறோம் கவிதா போன்றில் இருந்து அவள் உலாவி வந்த இந்த இடத்தை மனதில் வைத்து வாழ்கிறேன்” மரகதம் களர்களைத் துடைத்துக் கொண்டாள்.

டாக்டர் ஹென்றியுடன் லண்டனில் வேலை பார்க்கும் டாக்டர் மிஸ் ரேகா என்பவர் தீாவளியன்று இங்கு பினேனில் வருகிறாள். “அப்பு அவள் தமிழ்ப் பெண்ணா” என்றாள் மரகதம் “ஆம்” என்றாள் ஆனந். மரகதத்திற்குச் சந்தோஷம் சிவவேளை ஆனந்திற்கு அவளைப் பிடித்து விட்டால் தன் மருமகளாக்கி இங்கேயே வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற நப்பாசை. ‘அவள் பாக்ட்ராக்சே. என் என் மகன் கூட கம்பீயுட்டர் என்றியிருக்கானே. அவள் அழகுக்கும் படிப்புக்கும்...’ என எண்ணினாள் மரகதம்

“அம்மா வாறவள் டாக்டர். வீடு நல்ல துப்பரவாக இருக்க வேணும் கண்படி அவனோட கதைக்காதீங்கோ. டாக்டர் எண்டால் திமிர் பிடித்தவளாகத்தான் இருப்பாள். மேலே பெரிய அறையைக் குடுய்ம்” என்றான் ஆனந். “என் நடா ஆனந், அந்தமின்ஶாமல் பேசிறாப் இந்த வீட்டில் பார்க்க துப்பரவும், அழகும் வேறும்கையும் கிடையாது. எது எப்படியானாலும் அவள் தமிழ்ப் பண்பாடு உள்ள அடக்கமான பெண்ணாகவும் இருக்கலாம்தானே?” என்றாள். “என்னவோ, எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. வெளிநாடு வந்த தமிழ்ப் பெண்கள் இப்பு இங்க கூட நல்லா மாறிப்பினம் ஏன், உன் மகள் கூட

மண்வாசம்

சொல்லாமல் ஒருத்தனோட ஓடி விட்டானோ.”

“நீ அவனை வெருட்டின படியால்தான் ஓடினவள். கொஞ்சம் பொறுமையாக நீ இருந்திருந்தால் அவள் ஓடி இருக்கமாட்டாள்.” “ஓ! நீய்களும் அவள் பக்கம்தான். எது எப்படியானாலும் அவனை என்னால் மன்னிக்க முடியாது. அவனை மறந்திட்டன்” என்றான் ஆனந்.

மரகதத்தின் மனதில் பல திட்டங்கள். தூர்க்கை அம்மனை வேண்டிக் கொண்டாள். வாறவள் அடக்கமான அழகான பெண்ணாக இருக்கவேணும் இரண்டு பேரையும் சேந்து விட்டு எப்படியோ கவிதாவைப் பார்க்க வேணும் மரகதத்தின் மனம் சந்தோஷத்தில் துள்ளியது.

ஆனந் மனதில் ஒரே படப்பு. எப்படி இருப்பானோ? ஹென்றியின் சிபாரிசைத் தட்ட முடியாது. இந்தப் பெரிய வீட்டை 700 டொலர் வாடகைக்குத் தந்திருக்கிறார். இந்த வசதி கொண்ட வீட்டை இரண்டாமிழும் வாடகைக்குக் கூட ரொற்றோவில் எடுக்க முடியாது. அப்படி இருக்க, அவரின் சிபாரிசோடு வாறவனை வடிவாகக் கவனிக்க வேணும் பெரிய மனப் போர்ட்த்தில் இருந்தான் அவன்.

வெளிநாட்டுக் ‘கேல்’ அடித்தது. யாராக இருக்கும் என எண்ணியடி ஆனந் ரிச்வெரை கையில் எடுத்தான். மறு முனையில் “ஹலோ, நான் ரேகா கதைக் கிறன். ஆனந் தானே கதைக் கிறது?” என்றாள். “ஆமாம்

ஆனந் தான் கதைக்கிறன்” எப்படி, சுகமாக இருக்கிற்களா? ஹென்றி எல்லாம் சொன்னார். நான் தீயாவளியன்று உவ்விடம் வருகின்றேன். என்னை புதன்மிழமை அதிகாலை 100 மணிக்கு பியேசன் ஏஃபீட்டுக்கு வந்து ‘பிச்கப்’ பண்ண முடியுமா?” என்றாள்.

அவளின் மென்மையான பேசு ஆனந்தைக் காந்தம் பேஸ் இழுத்தது. கவலைப்பாதீங்க. கட்டாயம் வருகிறேன் இங்கு தங்கியிருக்கச் சகல ஏற்பாடும் செய்து விட்டேன்” என்றான் ஆனந் ‘தாம்கல். உங்களை நீநில் வந்து சுந்திக்கின்றேன்’ என்று துண்டித்துக் கொண்டாள் அவள். புதன் இரவு 11:00 மணிக்கு ‘கீதவாணி’யைக் கேட்டு விட்டு தாயிடம் சொல்லிக்கொண்டு ஏஃபோட்டுக்குப் புறப்பட்டான். அவன் மனதில் ஒரே படப்பு. இரண்டு மாதங்கள் ரேகா தங்களோடு தங்கப் போகிறாள். எப்படிப் பட்டவளோ, கர்வம் பிதித்தவளோ. பல வகையான எண்ணங்கள் மனதில்.

சரியாக ஒன்று பத்துக்கு ‘விசிட்டர் ஹோலில்’ நின் று ஒவ்வொரு தமிழ்பெண்ணையும் ஆவலுடன் நோக்கிக் கொண்டிருந்த ஆனந், பின்னால் குரல் கேட்டுத் திரும் பினான். கையில் குழந்தையை ஏற்று ஏந்தியபடி ஒரு சில்லுபோட்ட பெட்டியை இழுத்தபடி ‘ஹாண்ட் லக்கேஜை’ த் தோலில் மாட்டியபடி ரேகா நின்றாள். கையில் குழந்தையைக் கண்ட

மண்வட்டம்

ஆனந்துக்குத் தூக்கி வாரிப் போட்டது. “எப்படி என்னைக் கண்டு பிடித்தீர்கள்” என்றான். அவள் கலகலவென்று சிரித்து விட்டு “ஓ..... அதுவா? உங்கள் படத்தை ஹென்றி காட்டியுள்ளார் அதுதான்” என்றாள்.

“இது உங்கள் குழந்தை தானா?” என்றவனை ஆழமாக நோக்கிய ரேகா, “எப்படி அழகாக இருக்கிறாளா?” என்று விட்டு, “என் குழந்தைதான். ஒரு வயது முடிந்து விட்டது.” என்றாள். ரேகாவையும் குழந்தையையும் பிதாபாகுப் பாஞ்சு ஆனந் “போவோமா” என்றாள். காலிஸ் முன்சிரிஸ் ஏறிக்கொண்ட ரேகா, “மதில் குழந்தையை வைக்குது இருக்க முடியாது. நான் சமாளிக்கிறேன் வண்டியை எடுங்கோ” என்றாள். ஆனந் வண்டியை எடுக்க, ரேகா முந்தானையால் குழந்தையை மூடிவிட்டுத் தனக்கு பெஸ்ட்டை மாட்டினாள்.

‘என்ன விநோதமான பெண் தன்னை மிஸ் ரேகா என்கிறான் குழந்தை தன்னுடையது என்கிறான்’ ஒன்றுமே விளங்காத ஆனந் வண்டியை ஒட்டிய படி அவளை ஜாடையாக நோக்கினான். “என்ன பிரச்சனை” என்னையே உங்கள் கண் வட்டமிடுகிறது. ஏதாவது கேட்க வேண்டியிருந்தால் கேட்க கேட்க வேண்டியதுதானே. சந்தேகங்களை மனதில் வைத்தால் கெதிமில் பிறங்கி ஆக்கிப் போடும்” என்றாள் சிரிப்புடன்.

அவளின் மென்மையான

சபாவம் அவனைக் கவர்ந்தாலும் அவள் பிள்ளையோடு வருவாள் என்பதை எதிர்பாராத ஆனந் “இது உங்கள் குழந்தையா?” என்றான். பேச் சில் அவனின் குரல் தடுமாறியதை உணர்ந்த ரேகா, “ஆனந், இது என் குழந்தைதான்” ‘அப்படியானால் நீங்கள் மில் ரேகாதானே?’ என்றான். சற்று யோசித்தவள் அவனின் முகத்தை ஆராய்வது போல் நோக்கிவிட்டு “மில்ஸாயிருப்பவர்கள் பிள்ளை பெறக்கூடாதா? அப்படியென்றால் கண்டாவில் எத்தனை சிங்கிள் மதர்கள் இருக்கிறார்கள்? அது போல் எனக்கும் எதிர்பாராமல் இப்படி நடந்து விட்டது” என்றவள், “ஆனந்த், உங்களிடம் எனது மனதில் உள்ள பிரச்சினைகளை அப்படியே கூற ஆசைப்படுகிறேன். விரும்பினால் ஆறுதலாகக் கூறுகிறேன்” என்றாள் ரேகா.

“நிச்சயமாக உங்கள் பிரச்சனையைக் கூறலாம். இல்லாது விட்டால் உங்களுக்கும் பிறங்கர வரலாம்தானே?” என்றான் ஆனந்த் நகைச்சுவையாக. இருவருக்கும் ஒரே நேரத்தில் சிரிக்க, மடிமில் கிடந்த குழந்தை தலையை அசைத்துச் சிரித்தது.

ரேகா வீட்டுக்கு வந்ததும் மரகதம் சந்தோஷத்தில் துள்ளிக் குதித்தாலும் அவள் கையில் குழந்தையுடன்

மண்வாசம்

வந்ததுதான் முதலில் பெரிய மன வருத்தமாக இருந்தது. இவ்வளவு அழகான வளர் வாழ்ச்சையில் ஏமாந்து விட்டாள்! மரகதத்தின் உள்மணம் இதை ஏற்று ஜீரணிக்க முடியாமல் தவியாய் தவித்தது. ரேகாவை மீண்டும் கேட்டாள் மரகதம் “என்ன மாமி இது? என் குழந்தைதான். ஏன் நீங்கள் நம்பமாட்டேன் என் கிறீர்கள்?”. அவளின் திடமான சொற்களை ஆனந் காது கொடுத்துக் கேட்டான்.

அவளின் மனம் கூட ரேகாவின் வார்த்தைகள் பொய்யாக இருக்கக் கூடாதா என்று எண்ணி ஏங்கியது.

ஆனந்தின் மனம் குமிறியதையோ, மாமி மரகதத்தின் எண்ண ஒட்டத்தையோ உணராதவளாக ரேகா, குழந்தை மஞ்சவைக் குதுரைகளிக்க வைப்பதிலும் விளையாட்டுக் காட்டுவதிலும் கண்ணாக இருந்தாள். மாமி மரகதத்திடம் குழந்தையை இருத்தி விட்டு விதம் விதமான கறிகள் சமைத்தாள். பலகாரம் ஆனந்தத்தின் வாய்க்கு ருசியாக இருந்தது. தன் தங்கை கவிதாவை எண்ணிக் கொண்டான். அவள் இருந்தாள் இப்படித்தான் சமைத்திருப்பாள். தீபாவளியன்று வந்ததும் தன் வீட்டைப் போல் ஒடியாடி கோழிக்கறியும், ரசமும் வைத்து ஆனந் திடம் நல்ல பேர் எடுத்துவிட்டாள். மரகதத்துக்கு

பெரிய சந்தேகம். வாழ்க்கையில் தோல்வி கண்ட ஒருத்தியால் இவ்வளவு மகிழ்ச்சியாகவும், கலகலப்பாகவும் இருக்க முடியுமா? இது பெரிய கேள்விக் குறியாக மரகதத்தின் முன் படமெடுத்தாடியது.

மரகதம் மாமிக் குதீபாவளிக் குப் புதுப் பட்டுப் புடவையும் ஆனந்துக்கு “கோட்டுக்குட்டும்” ரேகா தீபாவளிப் பரிசாக கொடுத்தபோது ஆனந் ரேகாவுக்கும் குழந்தை மஞ்சவுக்கும் ஏதாவது கொடுக்காது விட்டால் கௌரவம் இல்லை என்பதால் - ஜூராட்டுக்குப் போய் குழந்தைக் கு ஒரு “செயினும்”, ரேகாவுக்கு ஒரு நெக் கிலஸும் வாங்கி வந்து கொடுத்தான்.

நாட்கள் ஒடியபோது குழந்தை மஞ்ச மரகதத்துடன் நன்றாக ஓட்டிக்கொண்டாள். ரேகாவைப் பற்றி மஞ்ச கொஞ்சமும் சிந்திக்காமல் மரகதத்தின் இதமான பார்வையில் ஓடியது மட்டுமல்லது அவள்க்கு

மண்வாசு

எத்தனையோ விளையாட்டுக்களையும் காட்டினாள். தன் மகள் கவிதா இருந்திருந்தால் இப்படியொரு பேரப் பிள்ளையைப் பெற்று கொடுத்திருப்பானோ? என்ன செய்வது. நீண்டதொரு பெருமூச்சை விட்டாள் மரகதம்.

ரேகா வந்ததில் இருந்து ஆனந் ஒரே பிலி. இடையிடையே வேலை. ரேகாவோடு பல இடங்களுக்குப் போய் வந்தான். குழந்தை மஞ்சலை தன்னோடு கொண்டு போகக் கையை நீட்டியபோது அவள் வர மறுத்து மரகதம் மாமியே அடைக்கலம் என ஒட்டிக்கொள்ள, “ரேகா, கொஞ்ச நாள்தானே மஞ்ச என் னோடு இருக்கட்டும். இவள் வந்ததில் இருந்து என் மனம் எவ்வளவு சந்தோஷமாக இருக்கு” என்று கெஞ்சும் குரலில் கூறினாள் மரகதம்.

நாளடைவில் ரேகா - ஆனந் நல்ல அந்தியோன்னியமாக பழகத் தொந்திய போதுதான் பல பிரச்சனைகள் பூதாகரமாக வெளிப்பத் தொந்தின். ரேகா டாக்டராக மட்டுமல்ல நல்ல கம்பியூட்டர் வல்லுனராகவும் இருப்பாள் என்பதனைச் சர்றும் ஆனந் எதிர்பார்க்க விஶ்வை. இரண்டு கிழமையால் ஆனந்துக்கு கம்பியூட்டர் சம்பந்தமான ஒரு பரிசை. அது ஒரு புதிய புறோகிறாம். தன் மன்றையைப் போட்டுக் குழபிக் கொண்டும் டெவிபோன் கணக்கைன

கொடுத்து எதேதோ தட்டிக் கொண்டிருந்தவனின் சிந்தனையை பின் னால் நின்ற ரேகாவின் கலகலவென்ற சிரிப்பொலி கலைய வைத்தது.

படாரென்று சுழல் நாற்காலியில் சுழன்று திரும்பியனின் முகம் ரேகாவின் வமிற்று ப்பக்கத்தில் மெதுவாக தட்டுப்பட்டது. ரேகாவின் சிரிப்பொலி அடங்கியது. “என்ன ஆனந்த்” என்றாள், ‘சொறி’ ரேகா நீ பின்னால் நிற்பதை நான் உணராமல் வமிற்றில் அடித்து விட்டேன். ‘ஜ ஆம் வெறி சொறி ரேகா’ என்றான். ஆனந் அவனின் குரல் மன்னிப்பு கேப்பது போல ரேகாவக்குப் பட்டது. “அப்படி என்ன பெரிசாக நடந்து விட்டது ஆனந்த்? யுடீக் இற்றாலி” என்றவன் “சற்று உங்கள் சீற்றை தந்தால் நீங்கள் தேடும் பறோகிறாமை உங்களுக்கு செற் பண்ணித் தருகின்றேன்” என்றாள். உட்கார்ந்த ரேகா மிக நுட்பமாக புறோகிறாமை ஸ்கிரீனில் எடுத்து விளக்கினாள். உண்மையில் ஆனந் வியந்தே போனான். “இது எப்படி உன்னால்” என்று இழுத்தவனை இடைமறித்து ரேகா, “நாங்கள் வைத் தியத் துறையில் பல பறோகிறாம்கள் போட்டுத்தானே செய்கிறோம்”. என்றாள் சிரித்தபடி. அப்போது ஆனந்த் அவளை நோக்கி “பாராதியார் கண்டது புதுமைப் பெண் அல்ல. உண்மையில் நீ தான் புதுமைப் பெண்” என்றாள்.

மண்வாசம்

அன்று சனிக்கிழமை. ஆனந்தும் ரேகாவும் மகிழ் சி யியாகவும், குதாகஸ்மாகவும் இருந்தபோது அந்த அப்பும் ரேகாவின் கண்களில் பட்டது. அதை எடுத்து ஒவ்வொரு பக்கமாக தட்டியபோது அழகான ஒரு இளம் பெண் ணின் படங் கள் பல கோணங்களில் எடுக்கப் பட்டிருந்தது அவள் கண்ணில் பட்டது. பத்தைக் காட்டி, “இது யார் என்று ரேகா கேட்க, தன் முகத்தை அட்கோணத்தில் திருப்பிய ஆனந் “இதை இப்போது கேட்காதே, தேவை ஏற்படும் போது கூறுகின்றேன். “ என்று முழுப்பி பேச்சின் திசையை மாற்ற, “நீதான் எதோ உன் வாழ்க்கைமில் எதேதோ நடந்து விட்டது என்றாலே, சொல் கேட்போம் “ என்றான்.

சற்று முகம் மாறிய ரேகா தன்னைச் சுதாகரித்துக் கொண்டு “ஒகஸ்போர்ட்டில் நான் படிக்கும் போது உங்களைப் போன்றதொரு அழகான இளங்களை மனதாரக் காதலித்தேன். அவனும் என்னை உயிருக்குமிராய் காதலித்தான்.. பிரதாபமாக ரேகாவை ஆனந் நோக்கிய போது அவள் தன் முகத்தை வேறு பக்கமாக திருப்பிக் கொள்ள, அப்படி யென்றால் இப்படியே தனியே வாழ முடிவெல்லுத்து விட்டாயா என்ற ஆனந்தை நோக்கியவள், “வேறு வழி?” என்றாள். இந்தக் கேள்வி

மண்விஷம்

ஆனந்தை திக்குமுக்காட் வைத்தது. நீ ஒரு டாக்டர், முன்னோடியான நாட்டில் வாழ்கின்றாய், யாராவது ஒருவனை மனம் முடிக்கலாமே என்றான். ரேகாவின் கண்ணில் ஒரு ஒளி வருவது போல இருந்தது. “இந்த ஜியாவை” தந்த நீங்களே என்னை ஏற்பீர்களா என்ற பெரிய கேள்வியைப் போட்டாள் ரேகா. ரேகாவின் ஆணித் தரமான கேள்விக்கு நேரடியாக பதிலளிக்க முடியாத ஆனந் தலையைக் கவிழ்ந்து கொண்டான். அவனுக்கு ஏன் அந்தக் கேள்வியை அவளிடம் கேட்டோம் என்று இருந்தது. மௌனமாக தன் அறையை நோக்கி நடந்தவன் படுக்கையில் விழுந்து பெரும் மனப்போராட்டத்துக்கு ஆளானான்.

மேலும் நாட்கள் ஒடின், ரேகாவும் கனடாவுக்கு வந்து ஒரு மாதம் ஓடிவிட்டது. ஹென்றியும் அடிக்கடி ரெல்பிளீனில் கதைத்தார். அமைதியான ஆனந்தை நினைத்து ரேகா மனம் குழப்பிப் போனாள். இப்போது ஆனந்த் அவளிடம் மிகவும் கவனம்கா கதைக் கொண்டான். பீட்சையும் முடிந்து நல்ல ரிசஸ்ட்டையம் கொடுத்தது. அப்போது வேலைகளை முடித்து ஆபிசால் வுந்த ஆனந்த் ரேகாவைத் தேடினான்.

மறு பேச்சுப் பேசாத ஆனந்த், சாப்பாடு மேசையை நெருங்கி அவள் கையால் பரிமாறிய சாப்பாட்டை ருசித்துச் சாப்பிட்ட படி

குழந்தையைப் போல ஓரக்கண்ணால் ரேகாவை நோக்கவும் அவன் சிரிப்பை அடக்க முடியாமல் சிரித்துக் கொண்டள். சாப்பாட்டை முடித்துக் கொண்டவன், “ஷெப் பின் போகவோமா?” என்பதி வெளியில் புறப்பட அவன் பின்னே அவனும் போனாள். ஸ்காப்ரோ ஷோபிங் சென்றார்ஏனா அன்று கலகலப்பாக இருந்தது. உடுப்பு வகைகளை வாங்கிய இருவரும் இரண்டு கைகளிலும் பைகளைத் தூக்கிக் கொண்டு கார் பாக்ஸிங்குக்க வரும் போது கால் தடுக்கி விழப்போன ரேகா ஆனந்தின் கைத் தாங்களில் தடுக்கி நிற்றபோது அவனின் அணைப்பின் வேகம் அவனை அவனின் நெஞ்சில் சாய்த்துக் கொண்டது. ஆனந்த் அந்த ஒரு கண நேரத்தில் தடுமாறியவன் தன்னைச் சமாளித்தக் கொண்டு “என்ன ரேகா, நிதானமாக நிலத்தைப் பர்த்து நட” என்று சொல்ல “நிதானமாக நடந்த என் வாழ்க்கை பாழப்பட்டு விட்டு.” என்றாள் விரக்தியுடன்.

அப்போது மழு கொட்டத் தொடந்கியது. இருவரும் தொப்பமாக நனைந்து விட்டபடி காரை நோக்கி நடந்தனர். இரவு ஆனந்தால் தூங்கவே முடியவில்லை. உடம்பெஸ்லாம் குடிரி உதறுவது போல் இருந்தது. மரகதம் தன் அறையில் குழந்தையுடன் தூங்கிக் கொண்டிருந்தாள். நீரம் பன்றிரண்டு மணி. தாதகளை கூர்மையாக்கிய ரேகா மெதுவாக எழுந்து ஆனந்தின்

அறைக்கதவை திறந்து பார்த்த போது உடல் காச்சில் உதற, பிதற்றிக் கொண்டிருந்தான் ஆனந் அறை வெளிச்சம் கூட ஒஃப் பண்ணவில்லை.

அவனை நெருங்கிய ரேகா, தொட்டுப்பார்த்த போது உடல் அனலாக கொதித்தது. தன் அறைக்குப் போய் மாத்திரைகளை எடுத்த வந்து அவனைத் தூக்கி அணைத்து அதனைக் கொடுத்தாள். கூட இருந்து கவனித்தாள் மூன்றாவது நாள் ஆனந்த் மழுய நிலைக்கு வந்து விட்டான். ஆனால் அவன் இடிறி தனது மார்பில் சாய்ந்தது. தன்னை ஒரு குழந்தை போல கவனித்து தன்னீர் பருக்கி சப்பாடு ஊட்டியது எஸ்ம் பசுமையாக அவன் நெஞ்சில் பார்ந்து விட்டன.

ரேகா அவன் முன்னால் தோன்றியதும் அவனைக் கண் இமைக்காமல் நோக்கிய ஆனந்தின் கண்களில் ஒரு இழையோட, எழுந்து அவனை நெருங்கினான். அவன் அசையவே இல்லை. நெருங்கியவன் அவனை கட்டியானைத்து இரண்டு கண்ணங்களிலும் மாறி, மாறி முத்தங்கள் கொடுத்தான். அசையாமல் நிற்ற ரேகா நிதானத்தான் “போதுமா, இன்னும் வேணுமா?”, என்றாள் கேவியுன். தன் தவற்றை உணர்க்க ஆனந் தூப்பென்று படுக்கையில் விழுந்து தலையைக் கையால் பிடித்தபடி, “ரேகா, கேள்வியால் என்னைக் கொல்லாதே, என் மனம் உன்னைக் காதலிக்கிறது” என்றாள்

மண்வாழகம்

மெதுவாக. அவன் முண்ணால் கட்டிலில் போய் உட்கார்ந்த ரேகா, “ நீங்கள் என்னைக் காதலிக்கலாம் ஆனால் நான் உங்களைக் காதலிக்க வில்லையே!” என்றதும் திடுக்கிட்டவன் அவனை ஏறிட்டு நோக்க, “நான் நான்கு இலண்டன் போகப் போகின்றேன்” என்ற ஒரு வெடிகுண்டைத் தூக்கிப் பொட்டாள்.

“இரண் டு மாதம் முடியவில்லை அதற்குள்ளாகவா?” என்றான். “ஆமாம்” என்றாள். எனக்குச் சியான காரணம் சொல்லாமல் உன்னை இங்கிருந்து போக விடப்போவதில்லை என்றான் கடுமையாக.

“ஏது ஒரு புருஷன் கூட கேட்கத் தயங்கும் கடுமையான உத்தரவு

மண்வடிசும்

போடுகிறீர்கள்?" ஆனந் என்னை மிருந்து பாருங்கள் . "உங்களுக்கு காதல் என்ற போர்வையில் ஒரு பெறி. என் உடல்தான் உங்களுக்குத் தேவைப்படுகிறது. அப்படியானால் இந்தாருங்கள். வேண்டியதை எடுத்துக் கொள் ரூங் கள். இன் னொரு குழந்தைக்குத் தாயாகி இலண்டன் போகிறேன்". என்றாள் ரேகா. "ரேகா!" என்றான் ஆனந் "சுத்தியாக உன்னைக் காதலிக்கிறேன். நீ எனக்கு வேண்டும் ரேகா. இல்லையானால் என்னை நீ...." என்று அவன் வார்த்தைகளை முடிக்கவிட்டு அவன் எழுந்தான் ரேகா, அப்படி யென்றால் உங்களுக்கு காதல் என்றால் என்னவென்று தெரிகிறதா? காதலின் புனிதத்தை உணர்ந்திருந்தால் உங்கள் தங்கை கவிதாவை வீட்டை விட்டே ஓட விட்டிருப்பீர்களா? சொல்லுங்கோ ஆனந்த் சி இப்பவாவது அவனைக் கூப்பிலாம்தானே. வாயாவில் தான் காதலைப் பற்றி கதைக்கிறீர்களா? உங்களுக்கு வெட்கமாக இல்லையா? "குட்பை" காலையில் சந்திப்போம் நான் இலண்டன் போவது நிச்சயம்" விருட்டின வெளியேறியவன் தன் அறையை ஞோக்கி ஒடினாள்.

விடிய விடிய ரேகாவோ, ஆனந்தோ தூங்க வில்லை. ரேகா இரவு டெலிபோனில் கடைத்தாள். மன நிம்பதியுடன் கண்ணயந்து விட்டாள். எழுந்த போது காலை ஒன்பது மணியாகி விட்டது. ஆனந்தின் வீட்டு "கோலிங் பெல்" சுத்தம் கேட்டு

கதவைத் திறந்தான் ஆனந் அழகிய இளைஞர் ஒருவன் ஸித்த முகத்துடன் நின்றபடி "ரேகாவை நான் பார்க்க வேண்டும்" என்றான். அவன் சொல்லில் கடுமை இருந்தது. "ஏன்" என்றான் ஆனந். "என் குழந்தையை வைத்திருக்கிறான் அதுதான்" என்றான் வந்த இளைஞர். ஆனந்துக்கு ஒளவு புரிந்தது. மெதுவாக தொண்டையைக் கொண்டு "அவன் என் காதலி, அவனை நீங்கள் பார்க்க முடியாது. குழந்தையையும் கொண்டு போக முடியாது" என்றான். நிலைமையை உணர்ந்த மரகதம் "நான் இவனைத் தரபாக்கினே." என்றாள் அழுகையுடன்.

அப்போது யணப் பெடியுடன் ரேகா பயிற்சி வந்தாள், அவனை நோக்கி ஒடிய ஆனந்த் "என்னை விட்டு விட்டு போகாதே ரேகா, எனக்கு உண்மையில் பயித்தியம் பிடித்து விடும்" என்றான். மரகதமோ "ரேகா என்னையும் மகனையும் ஏங் கித் தவிக் க விப்போகிறாயா?, அப்படியானால் நீ வராமலே இருந்திருக்கலாம். "ஓ" வென்று மரகதம் அழ மஞ்ச அவனைப் பிஞ்சக் கைகளால் அடைந்தது. கலகல வென்று சிரித்த ரேகா, "அண்ணா, கவிதாவைக் கூப்பிடு " என்றாள். வந்த இளைஞர் காரில் இருந்த கவிதாவை கூப்டிவர, அவன் ஒரு ஆண் குழந்தையை தூக்கிய படி வீட்டுக்குள் நுழைய, மரகதம் "கவிதா" என்றபடி ஒடினாள்.

மண்வாசம்

“அண்ணா என்னை மன்னித்து விடு, அம்மா அழகூந்கோ” என்றவன் “அம்மா இந்த இரண்டு குழந்தைகளும் எனது இரட்டைக் குழந்தைகள்” என்றதும் மரகதம் பூரித்துப் போனார்.

“சுரி ஸ்படியோ எனக்கு மனம் போல மருமகள் கிடைச்சிருக்கிறா” என்ற மரகதம் இரண்டு பேரப் பின்னைகளோடும் தன் அறையை நோக்கி ஓடினாள்.

ஆனந் ரேகாவை நோக்க, “ஆனந் நீங்கள் அடித்து விரட்டினாலும் போகமாட்டேன்,” என்றதும் அவளை நோக்கி ஓடிய ஆனந் “தீபாவளிப் பாப்பாவோடு வந்த பாப்பா ஸ்படி என்னை விட்டு ஒட முடியும்?.” “என்றவன் “கவி உன் அண்ணி ரொம்ப பொல்லாதவள்” என்றான்.

முற்றும்

ரீச்சர்: “அ வுக்கு பின்னால் என்ன எழுத்து வரும் சொல்லு.....”

மாணவன்: “அ வுக்கு பின்னே தான் எல்லா எழுத்துமே வருது ரீச்சர்”

மண்வாசம்

மெச்சிப்பு சொரியும்

ஒழுக்கமறிவியல்

“மாணிக்கம்” நீ என்றென்னி
என் மனதைத் தந்திலேன்
காணிக்கையாய் உன் இதயத்தை
வேண்டி நின்றேன்
தேனுற்ற உன் வார்த்தைகாயிங்கு
ஏங்கினேன்
வானுற்ற காதலை வாழ்விற்காய்
வரித்து நின்றேன்
ஒடி ஒளிந்து கொள்ள
யானிங்குற்றேன்
தேடிக் கருமாற்றி ஓடாய்
தேய்ந்து ஓட்டி வயிமிறுக
உருக்கலைந்தேன்
கட்டியனை யணைத்து
கனவில்யான் மகிழ்ந்திருந் தேன்
முடி மறைப்பதற் கிங்கேது
யெனும் பெண்டிர்.....
கூடிக்குவிந்திருந்தும் ...
அவர்பாற் றிரும்பாது
தேடியலைந்த தென்மன
முன்னையே!
ஆனால் நீயோ!
வாழ்வின் வசந்தத்தைத் தேடிய
என் சுயநலத்தனை விடுத்து
வாழ்வின் எல்லைக்கே! ..
ஒடிவிட்டாய்!

பாடும் புலியாகி படைகொண்டு
புறப்பட்டாய்!
காயும் நம்மினத்தின் விடு
தலைக்காய்
தன்னலமறச் காதலித் தாய்விடு
தலையை!
என்னலம்பேண எம்மினத்தை
விட்டுவெந்த எனக்கு நீ
தந்த பாடமுன் னுயிரா?
கொட்டும் ‘செல்’ மழையில்
சுகமாய் குளித்து!
சொட்டும் குருதியோடுன் தாய்
மன்னுக்காய் போரிட்டுன் னுயிர்
கொடுத்தாய்!
உத்தமியுன் பெயர் நிலைக்கும்.
நித்தமுனக்காய் என்கண்
பனிக்கும்!
உலகுள்ளவரையுன் பெயர்
நிலைக்கும்.
வெட்கித் தலைகுனிந்து
தட்டுத்தடுமாறி நிற்கும் என்
வார்த்தையினி மெளனமாகி
உனக்காய்! உன் தியாகத்தை
மெச்சிப் பூச் சொரியும்!!!

வீடு வாங்க, விற்க.....

Nada, G. Nadarajah

R.V.Sc.

Sales Representative

என்றும் இங்களுடன்

HOMELIFE METRO

Realty Inc. - Real Estate Broker

தெர்த
மண்ணில்
உப்புகளுக்கும்
ஒர் திவ்யம்
சிறை

அமைடூஸ்டன்

Res. (905) 472-8703

Bus: (416) 293-5093 24hr Pager

Fax: (416) 293-5237

5200 Finch Ave.E, Suite 206
Scarborough, ON M1S 4Z4

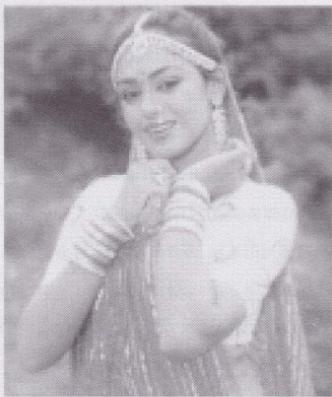
அம்பிகா.

நூகை டைட்டம்

Ambeika Jewellers

நம்பிக்கை : நாணயம் : உத்தரவாதம்

கனபா வாழ் மக்களின் நுன்மதிப்பை வெற்ற
நூகை வியாபாரத்தில் முன்னணி வகீக்கும் ஒரே ஸ்தாபனம்

உலகின் எப்பாகத்திற்குமான
பூர்த பண்மாற்று சேவையும் உண்டு

**25 Agnes St. Unit #1, Mississauga
Tel: 905.270.6921 Fax: 905.270.1934**

**2388 Eglinton Ave.E
(Kennedy & Eglinton)
Scarborough,ON
416-751-1364**

**3852 Finch Ave.E, G05-B,
Scarborough, ON
416-335-1553**

முல்லை அழகன்

நூற்கணக்கு வெள்ளத்தின் வெள்ளம்

சூக்ஷ்டஷாட்டம்

ஓரு மனிதனுடைய மீட்சி என்பது கிடையாத போது வாழ்க்கை உயர்வதும் தாழ்வதும் தவிக்கம் தவிப்பு இருக்கிறதே அவனுடைய மனோ நிலையைப் சொல்லி முடியாது.

பொறுத்தே அமைகிறது ன்று

எங்கோ ஓரு நூலில் திரு. ராஜாஜி வார்த்தை ஐம்பங்களால் மனித கூறியது எனக்கு கூறியது நினைவி இனத்தை ஆட்டிப் படைக்கும் ருக்கிறது. திரும்பத் திரும்ப அந்த அரசியல்வாதியல்ல நான். பிறரை முது மொழியில் இலயித் து ஏமாற்றி ஏங்கு பிழைக்கும் போலிச் விடுகின் றேன். ஏன்? என் சாமியாருமல்ல. நான் ஓரு மனத்திற்குப் பிடித்தமான வற்றை ஹூாட்டலின் மனேஜராகப் மீண்டும் மீண்டும் பார்க்கப் பேசத் பதவியேற்று இன்று ஒன்பது தூண்டு மஸ்வா. சில வேளைகளில் மாதந்கள் புரத்தியாகின்றன. நான் நினைத்து நினைத்து இனிக்க சேர்ந்த பதவியின் தன்மையோ முடிகிறதல்லவா. அது போலத் தான் அல்லது எனக்கு “எழரை இதுவும் எனது வாழ்வில் நடுக்கூறோ” தெரியவில்லை வசந்தத்தின் பால் நிலவு பொழியும் பிரச்சனைகள் தலை தூக்க எனக் காத்திருக்கும் எனக்கு ஆரம்பித்து விட்டன வாழ்வே பொய்த்துவிட்டது. பால்

கசந்ததோ வசந்தம் வீச மறந்ததோ நிமிர்ந்து உட்காருகிறேன். பரந்த தெரியவில்லை. புளித்துப்போன எனது நெற்றியில் படிந்திருந்த வாழ்வு! மரத்துப்போன உணர்வுகள். கேசத்தை நீவி விடுகிறேன். நீண்டு புரிந்தும் புரியாத வாழ்க்கைத் பரந்த கடற்கரை ஓரத்தில் தத்துவம். தெரிந்தும் தெரியாத உட்கார்ந்து எதையோ இழந்த வன் வாழ்வின் புதிர்களை நினைத் துப் போல தவிக்கிறேன். எதை பார்க்க முடியாத அளவிற்கு ஓங்கி இழந்துவிட்டேன். சில பொருளின் வளாந்துள்ள ஆலமரத் திற்கு மீது அளவு கடந்த அன்பு வைத்து ஸடாக வாழ்வு அமைய வேண்டும் விட்டால் அதனை இழக்க யாருக்கு என்று விரும்பும் மனிதகுலத்திற்கு மனம் வரும்? என்றாலும் எனக்கோ மண்வாழும்

இழந்தும் இழக்காத நிலை. சிலவற்றை வாழ்வில் சந்திக்காமலே போய் இருந்தால்? இப்படி நடந்தால் இது நடந் திருக்கும் என்று கற்பணையில் மிதப்பதில் எமக்கு ஈடு யாருளர்? நடக் காதது நடந்துவிட்டால் நம்மை நாமே என்னிப் பெருமைப்படுவதும், என்னியது கை கூடா விட்டால் பிறர் மேல் பழியைப் போடுவதிலும் கை தேர்ந் தவர்களாக இருக்கிறோம்.

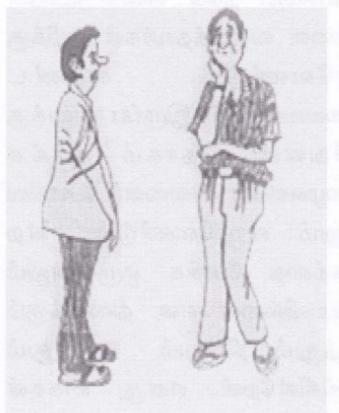
வானத்தில் ஓய்யாரமாய் காகக் கூட்டங்கள் பறந்து செல்கின்றன. நடுவிலருந்து தரைக்கும், தரையில் இருந்து நடுவிற்கும் பாய்ந்து செல்லும் கடலைகளைப் பார்த்ததும் எனக்குச் சிறிப்புத் தான் வந்தது. மனித வாழ்வும் இப்படித்தானோ?

உயர்ந்த இடத் தில் இருக்கும் பொதுதான் உலகம் வாழ்த்தவோ உதவவோ வரும். தாழ்ந்துவிட்டால், தாழ்ந்தவன் உயர முடியும் என்ற பேச்சக்கே இடமில்லாது போய்விடும். ஒரு வகையில் பார்க்கப்போனால் எனது வாழ்வும் இப்படித்தான். உத்தமனாக வாழ்ந்தவன். வாழ்ந்துடித்தவன். இன்று ஒர் நடைப் பின்மாக நாயினுங் கேவலமாக இந்தக் கடற்கரையில் உள்ள கூழாங் கல்லில் நானும் ஒரு கூழாங்கல்லாகச் சமைந் திருக்கிறேன்.

நெற்றிப்பொட்டில் வலி எடுத்தது. அழுத்தி கொண்டேன். வெறித்துப் பார்க்கிறேன் கடலை. எங்கோ தொலைவில் கட்டுமரம் ஒன்று ஆடி அசைந்து சென்று

பக்கம் 26 இல் தொடரும்

என்ன மணியம் கடுமையா
யோசிக்கிறீயள்?
இல்ல.. தருமு நம்ம கண்டாவிலே
பட்டமளிப்புகள் அறும்புறமாய்
நடக்குது.. கடசிலே மனுசன்
மனைவிக்கும் மனைவி மனுசனுக்கு
பட்டமளிக்கிற
அளவுக்கு போகும் போல.....

கொண்டிருக்கிறது. கடல் தொழில் செய்யும் மீனவர்கள் வாழ்வும் எவ் வளவு பயங் கரமானது? . தெரிந்தும் தெரியாமலும், புரிந்தும் புரியாமலும் வாழ்கின்ற வாழ்வு சிந்திக்கக் கூடியதாக இருக்கும். எழுந்து நெட்டு யிரப்புடன் கரையினுடாக மண்ணெனத் துழாவித் துழாவி நடந்தும் நின்றும் நடந்தும் செல்கின்றேன். எனது கைகள் இரண்டும் பின்னால் கட்டியாடி இருந்தன. விறைப்பேறிய மூளை, சோர்வு என்ன விழுங்கிவிட்டது. வமிற்றுப் பசியை அகற்றிவிடலாம். கரையினுடாக மண்ணெந்த துழாவித் துழாவி நடந்தும் நின்றும் நடந்தும் செல்கின்றேன். எனது கைகள் இரண்டும் பின்னால் கட்டியாடி இருந்தன. விறைப்பேறிய மூளை, சோர்வு என்ன விழுங்கிவிட்டது. வமிற்றுப் பசியை அகற்றிவிடலாம். கரையினுடாக மண்ணெந்த துழாவித் துழாவி நடந்தும் நின்றும் நடந்தும் செல்கின்றேன். எனது கைகள் இரண்டும் பின்னால் கட்டியாடி இருந்தன. விறைப்பேறிய மூளை, சோர்வு என்ன விழுங்கிவிட்டது. வமிற்றுப் பசியை அகற்றி விடலாம். எனக்கு வந்துள்ள மனப்பசி. அப்பசியை நீக்க வேண்டுமாயின் என்ன வஞ்சித்தவர்கள் வழிக்கு வரவேண்டும். வரண்ட பாலை வனத்தில் இருப்பவனுக்கு எங்களும் தாகம் தீர்க்க விழைவானோ அவனைப் போலவே நானும் வாழவேண்டும் என்ற தாகத்தை போக்க ஒருவராலும் முடியவில்லை என நினைக்கும் நடந்தும் நின்றும் நடந்தும் செல்கின்றேன். எனது கைகள் இரண்டும் பின்னால் கட்டியாடி

இருந்தன. விறைப்பேறிய மூளை, சோர்வு என்ன விழுங்கிவிட்டது. வமிற்றுப் பசியை அகற்றிவிடலாம். கரையினுடாக மண்ணெனத் துழாவித் துழாவி நடந்தும் நின்றும் நடந்தும் செல்கின்றேன். எனது கைகள் இரண்டும் பின்னால் கட்டியாடி இருந்தன. விறைப்பேறிய மூளை, சோர்வு என்ன விழுங்கிவிட்டது. வமிற்றுப் பசியை அகற்றி விடலாம். எனக்கு வந்துள்ள மனப்பசி. அப்பசியை நீக்க வேண்டுமாயின் என்ன வருங் சித்தவர்கள் வழிக்கு வரவேண்டும். வரண்ட பாலை வனத்தில் இருப்பவனுக்கு எங்களும் தாகம் தீர்க்க விழைவானோ அவனைப் போலவே நானும் வாழவேண்டும் என்ற தாகத்தை போக்க ஒருவராலும் முடியவில்லை என நினைக்கும் போது. எனது நெஞ்சு வெடித்துவிடும் போலிருக்கிறது. முட்டி வழியும் கண் ஸீரைப் பெருமலுடன் அடக்கிக் கொள்கிறேன்.இனிப்பான வாழ்க்கையையும் வரம் போடு அனுபவிக்க வேண்டுமென்பதை நான் அறிந்து கொள்ளத்தான் இறைவன் இனிப்பான கரும்புக்கு கனுக்களைக் கொடுத் திருக்கிறான் என ஸ்ரீ. குரு சுராஜானந்தா சொன்னது இப்போதும் என்மனதுக்கு இதமாக இருக்கிறது.

ஓங்கி வளர்ந்த தென்னை

மண்வட்டம்

மரங் கள் அழகாக ஆடி அசைகின்றன. காலில் பட்டுச் செல்லும் கடல் நீரின் இதமும் குறு மணலின் குளிர்மையும் தென்னை இளங்கிற்றின் அசைவின் சுகமும் எனக் கொரு கிறக் கத்தை கொடுக்கிறது

பின்புற வழியாக மனோஜர் ரூமை அடைந்து எனது சட்டைப் பையில் இருந்து சாவியை எடுத்து பூட்டை திறக்கிறேன். மனோஜராக நியமனம் ஏற்ற என் வாழ்வில் ஏற்பட்ட மாறுதல்கள்..... ஏன் இங்கு வந்தேன் என்று தினமும் ஏங்கி அழுது கொண்டிருக்கும் எனக்கு விடிவு தொலை தூரத்திலுள்ளது போலும். அருகிலிருந்தால் நான் நிம்மதியுடன் வாழும் தொம்பவது இருந்திருக்கும். மனோஜராக வந்த நான் மனோஜராக இருந்து இருந்தால் இன்று என்னைத் தூற்றுபவர்கள் தூற்றாமல், தாழ்த்தாமல், எட்டி உடைக்காமல் விட்டிருப்பார்களோ?

ஐன்னல் கதவுகளை திறந்ததும் குளிர்காற்று உள்ளே வீசியது. மன உளைச்சலால் ஏற்பட்ட உடற்களைப்பு நீங்க உடைகளை களைந்துவிட்டு பாத்ரமை நோக்கிச் சென்றேன். ஒ..... என்ன கொடுமை. மனோஜர் ரூமை அண்டிப் பாத்ரும்

இருந்ததை கட்டாச் சொந்தக்காரர் அகற்றி விட்டார்.

“நெருப்பெட்டி அம்மா” என்று பெயரெடுத்து விட்ட கட்டாச் சொந்தக்காரி கூட என்னை பின்னை மாதிரி வைத்திருந்தாளே. இன்று அவளே எனது ரூமில் பாத்ரும் இருக்கக்கூடாது. சாக்கு கட்டிலில் படுத்தெழும்ப் வேண்டும் என்றாள்.

நினைக்க நினைக்க நெஞ்சசை அழுத்தும் வேதனை. நான் படித்த படிப் பென்ன, நான் வாழ்ந்த வாழ்வென்ன. எனது பெற்றோருக்கு இருந்த மதிப் பென்ன. இந்த பெற்றோருக்கு நான் தறுதலை என்று பெயர் கேட்டு தலைக்குனிவை ஏற்படுத்துவதா?. அவர்கட்டு நான் என்ன கைம்மாறு செய்தேன். தந்தை மகற்காற்றும் உதவி கிடைத் ததும் மகன் தந்தைக் காற்றும் உதவி கிடைக்கவில்லையே. நேற்றுக் கூட எனது தந்தை கடிதத் தில் எழுதினார். “உன் மூளை என்ன கறையான் அரித்துவிட்டா! முத்த பிள்ளை விட்டைக் காப்பாற்றும் நிலை இதுதானா?”

கே, நான் கொடியவனா! புத்தகப் பூச்சியாக வாழ்ந்தவன். மனிதர்கள் புகழ்வதும் இகழ்வதும் மாறும் ஆதலால் மற்றையோர் உன்னைப் பற்றிச் சொல்லு கின்றவற்றைக் கவனிக்காதே என்று

மண் வாசு

ஸ்ரீராமக் கிருஷ்ணர் சொன்னது எனக்கு ஏன் உறைக்கவில்லை. ஒ! சமூகத் தலை நானும் ஒர் அங்கத்தவனா?

என் அன்புள்ளத்தையார் புரிந்து கொள்வார்..... துவாயை எடுத்துக்கொண்டு மேலே முதலாம் நம்பர் ரூமுக்கு ஒடுகின்றேன். அங்கு “ஓகியூ” என வெமிட்டர் சொல்கிறான். ஒ....கொடிது கொடிது எனது வாழ்வு.....

எமாற் றத் தடன் கடற்கரையை நாடுகிறேன். வானத்து கதிரவனின் வெப்பம், கண்ணீரின் குளிர்மை உடலை இதப் படுத்துகிறது. ஏன்றாலும் மனதை இதப்படுத்த முடியவில்லை. எனது சுற்றமும் குழலும் ஏமாற் றுக் காரர்களாகி விட்டது ஏன்? நான் ஏமானியானதாலா.

“ஆஹே மாதமா உன் கணவர் எங்கேடி இருந்தார்?”

“நேர்ஸிங் ஹோலில்”

“இப்ப டிஸ்சாஜ் ஆகிட்டார் என்றாயே, எங்கே இருக்கார்”

“நேர்ஸின் ஹோமில்”

“தம் பி ரீ” என் று எனது ரூமிலிருந்த அழைக்கிறேன். என்கையில் ஈழத்து எழுத்தாளர் வியாசன் எழுதிய “விடிவு கால நட்சத்திரம்” என் ற நாவல் இருந்தது. சில நிமிடங்கள் கழித்தே எனக்கு ரீ கிடைத்தது. எனக்கு கீ மே வேலை செய்யும் வேலைக்காரனுக்கே நான் ஏனங்மாய் விட்டேன். செல்லமாய் வளர்த்து விட்டேன் எனது தொழிலாரை. அவர்கள் தோளில் ஏறிவிட்டார்கள். தலைக்கு மேல் வெள்ளம் வந்தால் சாண் என்ன முழுமென்ன. ரீயை உறிஞ்சுகின்றேன். மிடறு விழுங்கும் சத்தம் இதயத் துடிப் புடன் போட்டியிடுகிறது.

அத்தியாயம் - 2

அன்று ஞாயிற்றுக் கிழமை. கடமை தொடங்கி விட்டது. முதல் நாளைய இருப்பைக் கணக்கெடுத்துக் கொண்டேன். காசு இருப்பைச் சிரி பாத்துக்கொண்டேன். தெளிவும் உற்சாகமும் இருப்பவர்கள் மட்டும் தான் இவ்வாறான காத்திரமான பொறுப்புக்களைச் சுமக்க முடியும். அதற்கு மேலாக பொறுமை என்ற ஒன்று இல்லாவிட்டால் அடிதடிகளில் போய்முடியும். ஏனோ ஆண்டவன் எனக்குப் பொறுமையை அளித்துள்ளான். வீட்டார் என்னைக் “கொதியன்” என்பர். ஏனைனில்

மண்வட்டம்

எதற்கெடுத்தாலும் சண்டைதான்.
வேலைக் காரர் எனக்கு உடன்
பிறந் தவர்கள் ஆனார்கள்.

அவர்களுக்குச் சுகந்திரம் கொடுத்தது
ஆதரித்ததோ? ஆனால் முடிவு!
சிரித்துப் பிரச்சனைகளிற்குத்
தீர்வுகாண விஷயந்தோன். என்னைப்
பார்த்துப் பிறர் சிரிக்க ஆளாணன்.

ஓவ்வெரு ரூமாக ஏறி
இறங்கினேன். ஓட்டல் முழுக்கப்
பார்வையிட்டேன். முதலாம் நம்பர்
ரூமிலிருந்து கேட்ட சிரிப்பொலி
மின்னலாய் மறைகிறது. என் மனம்
அதில் எதிரொலிக்கிறது. . குரல்
யாருடையது. ஒ.... இவளை ஹோட்டில் அனுமதிக்கக் கூடாது.
பஸ் பேர் உடலில் புரள்பவள்.
அவனுக்கா ஹோட்டில் ரூம் சினம்
மூண்டது. அவளை வெளியேற்ற
துடித்தது மனம். இந் நேரம்
முதலாளிமின் சிம்ம ஒலி செவியில்
விழுகிறது. அவர் பேச்கக்கள்
துப்பாக்கியில் இருந்தெழுகின்ற
வேட்டுக்கள் யின். அவர்
கட்டையர்தான். அவர் உள்ளமும்
கட்டைதான். நான் பிடித்த முயலுக்கு
மூன்று கால் என்று அடம்பிப்பவர்.
முதலாளி என்ற ஸ்தானத்தில் இருந்து
மாறுபட்டுள்ள ஒருவர். தொழிலாளர்கள்
அவரது அடிமைகள் என மதிப்பவர்,

சிரித்து வருகின்ற உறவு
நிலைப்பதில்லை என்பது எத்தனை
உண்மை என்பதனை என் வாழ்வில்

உணர்ந்து கொண்டேன். பணம்!
அது எதையும் செய்யும்.

முதலாம் நம்பர் அறையின்
பின்புற வழியாகச் சென்ற போது
சேவகன் ஓருவன் பதட்டத்துடன்
விழிப்பதைக் கண்ணுற்றும் இது
தான் விடயம் என எனக்கு புரிந்தது.
அவன் அந்த ரூமில் நடக்கும்
களியாட்டத்தை ஜன்னலுடாகப்
பார்த்து ரசித்துக் கொண்டிருந்தான். இவனைப்போன்று
எத்தனை இளம் உள்ளங்கள் இவ்வித
கேளிக் கை களில் தம் மைப்
பாழாக்குகின்றனர். பருவம் என்ற
நிலையில் அவர்கள் தாக்கப்
படுகிறார்கள். பாய்க்கப்பல் தனது
திசையில் திரும்புவது போன்று
இச்சிறுவர்கள் மனதில் எழுச்சியில்
தாண்டப்பட்டு பாலியல் பயிற்சி
பெறுகிறார்கள். இதனால் மனம்
மாக்குகிறது. ஒழிந்து இருந்து
இவ் விதச் செயல் களை
அவதானிப்பதிலும் அவர்கள் இன்பம்
அடைகிறார்கள்

“பொடியனுக்கு இந்த வயதில்
கல்யாணம் தான் வேண்டும்” என்று
சமையல்காரர் கிண்டலாக கூறுவது
கேட்டிருக்கிறேன். கண் டும்
காணதவன் போல மூன்றாம் நம்பர்
அறையை நோக்கிச் சென்றேன்.
ஒடைபோல அமைந்த சிறிய
அறையும் நோக்கிச் சென்றேன். ஒடை
போல் அமைந்த சிறிய அறையும்

மண் வாசம்

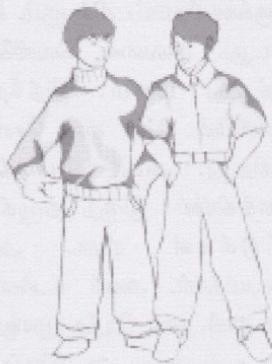
பாத்ரமும் உள்ளது அந்த அறையில் அனேகமாக தனித் தவர்கள், கெட்டவர்கள் இந்த அறையைப் பாவிப்பர். மூன்றாம் நம்பர் அறை ஓரத்தில் நின்றால் வீதியில் போவோர் வருவோரைப் பார்க்கலாம் தபால் மணி கேட்டதும் திரும்பிச் செல்கிறேன். கீழே தபால்காரனின் மணியோசை மேலே கண்ணரென்ற சிரிப்பொலி.

“கேஸ் ஒன்று வந்திருக்கு மனேஜர்” . வெயிட்டர் கூறியது காதில் விழுந்தது. நிமிர்ந்து பார்க்கிறேன். தூரத்தில் டக்ஸியின் பின்சீற்றில் ஒரு உருவம் தெரிகிறது. பெண்தான் ஆனால் சமூகத்தின் பார்வையில் அவள் ஒரு விபச்சாரி. விபச்சாரத்தில் ஊறியவள். ஆனாலும் பணம் படைத்த பேர்வழிகள் விபச்சாரம் ஆடலாம். அது நாகரிகமும் கூட. இவனும் விபச்சாரி என்ற பட்டம் வாங்கியவள். சந்தனத்தில் புரண்டு வாழவேண்டியவள். சகதியில் புரன்கிறாள். இதைச்சுகிக்க முடியுமா. பெண்களுடன் உடன் பிறந்த சுபாவம் என்னிடம் அவள் மேல் இரக்க சுபாவத்தை கிளப்பியது. ஆயினும் கடமைகளில் இவ்வாறான சுபாவம் எம் மை அனுகக் கூடாது. அவர்களின் கை யொப்பம் பெறுவதர்க்காக பதிவுப் புத்தகத்தை நீட்டினேன். இராமநாதன் என்றெழுதும்போது, நோ நோ திருமதி என எழுதினால் உங்களுக்கும் எங்களுக்கும் நல்லது

எனக் கூறவும் திரு - திருமதி இராமநாதன் எனப் பதிந்தான்.

அந்த வாலிபன் குறுந்தாடிக்காரன். அழகன் என்று கூறமுடியாவிட்டாலும் மதியீடு கணிசமாகத் தானிருந்தது. வயது இருபத்தெட்டை எட்டியவன். இந்தியச்சாரம் அணிந் திருந்தான். “தமிழ் நம்பர் ஞமைக் கொடும்” என்று எனது வேலையானுக்கு கூறியதுடன் பதிந் துவிட்டுச் செல்லுங்கள் என்றேன் அவர்களிடம்.

ஒரு பெண் னுக்குத் தேவை இளமை, அழகு, பண்பு. இவை அற்றால் வாழ்ந்து பயன் என்ன.

பாடு: அப்பாடா இப்பதான் நிம்மதி.

காந்: ஏன், என்ன நடந்தது?

பாடு: ஒரு அலைச்சல் தீர்ந்தது.

காந்: அப்படி யென்றால்

பாடு: என்னிட்ட கடன் வாங்கியவன் வன்கூவர் ஓடிட்டான்.

காந்: ? ? ? ?

மண்வாசு

இவள் ஏன் இன்னும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறாள்?. ஏழையாய்ப் பிறந்து இளமையைப் பலியாக்கி வாழும் இவள் எங்கே?. தன் மணவாளன் பிணமானான் என்றதும் மதுரையை எரித்த கண்ணகி எங்கே?.

விலைமகளைப் பற்றிய விபரங்களை கதைகளில் வாசித்திருக்கிறேன். இங்கு அவற்றை நேரில் பல வித்தியாசமான கோணங்களில் காண்கின்றேன்.

“சித்திரத்தில் பெண்ணெழுதி
சீர்படுத்துமானிலமே
கீவனுள்ள பெண்ணினத்தை
வாழவிடமாட்டாயோ”

அருமையான பாடல். எங்கோ தொலைவில் வாணைவிலில் கேட்டது. வாணைவியை போடும்படி சொல்கிறேன். “ரேடியோ கொடுத்தாச்சு” என்கிறான் சேவகன். ஒ! உள்ளத்தை தொடும் பாடலைக் கேட்க முடியாமல் போய்விட்டதே. முதலாளி மேல் ஆத்திரமாய் வந்தது. நன்பனிடம் இரவலாகப் பெற்ற ரேடியோவைக் கண்டு ஹே ‘ப்டல் பணத்தை திருடி அதைப்பெற்றேன் எனக் கூறியதும் அதனை நன்பனிடம் திருப்பிக் கொடுக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. மனிதன் சிறப்பான பெறும்பை ஏற்கும் போதும் இப்படி நிலை அமைகிறது. காலம் மாறினால் கருத்துக்கள் நிலைமைகள் மாறும் என்றாலும் தன்னிலை மாறக்கூடாது. சிங்காரப்

பதுமையென வாழ வேண்டியவர்கள் சீரமிந்த வாழ்க்கை வாழ்வோரையெண் ணி அடிக்கடி வேதனைப்படுவதுண்டு. சிந்தைமிகு கணவருடன் சிருங்கார வாழ்வு வாழ வேண்டியவள் பரத்தையாய் ஏன் வாழுகின் றாள். ஒருத்தி உடலின்பத்திற்காக உடலை விற்கிறாள். இன் னொருத்தியோ உடலை வளர்ப் பதற் காக, உணவுக்காக, தனது குடும்பத்திற்காக உடலைத் தானமாக்குகிறாள். சீ விந்தை மிகுந்த மாநிலத்தில் சிந்தை மிக பெண்ணினம் சீரமிந்து ஏன் போகிறதோ.

வீதியில் பொலிஸ் ஜீப்....நெஞ்சு படபடக் கிறது. ஏன் மென்னம் என்னைத் தடுக்கிறது. கணக்குப் புத்தகத்தில் மீண்டும் மூழ்குகிறேன். வரவு செலவு எனப் பதிந்து மிகுதிகளைக் கண்டு பிடிக்கும் முயற்சியில் இறங்குகிறேன். இன்று திடை ரென் று “எக் சைசஸ்.” வந்தாலும் வரும் என்ற நினைவுக்கு வரு கிறேன். ஏக் சைசஸ் புத்தகங்களைப் புரட்டுகின்றேன். இன் றைய விற் பனை..... அரசாங்கத்திற்கு ஒரு கணக்கு.. முதலாளிக்கு ஒரு கணக்கு. ஏமாற்றுவதில் இது ஒன்று.

பதிவுகளைப் பதிவு செய்த பின் சாப்பாட்டு அறைக்குச் செல்கிறேன். பசி வாட்டியது. முதலில் மடக்

மண் வாசு

மடக் என தண்ணீரை பருகியின் கதிரையில் அமர்ந்ததும் உணவு பரிமாறப்பட்டது. மணி நாலு முப்பு என கடிகாரம் காட்டியதும் முகம் கழுவி மேக்கப் செய்து ரூமிலிருந்து வெளிவரும் போது டயனிங் ரேபிளில் இருந்த கடதாசிப் பூக்கள் பார்வையில் பட்டன. ஆம் கடதாசிப் பூக்கள்.

அத்தியாயம் - 3

எத்தனை துன்பம் வரினும் சிரித்த முகத்துடன் சகித்து வாழ்க்கையில் முன் நேறி சகல செளபாக்கியங் களையும் பெற்று வாழ்வதே சிறந்த வாழ்க்கையாகும். எனினும் என்னால் தாங்க முடியவில்லையே. அகத்தின் அழுகு முகத் தில் தெரியும் என்பர்கள். சோகத்தின் பிம்பங்கள் முகத்தில் தெரிந்தது. கண்ணாடியின் முன் நின்று என் கோலத்தை நோட்டமிடுகிறேன்..... என் முகம் தாடிவளர்ந்து அலங்கோல நிலையை அடைந்துள்ளது. கண்கள் குழி விழுந்து பெல்ஸ் கழன்று விடும் நிலைமில் தோற்றமாகிக்கிறேன். இந்த கண்ணாடி காட்டும் கோலங்களை பளிச் சென்று மனித இதயம் கணிக்கிறதே.

மனித இதயத்தில் நல்லது எது தீயது எது எனத் தீர்மானிக்க முடியாது. எடுத்த எடுப்பிலே தீர்மானம் எடுக்கும் ஈனப்பிறவிகள் மண்வழகு

வாழ்ந் தென் ன இலாபம். கெட்டவனாக, திருடனாக, சோபை இழந்தவனாக வாழவா நான் இங்கு வந் தேன். கா.பொ. த. உயர்தரவகுப்பில் சித்தி பெற்று மேலே தொடர்ந்து படிப்பைத் தொடரும் போது பக்கத்து வீட்டினர் என்னைத் தாம் நடத்தும் இந்த ஹெட்டலின் மனேஜராக்கினர். அதே அன்ன இன்று என்னை உதாசீனம் செய்கிறார். தாயாக நினைத்த அன்றியை வெறுப்பதா?

இரு வரது வாய்ப் பேச்சைக் காட்டிலும் அவரது மெளனம் அதிகமான எண் னங் களில் பிரதிபலிக்கும் என்பதையை யார்தான் தீர்மானிக்கிறார்கள். என் மனதின் ஆழத்தை அறிய முடியாது என என் முதலாளி அடிக்கடி கூறுவார். என் மனமென்ன நிலாவரை ஊற்றா? இல்லை மெளனத்தால் எதையும் சாதித்து விடாம் என நினைக்கிறேன். அதே மெளனம் தான் என் னைக் கெட்டவனாக் கி விட்டதோ? நாணலாக வளைந்து கொடுத்து வாழ்ந்தால் தலைநிமிர்ந்து வாழலாம் என்ற என் நினைப்பு என் வாழ்வில் பொய்த்துவிட்டது.

தொடரும்

கந்த மும்பதக் கரிமுகன் கதைத்தனைச்
செந்தமிழ் வகையாற் றெளிவுறச் செப்பினன்
அன்னதீற் பிறவில் அரிபறத் திரட்டித்
தொன்னறி விளங்கச் சொல்லுவன் கதையே.

கதை

மந்தர கிரியில் வடபா ஸங்கோர்
இந்துதவழ் சோலை மிராசமா நகரியில்
அந்தண ணொருவனு மயிழை யொருத்தியுஞ்
சுந்தரப் புதல்வரைப் பெறுதல் வேண்டிக்
கடவளா லயமுங் கடிமலர்ப் பொய்கையுங்
தடநிழம் பள்ளியுந் தாம்பல சமைத்துப்
புதலவரைத் தருகெனப் பொருப்பர சீன்ற
மதர்விழி பாகனை வழிபடு நாளின்
மற்றவர் புரிய மாதவன் கண்டு
சிற்றிடை யுமையாள் சிவன்டி வணங்கிப்
பரனே சிவனே பல்லுயிர்க் கருள்புரிந் தருளொன
அரனே மறையவர்க் கருள் புரிந் தருளொன
அந்தவந் தணனுக் கிந்தநற் பிறப்பின்
மைந்தரில் லையென்று மறுத்தர னரைப்ப
எப்பரி சாமினும் எம்பொட் டொருகுதன்
தப்பிலா மறையோன் றனக்கருள் செய்கென
எமையா ஞடைய யுமையான் மொழிய
இமையா முக்க ணிறைவன் வெகுண்டு
பெண்சொற் கேட்டல் பேதமை யென்று
பண்சொற் பழிலும் பாவையை நோக்கிப்
பேதாய் நீபோய்ப் பிறவென மொழிய
மாதுமை யவளம் மனந்தளர் வற்றுப்
பொன்றிடு மானடப் புன்பிறப் பெய்துதல்
நன்றல் வென்றே நடுக்கமுற் றுரைப்பக்
கறைமிடற் றண்ணல் கருணை கூர்ந்து

பிறைநுத வைற்குநீ பிள்ளை யாகச்
 சென்றவண் வளர்ந்து சிலபகற் கழிந்தால்
 மன்றல்செய் தருள்வோம் வருந்தலை யென்று
 விடைகொடுத் தருள விலங்கன்மா மகஞும்
 பெடைமயிற் சாயற் பெண்மக வாகித்
 தார்மலி மார்பன் சதுர்மறைக் கிழவன்
 சீர்மலி மணைவி திருவயிற் ருதித்துப்
 பாவையுஞ் சிற்றிலும் பந்தொடு கழங்கும்
 யாவையும் பயின்ற வியல்பின ளாகி
 ஜயாண் டடைந்தபி னன்னையு மத்தனம்
 மையார் கருங்குழலியைக் கருதிக் கேட்பப்
 பிறப்பிறப் பில்லாப் பெரியோர்க் கன்றி
 அறத்தகு வதுவைக் கணமயேன் யானென
 மற்றவன் றன்னையுன் மணமக னாகப்
 பெற்றிட வரிதெனப் பெயர்ந்தவர் பேச
 அருந்தவ முயற்சியா ஸனுகுவே வியானெனத்
 கருந்தட நெடுங்கட் கவுரியங் குரைப்ப
 மருமலி கமல மலர்த்தடத் தருகிற்
 றருமலி நிழற்றவச் சாலைய தமைத்துப்
 பணியணி பற்பல பாங்கியர் குழ
 அணிமலர்க் குழலமை யருந்தவம் புரிதலும்
 அரிவைத னருந்தவ மறிவோம் யாமென
 இருவரு மறியா விமையவர் பெருமான்
 மானிட மேந்தும் வண்ணம தொழிந்து
 மானிட யோக மறையவ னாகிக்
 குடையொடு தண்டுநற் குண்டிகை கொண்டு
 மடமமி றவம்புரி வபவிக் கரையிற்
 கண்ணுதல் வந்து கருணை காட்டித்
 தண்ணறுங் கூந்தற் றையலை நோக்கி
 மின்பெறு நுண்ணிடை மெல்லிய லாய்நீ
 என்பெறத் தவமிங் கியற்றுவ தென்றலுங்
 கொன்றைவார் சடையனைக் கூடுவென் றுரைத்தலும்
 நன்றெனச் சிரித்து நான்மறை யோனும்
 மாட்டினி லேறி மான்மழுத் தரித்துக்
 காட்டினிற் சுடலையிற் கணத்துட னாடிப்

மண்வாசகம்

பாம்பு மெலும்பும் பஃறஸல் மாலையுஞ்
 சாம்பரு மணிந்து தலையோ டேந்திப்
 பிச்சைகொன் டுமலும் பித்தன் றன்னை
 நச்சினீர் செய்தவ நகைதரு நுமக்கெனப்
 புங்கொடி யருந்தவம் புசரன் குலைத்தலும்
 ஆங்கவ ணாமுற் றணிமனை புகுதச்
 சேடியர் வந்த செழுமலர்க் குழலியை
 வாடுத லொழிகென மனமிகத் தேற்றிச்
 சிந்துர வானுதற் சேடியர் சிலர்போய்த்
 தந்தைதா மிருவர் தாளினை வணங்கி
 வாவிக் கரையில் வந்த தொரு மறையோன்
 பாவைதன் செங்கையைப் பற்றின ளென்றலுந்
 தோடலார் கமலத் தொடைமறை முனியை
 ஆடக மாடத் தனிமனை கொணர்கென
 மாடக யாழ்முரல் மங்கைய ரோடி
 நீடிய புகழாய் நீயெழுந் தரு ளென
 மைமலர் குழலி வந்தெனை யழூக்கில்
 அம்மனை புகவெனன் றந்தன னுரைத்தலும்
 பொற்றொடி நீலோய்ப் பொய்கையி னிற்
 நற்றவ முனியை நடாத்தி கொணர்கென
 சிவனை மிகழ்ந்த சிற்றறி வுடையோன்
 அவனையான் சென்றிந் கழைத்திடே ளென்று
 சிற்றிடை மடந்தையுஞ் சீறின ஓாகி
 மற்றைய மாதர் மதிமுக னோக்கி
 நெற்றியிற் கண்ணுடை நிமலனுக் கல்லதென்
 பொற்பமர் கொங்கை பொருந்துதற் கரிதால்
 மானிட வேட மறையவன் றனக்கு
 யான் வெளிப் படுவ தில்லையென் றிசைப்ப
 மலையிடை வந்த மாமுனி தன்னை
 இனையடி தொழுத விளையோர்க் கியல்பெனத்
 தந்தையுந் தாயுந் தகைபெற மொழியச்
 சிந்தை குளிர்ந்து கீறுத லொழிந்து
 தாய்சொன் மறுத்தல் பாவமென் றஞ்சி
 ஆயிழை தானு மவெனதிர் சென்று
 சுற்றிவந் தவனடி சுந்தரி வணங்கி

மண் வாசக

மற்றவன் றன்னை மனையிற் கொணர்ந்து
 ஆதியம் பகவற் கன்ப னாகும்
 வேதியன் பழைய விருத்தனென் ரெண்ணி
 ஆசன நல்கி யருக்கிய முதலாய்
 பாதபு சனைகள் பண்ணிய பின்னர்ப்
 போனகம் படைத்துப் பொரிக்கறி பருப்புநெய்
 ஆன்பால் மாங்கனி யழகிய பஸாச்சனை
 தேங்கத லிப்பழங் கீர்பெறப் படைத்து
 அந்தனை றன்னை அழுதுசெய் வித்துச்
 சுந்தனங் குங்குமச் சாந்தியை கொடுத்துத்
 தற்கோ லத்தோடு சாதிக் காயும்
 கர்ப்பு ரத்தோடு கவின. பெறக் கொண்டு
 வெள்ளிலை யடைக்காய் விளங்கிய பொன்னின்
 ஒள்ளிய தட்டி லுகந்துமுன் வைத்துச்
 சிவனெனப் பாவனை செய்து நினைந்து
 தவமறை முனிதனைத் தாளினை வணங்கத்
 தேனமர் குழலி திருமுக ஞோக்கி
 மோனமா முனிபுன் முறவல் காட்டிக்
 கற்றைச் சடையுங் கரமொரு நான்கும்
 நெற்றியி னயனமு நீல கண்டமும்
 மானு மழுவு மலர்க்கரத் திலங்கக்
 கூன்மதி நிலவுங் கொழித்திட முடிமேல்’
 வரந்தரு முதல்வன் மடமயில் காணக்
 கரந்தன் னருவங் காட்டிமு னிற்ப
 மரகத மேனி மலைமக டானும்
 விரைவொடங் கவனடி வீழந்திறைங் சின்னே,
 அரிய யனிந்திர னமரர் விஞ்சையர்
 கருடர் கின்னரர் காய வாசியர்
 ஏதமில் முனிவ ரவுணரி ராக்கதர்
 புத ரியக்கர்கிம் புருட ரலகை
 சித்தர்தா ரகைந் தருவர்கள் முதலாய்க்
 கணிக்கருங் பதினெண் கணத்திலுள் ஓவரும்
 மணிக்கருங் களத்தனை வந்தடைந் தற்பின்
 மன்றலங் குழலிக்கு வதுவைவநாட் குறித்துக்
 தெறைல்வந் திலங்கு முன்றி லகத்துப்

மணிவாசம்

பொன்றிகழ் பவளப் பொற்கா னாட்டி
 மாணிக் கத்தால் வளைபல பரப்பி
 ஆணிப்பொற் ரகட்டா ஸமகுற வேய்ந்து
 நித்தில மாலை நிரைநிரை தாக்கிப்
 பத்திக டோறும் பலமணி பதித்துத்
 தோரண நாட்டித் துகில்விதா னித்துத்
 திக்குத் தோறுந் திருவிளக் கேற்றிப்
 பக்திப் படர்முளைப் பாலிகை பரப்பிக்
 கன்னலுங் கமுகுங் கதலியு நாட்டிப்
 பன்மலர் நாற்றிப் பந்தர்சோ டித்து
 நலமிகு கைவேலோர் நஞ்சணி மிடற்றனைக்
 குலவிய திருமணக் கோலம் புணன்தார்
 வருசுரர் மகளிர் மலைமக டன்னைத்
 திருமணக் கோலங் செய்தன ராங்கே
 எம்பி ராணையு மிளங்கொடி தன்னையும்
 உம்ப ரெல்லா மொருங்குடன் கூடிக்
 கடலென விளங்குங் காவணந் தன்னிற்
 சுடர்விடு பவளச் சுந்தரப் பலகையின்
 மறைபுகழ் தேத்த மகிழ்ந்துட னிருத்திப்
 பறையொலி யோடு பனிவளை யார்ப்ப
 வதுவைக் கேற்ற மறைவிதி நெறியே
 சதுர்முக ணோமச் சடங்குக ஸியற்றத்
 தறுகலற் றொனிபெறாறி றாலி புட்டிச்
 சிறுமதி நுதலியைச் சிவன்கைப் பிடித்தபின்
 அரிவலங்கு குழ வெரிவலம் வந்து
 பரிவுடன் பரிமளப் பாயலில் வைகிப்
 போதணி கருங்குழற் புவைதன் னுடனே
 ஒதநீர் வேலைகு முஞ்சமயம்பதிபுக
 ஏரார் வழியி னெண்டிசை தன்னைப்
 பாரா தேவா பனிமொழி நீயென
 வருங்கருங் குழலாண் மற்றுமுண் டோவெனத்
 திருந்தியை மடந்தை திரும்பினாள் பார்க்கக்
 களிறும் பிடியுங் கலந்துவிளை யாடல்கண்
 டொளிர்மணி புணா ஞரவோ னுடனே

ஏட்டும.....

மண் வாசம்

KESAVAN LAW OFFICE

- . Real Estate
- . Business Law
- . Immigration Law
- . Family Law
- . Last Wills
- . power of Attorney
- . Affidavits

சட்டம் சம்மந்தமான சுக்ல தேவைகளுக்கும்
கேசவன் சட்ட நிறுவனம்

இலவச ஆரம்ப ஆலோசனை
மாஸல, வார இறுதிநாட்களில் நந்திக் கலாம்

THANGAUEL M. KESAVAN
Barrister & Solicitor

5200 Finch Ave.East, Unit 302, Scarborough, ON M1S 4Z5
(Middlefield & Finch)

TEL: (416) 754-9843

Fax: (416) 754- 2362

மன்னவாழகம்

Shiyami Tailors

உங்கள் மழைவுச் செல்வங்களின் பீரந்த நாளுக்கு
வீதம் வீதமான வாழ்வங்களில், நவீன துசைங்களில்,
அறைந்த வீதையீல் Party உடுப்புகள்
தொத்துக் கொடுக்கப்படும்.

ஒரு மணித்தியாலத்தில்
உங்கள் வீருப்பத்தீற்கேற்ப
சாறி பீளவுஸ் தொத்துக்
கொடுக்கப்படும்.

Tel: 416-751-1337

2390 EGLINTON AVE. E., UNIT#2208, SCARBOROUGH, ON M1K 2P5
(Kennedy & Eglinton)

வன்னியன் பாசமை நனைவு

கிராமங்கள் தோறும் கர்ண பரம்பரையாகப் பல கதைகள் உண்டு. அவை சமயம் சம்பந்தமாகவோ, அரசியல் சம்பந்தமாகவோ, மிருகங்கள் சம்பந்தமாகவோ, (காஷ்யம்) துனுக்கு கதைகளாகவோ மானிடர் வாழ்க்கை சம்பந்தமாகவோ இருக்கலாம். இக் கதைகளின் மூலம் மகிழ்ச்சி, படிப்பினை, ஆராய்ச்சிகள் போன்ற அற்புதமான உண்மைகள் பொதிந்துள்ளமையை நாம் அறியக் கூடியதாக உள்ளது. “யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ் வையகம்” என்பதற்கு இனங்க இதை நம்மவருடன் பகிர்ந்து கொள்ளுதல் சாலச் சிறந்தது எனலாம்.

நாடகங்கள் நடத்திய நாடகம். மகா சிவராத்திரியென்றால் மக்கள் நித்திரை முழிப்பது வழக்கம். சிராமங்கள் தோறும் நாடகம் நாட்டியம் கோவில் முன்றில் கலை நிகழ்ச்சிகள் நடப்பது வழக்கம். மேடை அமைத்து விடிய விடிய நிகழ்ச்சிகள் அரங்கேறும். அந்தக் காலத்தில் ஓலி பெருக்கிகள் கிடையாது. சத்தமாக நாடகங்கள், கூத்துகள் நடைபெறும். அவைகளில் சில,..... வேங்கி நாட்டுப் படைகள் மருத நாட்டின் மீது

படையெடுக்கின்றன. நாடகத்தில் இக் கட்டம் காட்டப்படுகிறது. மேடையில் மருத நாட்டு மன்னரும் அமைச்சரும் விற்றிருக்கின்றனர், காட்சி அமைப்பு, உண்மையான அரண்மனை போல் இருந்தது. கோட்டையில் பேரிகைகள் முழக்கம் கேட்கிறது. குதிரைகள் கணப்பது போன்ற ஓலிகள் வாத்தியத்தில் மீட்டப் படுகின்றது. இதைப் பார்ப்பவர்கள் போர்க் களத்து காட்சியை உருவகப்படுத்தினர்.

திடீரென்று மருத நாட்டின் தளபதி ஒடி வருகின்றான். வந்த தளபதி மன் னரை அவசரமாக வணங்கிவிட்டு மன்னா! வேங்கி நாட்டுப் படைகள் நம் நாட்டை நோக்கிப் புயலென வருகிறார்கள். ஆணை இடுங்கள் அரசே! என்றபடி தன் இடுப்பில் உள்ள உறைவாளை இழத்து உள்ளே தள்ளினான். மருத நாட்டு மன்னன் தன் வசனத்தை மறந்து விட்டார், மெளனமாக இருக்கிறார். மன்னன் பதில் வசனம் கூறினால் தான், தளபதி தன் வசனங்களை மேலே கூறமுடியும். மன் னர் வசனத் தைத் தவறவிட்டபடியால் (மன்னர் சாடை

மண்வழங்கும்

மாடையாக மது அருந்தி விட்டார் போலும்) தளபதி மீண்டும் வெளியே ஓடி, திரும்பி வந்து அரசே வேங்கி நாட்டுப் படைகள் நம் கோட்டையை நெருங்கி விட்டார்கள், ஆனை இடுங்கள் அரசே என இரண்டாவது வசனத்தை உரக்கக் கூறினார். அப்போதும் மன்னர் வசனம் பேசவில்லை. மதுவின் ஏற்றத்தால் சிம் மாசன் த் தில் அமர்ந் தபடி தலையைக் கீழே சாய்த்துவிட்டார். தளபதிக் கு தர்மசங் கடமாக போய்விட்டது. உள்ளே இதைக் கவனித்த அண்ணாவியாருக்கும் பெரிய கோபம் வந்து விட்டது. ஆனால் எதுவும் செய்ய முடியாத நிலைமை.

துடித் துக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் இதை உணர்ந்த மருத நாட்டு மந்திரி தன் இருக்கையை விட்டு மூந்து, நீண்ட தாடியை தடவியபடி தளபதியைப் பார்த்து தளபதியாரே! உங்களின் அதிர்ச்சியான செய்தியைக் கேட்டும் மன்னர் மயங் கியே விட்டார். பரவாயில்லை. நீங்கள் போய் நம் படையை உஷார் நிலையில் வையுங்கள். கோட்டை மதில்களில் படைமினரை நிறுத்துங்கள் என்றார். மத்திரி சாதுரியாக பார்வையாளருக்கு விளங்காத முறையில் நாடகத்தை சமாளித்து விட்டார்.

நாடகங்கள் நடக்கும் போது இப்படியான சில தவறுகள் நடப்பது உண்டு. பல நடிகர்கள் சேர்ந்து தான் நாடகம் கட்டி யெழுப்பி

அரங்கேற்ற்றுகின்றனர். ஒருவரது தவறு பலரைப் பாதிப்படைய வைத்துவிடும். ஆகையால் இது பார்வையாளர் மத்தியில் நாடகத்தைப் பற்றி தயவிப்பிராயம் ஏற்பட்டு விடும். ஆகையால் இது இதன் கதாசரியர், நெறியாளர் பவர், நடிகர் களைப் பாதிப்படைய வைத்துவிடும். படம் என்றால் வெட்டி ஒட்ட முடியும். நாடகம் அப்படியல்ல. பார்ப்பவரின் கோத்துக்கு ஆளாகினால் அருகில் உள்ள கல் கும்பியின் கற்கள் மேடையை நோக்கி வீசப்படும் என்பதுண்மை.

1965 ம் வருடம் கிளிநெச்சியில் உள்ள வட்கக்கச்சி கிராமத்தில் மகுடம் எங்கே என்னும் எனது சரித்திர நாடகம் மகா சிவராத்திரிக்கு போட்பட்டது. காட்சி அமைப்பு, ஒலிபெருக்கி, மேக்கப் ஸ்லாம் சிற்பாக அமைக்கப்பட்டது. இந்த நாடகத்தின் கதைவசனம், நெறியாளர்கையுடன் காஷ்ய நடிப்பை நானே செய்தேன். நாடகம் நான்கு மணித்தியலயம், நடிகர்கள் 18 பேர். பார்வையாளர்களோ ஏராளம். இது மாயவன் ஊரில் உள்ள கிருஷ்ணர் கோவிலில் போட்பட்டது. “மகுடம் எங்கே” மில் ஒரு கட்டம். என்னைக் குழப்பியது. ஆனால் நடித்தவர்கள் சமாளித்தர்கள், இதோ கருநாகன் தளபதி. இளவரசன் சந்திரகாந்தன். கருநாகன் அரசனை

நஞ்சிட்டுக் கொல்கிறான். இளவரசன் சந்திரகாந்தன் சிறையில் அடைக்கப்படுகிறான். மந்திரியார் நந்திவர்மன் இரகசியமாக இளவரசனைச் சிறையில் இருந்து தப்ப வைக்கிறார். சிறையில் இருந்து தப்பிய இளவரசன் வாஞ்சன் கருநாகனை எதிர்க் கிண்றான். இருவருக்கும் வாள் சண்டை குறேமாக நடை பெறுகின்றது. கருநாகன் முகத்தில் பெரிய பட்டா மீசை வைத்து இருக்கிறான். யார்ப்பவர்கள் பயப்படுவார்கள். இது ஒட்டு மீசை. இந்த மீசையின் ஒருபக்கம் சண்டையின் போது மேடையில் கழன்று விழுந்து விட்டது. பாதி மீசை முகத்தில் இருந்தது. வாள் சண்டை தத்ருபாக இருப்பதை மக்கள் விசில் அடித்து சுத்தம் போட்டு ரசித்துக் கொண்டிருந்தனர். மீசை ஒரு பக்கம் விழுந்ததும் கூக்குரல் இட்டு கத்தினர்.

இந்த நிலைமையைச் சந்திரகாந்தன் உணர்ந்து கொண்டான்.. நிலமையைச் சமாளிக்க திடீரென்று ஒரு முடிவை மேற்கொண்டு கருநாகனின் வாஞ்சன், தன் வாளை இணைத்துக் கொழுவி அவனின் கழுத்துக்குப் பூட்டுப் போட்டு கருநாகனுக்கு விஷயத்தை இரகசியமாக “மைக்கிள்” விழாதபடி கூறிவிட்டு பூட்டி இருந்த வாளை அப்படியே வைத்துக் கொண்டு கழன்று “மைக்கின்” முன்னால்

உரத்த குரலில் கருநாகா உன்னைக் கொல்வதற்குப் பதிலாக உன் பாதி மீசையை வாளால் வெப்டி விட்டேன், இனியும் மோதாமல் என்னிடம் மன்னிப்பு கேட்டுப் பணிந்து போ என்று வசனம் பேசினான். மக்களின் கூக் குரல் இந்த வசனத் தால் அமைதியானது. அப்போது கருநாகன் பூட்டை உடைத்து க.. க.. கா.. சந்திரகாந்தா என்பாதி மீசையை எடுத்து என் கோபத் தை கிளநிவிட்டாய். பரவாமில்லை, வீச உன் வாளை. உன் தலைமையைக் கொய்யாமல் நான் விடப்போவதில்லை எனக் கூறி மீண்டும் சண்டை நடக்கின்றது.

இப்படியான இக்கட்டு நிலைமையில் பல நடிகர்கள் சமயோசிதமாக நிலைமையைச் சமாளித்து விடுகின்றனர். எனது “கற்பனாலயா” நாடக மன்றனத்தினர் இப்படியான ஒத்துழைப்பை எனக் கு இருபத்தைந்து வருடங்களாக தந்தவர்கள். அவர்களை இறுதிவரை என்னால் மறக்கமுடியாது.

இதே போன்று 1964ம் வருடம் இராமநாதபுரம் கிராமத்தில் ஒரு எனது சமூக நாடகம் அரங்கேறியது. இதுதான் வண்ணியில் நான் போட்ட முதல் நாடகம். கோலாகலமாக அரங்கேறி மக்கள் பாராட்டைப் பெற்றது. இதன் பெயர் “உத்தமருக்கு ஓர் ஆஸயம்” வர்க்கப்

மண்வாசம்

புரட்சியை உடைத் தெறியும் கருவைக் கொண்டது. இந்த நாடகத் தில் இரண் டு கதாநாயகர்களும், இரண் டு கதாநாயகிகளும் ஒரு கமடி, பதின் மூன்று நடிகர்கள்.

இரவு ஏழு மணிக்கு நாடகம் ஆரம்பமானது. நான்க் மணித்தியால் நாடகம், நாடகம் நடந்த கொண்டிருக்கும் போது ஒருவர் வந்து இரண் டாவது கதாநாயகனிடம் உங்கள் வீட்டில் உங்கள் மனைவியின் தாயர் (மாமி) பாம்பு கடித்து இறந்து விட்டார். வீட்டில் ஒரே அழுகுரலாக இருக்கு என்றார். எனகுத் தூக்கி வாரிப்போட்டது. மக்கள் கூட்டம் ஏராளம். கோவில், பாடசடலை, சனசமூக நிலையம் இந்த மூன்றுக்குமான நிதிக்கத்தான் இது போடப்பட்டது. நான் பெண் வேடத்தில் இருந்தபடியால் அவரின் கட்டத்தை செய்யமுடியாது. மேலதிக ஆட்களைப் பழக்கவும் இல்லை. அந்த இக் கட்டான நிலையில் கதாநாயகன் (இரண் டாவது) என் நிலையை உணர்ந்து அன்னை கவலைப்படாதீர்கள். மாமி இறந்தவர் மீண் டும் வரப் போவதில்லை. மக்களை நாங்கள் ஏமாற்றக் கூடாது. எமது மன்றம் கெட்ட பெயரை வாங்க கூடாது. ஆகையால் நாடகம் முடிந்ததும்

தான் நான் வீட்டுக்குப் போவேன் எனக் கூறி தன் கடமையைச் செவ்வனே செய்து பாராட்டையும் மக்களிடம் பெற்றார். அவர் பெயர் வல்லிபுரம் துறைராஜா. இப்போதும் இராமநாதபுரத்தில் வாழ்கின்றார். வாழ்க! அவர் பண்டு.

இதே “உத்தமர்க்கு ஓர் ஆஸயம்” நாடகத்தில் பட்டு என்றொரு யயங்கர வில்லன். இவன் ஒரு முதலானியின் அடியாள். (உண்மைப் பெயர் வல்லிபுரம் தம்பிராஜ). கதாநாயகன் சுந்தரம். (உண்மைப் பெயர் சிவராசா), இருவருக்கும் கருத்து வேறுபாடு. வர்க்கப் பிரச்சனை. சண்டை ஏற்படும் காட்சி, தத்திருப்பாக விசாலமான மேடையில் செய்கிறார்கள். மூலையில் இருந்த கொட்டன்களால் அடிபடுகிறார்கள். மக்கள் போட்ட கூக்குரல் உற்சாகத்தில் நன்றாக செய்தனர். சண்டையின் போது தவறி வில்லன் படடுவின் தலையில் அடிபட்டு இரத்தம் வழிந்தது. உடலிலும் பல அடி பட்டது. ஆனால் இருவரும் அதைப் பொருட் படுத்தாது தம் வேலையைச் செவ்வனே செய்து முடித்தனர். ஆனால் மறு நாள்தான் இருவருக்கும் வேதனை தெரிந்தது. மருந்து போடப்பட்டது. நோவுக்குப் புக்கை கடப்பட்டது. ஒரு மாத காலம் மருத்துவம் செய்யப்பட்டது. உண்மையில் உணர்ச்சிவசப்பட்டு நடித்தனர். அவர்களுக்கு என்னால்

தைமாறு செய்யமுடியாது. அண்மையில் நான் கண்டாவில் இருந்து வன்னிக்கு என் குடும்பத்தினருடன் சென்ற போது அவர்களைச் சந்தித்தேன். எனது கதைப் புத்தகங்களான, “இரு ரோஜாவின் காதலி”, “முள்ளில்லா ரோஜாக்கள்” கொடுத்தேன். என் நினைவுகளை அவர்களாடன் பகிந்து கொண்டு அளவளவிலேன்.

எனக்கு பெண்வேதத்துக்கு தன் உடைகள், நடைகள், மணிக்கூடு கட்டி மேக்கப் பெய்து அழகான பெண்ணாக்கி நடிக்க வைத்தவர். இப்பவும் இராமநாதபுரத்து என் காலத்து ஆன் களானாலும், பெண்களானாலும் சரி என்னைக் கண்டதும் “காவேரி” என்றுதான் அழைப்பார். இந்த நாடகத்தின் பின் என் காதல் தொடந்திப் பல வருடங்களின் பின் குடும்ப ஹோட்டித்தின் பத்திமில் நாங்கள் காதல் திருமணம் செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இன்றும் என் மனைவி என் எழுத்து துறைக்கும் தூண்டு கோலாக இருக்கின்றார் என்பதனை முதற்கண் சொல்ல கடமைப்பட்டுள்ளேன். அவர் பெயர் கண்ணம்மா என்று பெருமையுடன் கூறிக் கொள்கின்றேன். இப்படியான நாடக அனுபவங்கள் என்போன்ற எத்தனையோ நாடக ஆசிரியர்களுக்கு ஏற்பட்டு இருக்கும் என்பது என்னண்ணம்.

அவர்கள் கட்டாயம் தங் கள்
அனுபவங் களை கிணற் று
தவணையாக வைத்து இருக்காது
மக் களும் வாசித் து அறிய
வாய்பளிக்க வேண்டியது அவரது
கடமையாகும். இது எனது
அபிப்பிராயமாகும்.

இந்த நாடகத்தில் நான் கணத் வசனம் தவி இயக்குனராகவும் கதாராயகி காவேரியாகவும் நடித்தேன். எனது தந்தைக்கும் எனக்கும் காதல் விவகாரத்தில் வாய்த்தர்க்கம் ஏற்பட்டு என் கண்ணத்தில் ஓங்கி அறைகின்றார். தந்தைக்க நடித்தவர் உண்மையில் அடித்து விட்டார். அது என்ன கையா? உலக்கை. மன்வெட்டி பிடித்த, கோடரி பிடித்த, ஏர் பிடித்த இரும்பக் கை. உண்மையில் நான் அடிமின் வேதத்தில் அழுதுவிட்டேன். அழுதபடியே வசனம் பேசினேன். அப்பொது ஆடிய கொடுப்புப் பல் விழுந்து விட்டது. இவை உண்மையிலேயே ஒரு சந்தோஷமான அனுபவம். மறக்க முடியாத ஒன்று. எமக்குச் சகலமும் இந்தக் கணடாவில் கிடைக்கலாம் ஆனால் இப்படியான அனுபவம் கிடைப்பது அருமை. இந்த நாடகத்திலதான் முதன் முதலில் என் மனைவியைக் கண்டேன்.

ஓரு காலத்தில் வில்லன்
பாத்திரமேற்று நடித்த நடிகவேள்

எம்.ஆர்.ராதா அவர்கள் அந்த நாடகவில் இலங்கையில் நாடகம் போட்டவர். அப்போது தான் இலங்கையில் ஒரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்தாராம். அவருக்கு பிறந்த பிள்ளைகள் இன்று தென் இந்தியாவில் திரையுலகத் தில், நாடகத் தில் பொதுவாக கலைத் துறையில் கொடிகட்டிப் பறக்கிறார்கள். ஒரு நாடகத்தில் ஒரு நடிகர் சுகமீனம் காரணமாக நடிக்க முடியாமல் போன்றால் கதையையே மாற் றியமைத்த நாடகத் தை வெற்றிகரமாகச் செய்து முடித்தாக வாசித்தறிந்தேன்.

ஒரு நாடக நண்பர் பெயர் புத்தூர் குணராசா. இய்ப்பாகவே நல்ஸ் நடிகன். பல மேடைகள் ஏழி “புதவி மேகம்” என்னும் நாடகத்தை திறம்படச் செய்தவர். அப்போது நடிகர் ரகு, பாட்டுப்பாடும் பாக்கியநாதன், வேறும் சிலர் கதைத்துக் கொண்டிருந்தோம். அப்போது ரக என்றவர், மெடையில் பல பாத்ததிரந்களை ஒருவரே நடித்து இசையும் கதையும் செய்து புதுமையைக் கிளி நெச்சி யில் படைத்த வல்லவன் என்னும் பெயரைப் பெற்றவர். ஒரு நாடகத்தை எமக்கு கூறினார். இது உண்மையில் நடந்ததோ தெரியாது. ஆனால் கேட்பதற்கு நன்றாகத்தான் இருந்தது. அந்தத் துணுக்கை

“நான் உங்களுடைய வீட்டுக்கு வந்து கணகாலமாய் போய்க்கு!”

“என்ன தீமெரன் எங்கனின்டை யோசனை வந்தது?

உங்கடை வீட்டிலை என்றை வெல்பொருக்கு பதியனும்”

அப்ப விஷயத்தோட தான் ...

நீங்களும் சுவைக்கலாம்.

மேடையில் வரலாற்று நாடகம் நடந்து கொண்டிருந்தது. வில்லன் சிங்கனுக்கும் - கதாநாயகன் மார்த்தாண்டனுக்கும் பயங்கர வாள் போர் நடந்தது. இந்தத் தத்துப்பமான காட்சியை மக்கள் ரசித்தபடி கரகோஷம் இட்டு சிங்கா விடாதே என்று கத்தினர். கதாநாயகன் மார்த்தண்டனிலும் பார்க்க வில்லன் சிங்கனுக்கே மக்கள் கரகோஷம் செய்தனர். சண்டையின் முடிவு வந்ததும் சிங்கன் கதாநாயகனுடன் மோதிக் கொண்டிருந்தான். நாடகத்தின் படி சிங்கன் மல்லாந்து விழ வேண்டும். மார்த்தாண்டன்

அவன் மார்பில் காலை வைத்து நெஞ்சில் வானையேற்றி கொல்ல வேண்டும். ஆனால் இங்கு நிலைமை வேறாகப் போவதைக் கண்ட இயக்குனர் பின் சிலைக்குள் மறைந்து இருந்து சிங்கா விழு மார்த்தாண்டன் குத்து என்று தொடர்ந்து கூறினார். ஆனால் இதைச் சுட்டை செய்யாத சிங்கன் தொடர்ந்து வானை வீசிக் கொண்டிருந்தான். கோபம் அடைந்த இயக்குனர் சிலைக்குள்ளால் கையை நீட்டி சிங்கனின் காலை இழுத்து விட சிங்கன் மேடையில் வீழ்ந்தான்.

மார்த்தாண்டன் அட்ட காசமாகச் சிரித்துவிட்டு நெஞ்சில் குத்தியது போல நடித்து சிங்கன் ஒழிந்தான் க.. க.. கா என்றான். திரையும் மூடப்பட்டது. சிங்கன் மேடையில் எழுந்து நின்று முன் திரையை தன் வாளால் கிழித்து, மக்கள் முன் போய் மயிரை விட்டான் சிங்கன் என்றான். நாடக மேடையே அல்லோல கல்லோலப்பட்டதாம். இப்படிக் கூறிய போது இதை இரிசிப்தா, சிரிப்தா, கவலைப்படுவதா நீங்களே தீர்மானியுங்கள்.

அடுத்ததாக ஒரு பக்தி நாடகம் விடிய விடிய சிவராத்திரிக்கப் போடப்பட்டது. நாடக மேடை உயரமாகவும், நவீனமாகவும் அமைக்கப்பட்டது. மகா சிவராத்திரிக் கதையை மையமாக எழுதப்பட்ட

நாடகம். மேக்கப் அதி விஷேஷமாக இருந்தது. நாரதர், கிருஷ்ணர், பிரம்மா, நந்தி, தேவர்கள், சிவன், உமையவள் இப்படி ஏராளமான நடிகர்கள். காதுக்கினிய பாட்டுகள். பின்னனி இசை ஒவி ஒளி அமைப்பு. ஒரு படம் போல் காட்சிகள் விறு விறுப்பாக இருந்தது. மேடையில் சில காட்சிகள் காட்ட சிரமமாக இருந்தாலும் மக்களுக்கு காட்டிப் பெயர் எடுக்க வேண்டும் என்ற உந்துதலால் அக் காட்சிகளை காட்டினர்கள்.

காட்சிகள் தொடங் கியது. தேவலோகம் காட்சியளித்தது போன்ற ஒரு பிரமை. பெரிய வாங்கு ஒன்றில் அலங்கரிக்கப்பட்ட இடபவாகனம். மேலே இருந்து கீழே கப்பி மூலம் வாங்கு மெதவாக இறக்கப்பட்டது. புகை முகில் போல் அமைந்து இருந்தது. தத்ருபமாக சிவனும் உமையவனும் வானில் இருந்து புலோகம் வருவது போன்ற காட்சி. பார்ப்பதற்கே கண் கொள்ளாத காட்சியாக இருந்தது. இக் காட்சியால் பார்வையாளர்கள் (நிலத்தில் பாய்களை விரித்து உட்காந்திருந்தவர்கள்) தம்மை மறந்து அரோகரா... அரோகரா.. என்றனர் என்றால் காட்சியமைப்பின் மகிழமை என்றுதான் கூற வேண்டும். விண்ணில் இருந்து இடப வாகனத் தில் வந்த சிவனும் உமையவனும் உரியவருக்கு

மண்வைசும்

ஆசீர்வாதம் கொடுத்து மீண்டும் மெதுவாக மேலே போய்விட்டனர். சிறிய காட்சியானாலும் மக்கள் மனங்களில் அழியாத இடம் பெற்ற காட்சி. நாடகம் தொடர்ந்து ஒடிக்கொண்டிருந்தது. காடசிக்கு காட்சி விறுவிறுப்பு

மகா சிவராத்திரி நித்திரை இன்றி, மக்கள் நாடகத் தில் ஸித்திருக்க நேரமும் கடுகதியாய் ஒடிக்கொண்டிருந்தது. காலை விட வெள்ளி முழுத்தது. நாடகம் முடிய ஒன்று, இரண்டு காட்சிகள் தான் இருந்தது. கடைசிக் கட்டம். மீண்டும் ஒரு முறை சிவனும் உமையவனும் வானில் இருந்து கிழே வந்து உரியவருக்கு அருளும், ஆசீர்வாதமும் கொடுக்கின்றனர். மக்கள் அரோகரா சொல்ல மீண்டும் வாங்கு மேலே போகின்றது. முக்கால் வாசி போன சிவனும், உமையவனும் வாங்குடன் சேர்ந்து மேடையில் விழுந்து மக்களுக்குள் தூக்கி வீசப்பட்டனர். கம்பியின் கயிறு இழப்பவர்களின் கவனக்குறைவாள் இப்படி நடந்து விட்டது. அரோகரா சொன்ன மக்கள் விக்கித்து நின்றனர். மக்கள் மத்தியில் கடும் நிலத்தில் விழுந்த சிவனக்கும் உமைக்கம் உடம்பு பூராக நோவு ஏற்பட்டது. உமைக்கு நடித்தவரும் ஒரு ஆண். அவர் தனது காஞ்சிபுரம்

சேலையை சிரைத்து கோபத்தில் “நான் அப்பவே சொன்னான் கப்பி இழுப்பவன் கனை நித் திரை கொள்ள விடாதேங்கோ என்று. இப்படி அமடு பண் ணிட்டாங் களே. இப்ப என்றை நாரியும், கை, காலும் போச்கு” என்று ஆவேசமாக கத்தினார். சிவனைப் பார்க்க பரிதாபமாக இருந்தது. அவரின் சடா முடி ஒரு பக்கம் நாகப்பாம்பு மறு பக்கம் இடப வாகனம் வேறுபக்கம். இதைப் பார்க்கும் போது அழுவதா சிரிப்பதா. ஒருவாறாக நாடகம் முடிந்தது. முடிவு நேரத்தில் இந்த அசம் பாவிதம் நடந்தமையால் நாடகத்துக்கும் பாதிப்பு ஏற்படவில்லை.

நாடகம் போடுகிறார்கள் என்று வெறுமனே கூறுகின் றோம். ஆனால் அதில் உள்ள பல சிக்கல்கள் உள்ளுக்குள் நின்று பார்த்தால்தான் தெரியும்.

நாடகம் ஒன்று அரங்கேற்றப்பட்டது. வரலாற்று நாடகம். நடிகர்கள் புதியவர்கள். அரச நாடகங்கள் என்றால் கடும் போக்குடைய அரச வசனங்களும் அடுக்கு வசனங் களாகவும் இருக்கும்.

மண் வாசம்

இதை மன்னஞ் செய்பவர்கள் மற்றவருடைய கடைசி வாசனம் என்ன என்பதனை ஞாபகத்தில் வைத்து தன் வசனத்தை தொடங்குவார்கள். ஒருவர் கடைசி வசனத்தை சொல்லாது விட்டால் மற்றையவர் தனது வசனத்தை தொடங்க பெரிய கஷ்டப்படுவார். இதனால்தான் இப்படிப்பட்ட இக்கட்டை தவிர்ப்பதற்கு ஒருவர் தாய்க் கொப்பியுடன் திரைக்குப் பின்னால் அமர்த்தப்படுவார். சில நடிகர்கள் பதட்டத்தாலும் அனுபவம் இன்மையாலும் வசனங்களை மாறி மாறி பேசி மற்றைய நடிகர்களையும் குழப்பி விடுவார்கள். சில நடிகர்கள் பழகும் போது பகிடிக்கு சில வசனங்களைப் பேசுவார்கள். இந்தப் பகிடி வசனங்கள் மேடையிலும் வந்து விடும். இதை நடிகர்கள் பழகும் போது தவித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இதை தவிர்க்காமல் விடதால் இந்த நாடகத்தில் நாடகமே குழப்பிக் கேள்க கூத்தாகியது. அதன் சாரம் இதுதான்.

நாடகத்தில் மன்னர் சிங்காசனத்தில் அம்ந்திருக்கின்றார். மந்தி, தளபதியும் வீற்றிருக்கின்றனர். சேவகன் ஒருவன் கொலை மண்பத்துள் வருகிறான். மன்னரை வணங்கி “மன்னாதி மன்னா கலிங்க நாட்டில் இருந்து தூதுவன் ஒருவன் ஒலை கொண்டு வந்துள்ளான் அரசே” என்றான். பட்டென்று மன்னர் சேவகனைப்

பார்த்து அப்படியா! பக்கத்து வீட்டில் பறிக்கச் சொல்லு என்றவர் தன் நாக்கை கடித்துக் கொண்டார். இந்த நிலைமை ஏன் ஏற்பட்டது எனில் நாடகம் பழகும் போது இப்படி பகிடியாக கூறியவர் மேடையிலும் கூறிவிட்டார். இதனால் கதைவசனகர்த்தா, இயக்குனருக்கு கெட்ட பெயரை ஏற்படுத்தி விடும். அறியாமல் செய்யும் தவறுக்கு மன்னிப்புண்டு. அறிந்து செய்யும் தவறுக்கு மன்னிப்பே இல்லை. இப்படியான நடிகர்களை திருத்த வேண்டும் அல்லது நீக்க வேண்டும். இது தான் நாடக தர்மம் யாரும் கோயிக்க இடம் இல்லை. மக்களில் பல வகையினர் உண்டு. சிலரை சொல்லித்தான் திருத்த வேண்டும். இதை ஒரு அறிஞர் இப்படிக் கூறுகின்றார். “சொல்லிச் செய்வார் சிறியர், சொல்லாமல் செய்பவர் பெரியர், சொல்லியும் செய்யர் கயவர், இதற்கு உதாரணமாக மா, பலா, பத்திரிகையைப் பார்” என்றார். இந்த உவமானம் எவ்வளவு உண்மை என்பது புலப்படும்.

இந்த வரிசையில் எனக்கு ஒரு அனுபவம் நான் கிளிநெச்சியில் “மகுடம் எங்கே” வரலாற்று நாடகத்தக்கு அடுத்தபடியாக “வேங்கையின் மைந்தன்” நாடகம் ஒன்றை அரங்கேற்ற முடிவு செய்து நடிகர்கள் தேர்வு நடந்தது. அப்போது அந்த நாடகத்துக்கு ஒரு நண்பர் வேலும் மயிலும் என்னும்

மண்வாசம்

பெயருடைய ஒரு இளைஞரைக் கூட்டி வந்து அறிமுகம் செய்தார். அவருக்கு முன்னர் நடித்துப் பழக்கம் இல்லை. ஆனால் கட்டப் பொம்மன் படவசனங்களை அப்படியே பேசி நடித்தக் காட்டினார். எனக்கு பிடித்து விட்டது. ஒரு முக்கிய பாத் திரம் கொடுத்து ஒரு கிழமைக்குள் இயன்றவரை பாடமாக்கி என்னைச் சந்திக்கும் படி கூறினேன்.

சொன்னபடி ஒரு கிழமையால் என்னை வந்து சந்தித்தார். அவின் உண்மையான ஆவலைக் கண்ட நான் தாய்க் கொப்பியை எடுத்து அவின் வசனங்களைப் பேசும் படி கூறினேன். அவின் வசன ஓய்ப்பைப் படினைத் திகிலமடைய வைத்தது. அவர் பேசியது இதுதான்.

(மணிவண்ணன் மதுக் கிண்ணத்தில் மதுவைக் குடித்துக் கொண்டு இருத்தல், இளங்கோ ஆத்திரித்துடன் வருதல்) இளங்கோ – சீ சிந்தனை அற்றவனே வந்தனையா பாடுகிறாய். மன்னன் மான் சிறையில் இருக்கம் புரட்சிவாதிகளை மீட்டெடுக்கப் பறப்பட்டு விட்டான். நீ இங்கே மதுவின் துணையுடன் மதி கெட்டாடுகிறாய் முட்டாள்”

(அப் போது பட்டறையனின் உதவியான் துருத்து தட்டத்துடன் ஒடி வருதல்) நடிகர் வேலும் மயிலும் சகலதையும் ஒரே மூச்சில் பாடமாக்கி விட்டார். அடைப்புக் குறி வசனங்களையும் பாடமாக்கி காட்சிகளையும் சொல்லி திரைவரை முடித்தார்.

வசனங் களையும் பாடமாக்கி காட்சிகளையும் சொல்லி திரைவரை முடித்தார்.

இதற்கு என்னால் என்ன பதில் கூற முடியும். விபரம் அறியாத அவர் வசனங் களை ஒப்படைத்த பெருமையில் என் பதிலுக்கு காத்து இருந்தார். அவின் மனதை நோக எதுவும் சொல்லாத நான் அவரைப் பரிதாபமாக பார்த்து விபரத்தை கேட்டேன். அவருக்கு வாசிக்க தெரியாதாம். இரவு படுக்கையில் அவின் படித்த மனைவி கொப்பியில் உள்ளதை வாசிக்க அவர் பிழை இல்லாமல் யாவற்றையும் மனனம் செய்து ஆழப் பதித்துக் கொண்டார். அவர் மீது எனக்குப் பரிதாபமாக இருந்து. அவின் முயற்சியில் நல்ஸ் நம்பிக்கையும் எற்பட்டது.

நடிகர் வேலும் மயிலும் சகலதையும் ஒரே மூச்சில் பாடமாக்கி விட்டார். அடைப்புக் குறி வசனங்களையும் பாடமாக்கி காட்சிகளையும் சொல்லி திரைவரை முடித்தார்.

இதற்கு என்னால் என்ன பதில் கூற முடியும். விபரம் அறியாத அவர் வசனங் களை ஒப்படைத்த பெருமையில் என் பதிலுக்கு காத்து இருந்தார். அவின் மனதை நோக எதுவும் சொல்லாத நான் அவரைப் பரிதாபமாக பார்த்து விபரத்தை கேட்டேன். அவருக்கு வாசிக்க

மணி வாசம்

தெரியாதாம். இரவு படுக்கையில் அவரின் படித்த மனைவி கொப்பியில் உள்ளதை வாசிக்க அவர் பிழை இல்லாமல் யாவற்றையும் மனனம் செய்து ஆழப் பதித்துக் கொண்டார். அவர் மீது எனக்குப் பரிதாபமாக இருந்தது. அவரின் முயற்சியில் நல்ல நம்பிக்கையும் ஏற்பட்டது. அவரின் மனைவிக்கு நாடக அனுபவம் இல்லை. அவரை என் வீட்டுக்கு அழைத்து தவிர்க்க வேண்டியதைக் “கைவிட” செய்து பாடமாக்கு வதை எதுவென விளக்கம் கொடுத்தேன். அவரின் மனைவியின் முயற்சியால் வேலும் மயிலும் பின் நாளில் சிறந்த நடிகணாக எனக்கு உதவினார்.

இப்படியான சில விடயங்கள் அனுபவம் இல்லாத நடிகர்களுக்கு ஏற்பட்டு விடுகின்றது. அதை நாங்கள்

தான் முயற்சி எடுத்து அவர்களைத் தட்டிக் கொடுக்க வேண்டும்.

இப்படியான சில விடயங்கள் அனுபவம் இல்லாத நடிகர்களுக்கு ஏற்படு விடுகின்றது. அதை நாங்கள் தான் முயற்சி எடுத்து அவர்களைத் தட்டிக் கொடுக்க வேண்டும்.

அந்த தெழில் தொடரும்.....

இடா. தணி

இளகுங்கலுக்கு ஒரு முன்னோடி...

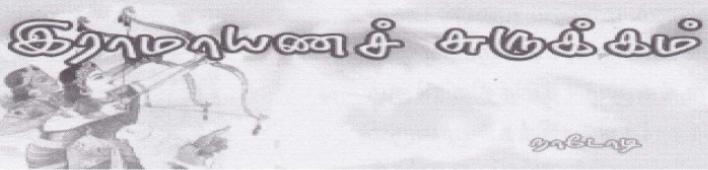

தீண் ரண்முகராஜா

எனில்வரும் 2006 நவம்பரில் மார்க்கூ
நகர் கல்விச்சபையீன் பிரதிவிதியாகப்
போட்டியிடவிருக்கும் திடு. நீதன்
சண்முகராஜா அவர்கள் மிகுந்த
சமூகப்பற்றாறும், இளையவர்களின்
ஸ்ரீந்த எந்தகாலம் நோக்கிய ஸ்ரீந்தனை
யானாறும் கல்வித்துறை சம்பந்தமான
அனுபவம் உள்ளவரும் நான் ஓர்த்த
சமூகத்தின் பலராலும் அறியப்பட்டவரும்
ஸ்ரீந்த செயல் வீராமாவர்.
இவருடைய வெற்றிக்குத் தமிழாகிய
நாங்கள் ஒன்றிணைந்து உழைக்க
வாசக்களை வேண்டி நிற்புதான்
மண்வாசக் அமைப்பு வாழ்க்கீயம் வீசுகிறா.

ମେଲ୍ଲିଲୁଗାର କୁଳିପ୍ରକାଶ - ମେଲ୍ଲିଲୁଗାର

ମଣ୍ଡବୀକଂ

கோசலை நாட்டின் மன்னர் தசரதர். அவர் புகழ் பெற்ற இஷ்வாகு வம்சத்தில் தோன்றியவர். தம் குடிமக்கள் மகிழ்ச்சியாகவும் செழிப் பாகவும் வாழ அவர் பாடுப்பட்டால், அவரை அவர்கள் அன்புடன் போற்றினார்கள். மகிழ்ச்சியாக விளங்குவதற்கு வேண்டிய எல்லாப் பொருள் களும் தசரதரிடம் இருந்தும், அவர் உள்ளத்தில் துக்கம் குடி கொண்டிருந்தது. காரணம், அவருக்குப் பின்னள் இல்லை.

இஷ்யசிருங்கர் என்னும் முனிவரைத் துணையாகக் கொண்டு தசரதர் ஒரு பெரிய யாகம் நடத்தினார். அது சமயம் ராவணன் என்னும் ஒரு பெரிய அரக்க அரசன் வாழ்ந்து வந்தான். மிகவும் சக்திவாய்ந்த அவன் தேவர்களையும் துண்புறுத்தி வந்தான். அதனால், பிரம் மாவைத் தலைவராகக் கொண்டு எல்லாத் தேவர்களும் மகா விஷ்ணுவை அடைந்தார்கள். “பகவானே! தயவு செய்து, ராவணனைக் கொன்று எங்களைக் காப்பாற்றுங்கள்!” என்று அவரைப் பார்த்துப் பிராத்திந்தார்கள், புன்னகை பூத்த முகத்துடன் மகாவிஷ்ணு

அவர்களைப் பார்த்து, “கவலைப் படாதீர்கள். நான் தசரதின் மகனாகப் பிறந்து ராவணனைக் கொல் வுவேன்” என்றார். யாகுண்டத்தில் தசரதர் நெய்யைச் சொரிய, ரிஷ்யசிருங்கரும், மற்ற முனிவர்களும் வேத மந்திரங்களை ஓதினார்கள். யாகத்தைக் கண்டு தேவர்கள் திருப்தி அடைந்தார்கள். யாககுண்டத் திலிருந்து ஒரு கம்பீரமான புருஷன் தோன்றினார். அவர் தசரதரை பெயர் சொல்லி அழைத்து, அவரிடம் ஒரு பொன்மயமான பாத் திரத்தைக் கொடுத்தார். “தேவர்கள் உன் யாகத்தினால் மகிழ்ச்சியற்றனர். இந்த தெய்வீக பாயசத்தை உனக்கு அளித்துள்ளார்கள். இதை உன் மனைவிகளிடம் கொடு, உன் ஆசை நிறைவேறும்” என்று அந்த கம்பீரமான புருஷர் சொன்னார்.

அரசர் அந்த பாயசத்தை மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக் கொண்டு, அதை மூன்று மனைவியரையும் அருந்தச் சொன்னார். உரிய காலத்தில், தேவர்களை ஒத்த நான்கு பிள்ளைகள் அவர்களுக்குப் பிறந்தார்கள். ராமன்தான் மூத்தவன். அவன் கொசல்யாவுக்குப் பிறந்தான். ராமன்தான் மகாவிஷ்ணுவின்

மணி வாசகம்

அவதாரம் மற்றைய மூவரில் பரதன் கைகேயிக்கும், லக்குமணனும், சத்ருக்னனும் சுமித்திரைக்கும் பிறந்தார்கள். இந்த மூவரும் மகாவிஷ்ணுவின் அம்சம் ஆவார்கள்.

ராமர் பிறந்த நாள் இன்றும், ஶ்ரீராமநவமி என்று கொண்டாடப்படுகிறது.

வீஸ்வாமத்தீர முனீவர் அயோத்தியா வருக்றார்

தசராதரின் இந்த நான்கு குழந்தைகளும், நல்ல உயர்மாகவும், அழகாகவும், நல்ல தீர்களாகவும் வளர்ந்தனர். வசிஞ்சு முனிவர்தான் இவர்களுக்குக் குரு. அவரிடமிருந்து இவர்கள்

பதினெண்கு வயது ஆயிற்று. தசராத் அவர்கள் எல்லாரையும் அன்புடன் நேசித்தார். ஆனால் அவருக்கு மிகவும் பிரியமானவன் ராமன்தான். ராமனும், லக்கு வன னும்

வேதங்களைக் கற்றார்கள். வேட்டையாடுதல், குதிரை சவாரி, சூத்துச்சன்னடை, கத்திச் சன்னடை, வில் வித்தை இவற்றிலும் இவர்கள் மிகுந்த வல்லவர்களானார்கள்.

அரசகுமாரர்களுக்குப்

எப்பொழுதும் இனை பிரியாதவர்கள்.

ஓரு நாள் மிகப் பெரிய முனிவரான விஸ்வாமித்திரர் அயோத்தியா வந்து சேர்ந்தார். அத்தனை பெரிய முனிவர் தம்மைத்

மண்வாசம்

தேவிவந்ததைக் குறித்து தசரதர் மிக்க மகிழ்ச்சியுற்றார். முனிவரைக் கண் டதும், தசரதர் சிம்மாசனத்திலிருந்து கீழே இறங்கி வந்து, அவரை மிக் கமரியாதையுடன் வரவேற்றார். “தங்கள் வரவால் என் பிறவி பயனுடையதாக ஆயிற்று, என்னால் தங்களுக்குச் செய்யக் கூடியது ஏதாவது இருந்தால் சொல்லுங்கள்” என்றார்.

விஸ்வாமித்திரர் அரசரைப் பார்த்து “அரசே! உன் வார்த்தைகளைக் கேட்டு நான் இன்புற்றேன். மிகக் கொடிய அரக்கர்கள் என் யாகத்திற்கு இடையூறு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கொல்ல, நீ ராமனை என்னுடன் அனுப்பி வைக்க வேண்டும்” என்றார்.

விஸ்வாமித்திரின் வார்த்தைகளைக் கேட்டு தசரதர் திடுக் கிட்டார். அக் கொடிய அரக்கர்களை எதிர்க்க எப்படி இளம் வயதினான் ராமனை அனுப்பி வைக்க முடியும்! ஆகவே தசரதர், “அரக்கர்களா! ராமனுக்கு வயது போதாதே!” என்றார்.

ஆனால் விஸ்வாமித்திரிருக்கு என்ன நடக்கப் போகிறது என்பது தெரியும். ஆகவே ராமனை அனுப்பு வதில் ஒரு பயமும் இல்லை என்று வசிஷ்டர் தசரதனுக்குத் தைரியம் கூறினார். கடைசியில் ராமனை

விஸ்வாமித்திரருடன் அனுப் தசரதர் இசைந்தார்.

காட்டுமல்

தசரதரின் ஆசீர்வாதம் பெற்று, ராமனும், லக்கு வனனும் விஸ்வாமித்திரரைப் பின் தொடர்ந்து காட்டுக் குச் சென்றார்கள். அரசுகுமாரர் களைப் பார்த்து விஸ்வாமித்திரர், “இது தண்டக ஆரண்யம். இதில் தாடைக என்னும் அரக்கி, மாரிசன் என்னும் தன் மைந் தனுடன் வசிக் கிறாள். அவனுக்கு ஆயிரம் யானைப் பஸம் உண்டு. இந்த அரக்கியைக் கண்டு பயந்து, யாரும் காட்டுக் குள் நுழைவதில் லை” என் று சொல்லிவிட்டு, ராமனைப் பார்த்து, “உன் ஒருவனால் மட்டுந்தான் இவளைக் கொல்ல முடியும்” என்றார்.

ஓரு பெண் கை கொல்லலாமா என் று ராமன் தயங் கினான். ஆனால், விஸ்வாமித்திரர் என்ன சொல்கிறாரோ அதை ஏற்று ஒழுக வேண்டும் என தசரதர் அவனுக்கு புத்திமதி கூறியிருந்தால், ராமன் உடனே தன் நாணைச் சிமிட்டி ரீங்காரம் செய்தான்.

தொடரும்.....

மணி வாசகம்

கனேஷ சினமா

ஸ்ரீ பி. கனேஷ் சினமா

பரராஜின்கம்

ஓவ் வொரு நாட்டிலும் ஒவ்வொரு இனத்திலும் மக்கள் ஓவ் வொரு சாதனையை நிலைநாட்டி முத்திரையைப் பதித்துள்ளார்கள். இந்த விசையில் கண்டாவில் ஈழத்திலகம் முருகு கனேடிய மண்ணில் கனேடிய சினிமாவைச் செய்து, (1992 -1995) முதன் முதலில் செய்தவர் என்ற பெருமையைத் தட்டிக் கொண்டவர். இவர் மேற்கூறிய ஆண்டுகளில் அடுத்தடுத்து “அன்பூற்று”, “ஏமாற்றம்” என்ற படங்களைச் செய்துள்ளார். இவரின் துணிவு பாராட்டத்தக்கது மட்டுமல்ல, புலம் பெயர்ந்த இந்தக் கண்டா மண்ணிலும் தன் கலையார்வத்தை வெளிக்காட்டிய பெருமை மிகவும் மெச்சத்தக்க ஒன்றாகும். இவரின் கலைத்தாகம் தீராத தனமையையும் துணிவையும் பாராட்டத்தான்

வேண்டும். மேற்கூறப்பட்ட ஆண்டுப் பகுதியில் (1992 -1995) கண்டாவில் தமிழ் மக்கள் அவ்வளவாக இல்லை. தமிழ் சினிமாப் படங்களே தியேட்டரில் குறைவு. ஸமுத்திலகம்

வி. அர்ஜுனன்

முருகுவின் படங்களை அவர் பணம் புரட்டும் நோக்கோடு செய்யாமல் தன் கலைத்தகாத்தைத் தனித்துக் கொள் வதற்காக செய்யப்பட்ட கண்ணி முயற்சியாகக் கொள்ளலாம். வாழ்க அவரின் சினிமாத்தாகம் இவரின் முதற் சினிமா

மண்வாசு

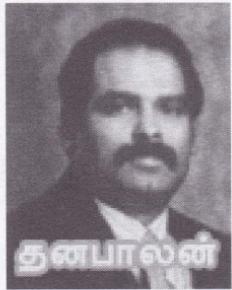
முயற்சி தொன் இன்றைய கணடிய தமிழ் சினிமாக்களுக்கு வித்திட்டது எனலாம். தன்னால் இயன்றவரை இவ்விரண்டு கணடியத் தமிழ் படத்தோடு ஈழத்திலகம் முருகு இன்னும் தன் முயற்சி சியைக் கைவிடாது, அன்மைக் காலத்திலும் ஒரு சினிமாப் படத்தைச் செய்து Wood Side சினிமாவில் திரையிட்டுள்ளார். உன்மையில் கலைத் தாகம், சினிமாத்தாகம் என்று மூடிவைவக்கக் கூடிய ஒன்றல்ல என்பது வெளிப்படை. அன்றைய அவரின் அன்பூற்றுப் படத்தில் முருகு அவர்களுடன் தமியாக பாத்திரத்தில் நடித்தவர் விழுய். கன்னிப் படைப்பு, கன்னி நடிப்பு பாராட்டப்பட வேண்டியதோடு மட்டுமல்லாமல் அவர்கள் எம்மால் பெரிதும் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்.

எஜூய்

இவர் ஈழத்திலகம் முருகுவின் முதல் படத்தில் நடித்தவர். இற்றைக்குப் பதின் மூன்று வருடங்களின் மூன் நடித்த கலைஞர். அதன் பின் உலகத் தமிழர் பண்பாட்டு இயக்கத்தில் மதிவாசன் அவர்களுடன் இணைந்து நடித்ததோடல்லாமல் இக் கதை - வசனம், நெறியாள்கையையும் நன்றாகச் செய்தவர் விழுய் நாங்கள் இந்தின நடிகர்களுக்கு சளைத்தவர்கள்

மதிவாசன்

தன்பாலன்

டி. கி. ஜயசந்திரன்

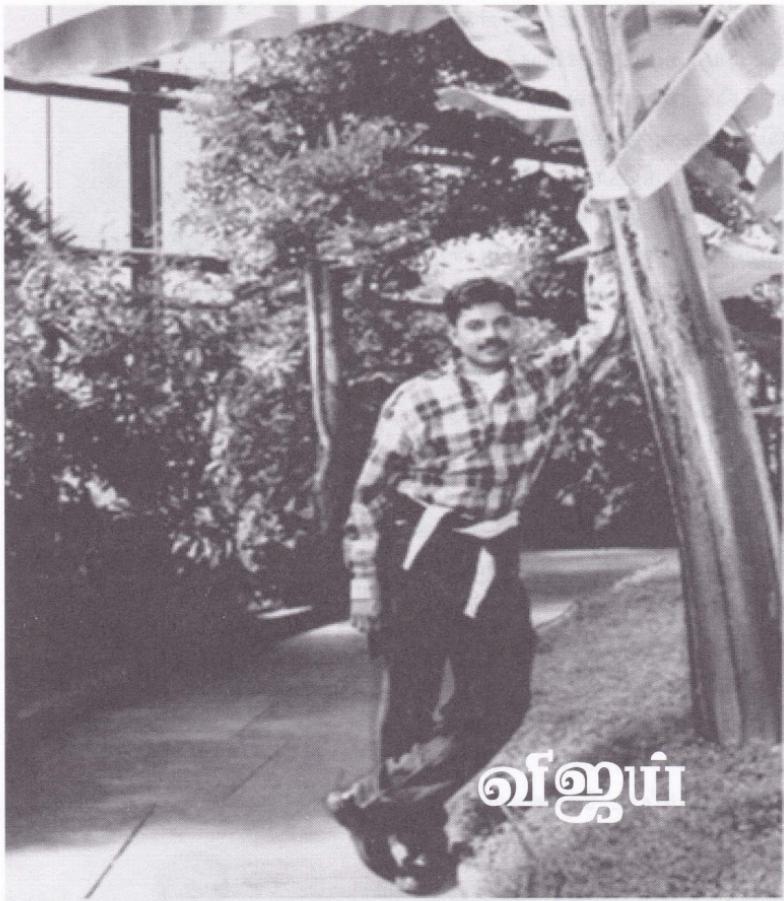

ஸ்ரீமுருகன்

அப்பன் நடராஜன்

மணி ஏழாம்

வீஜய்

அல்ல என நடிப்புத் துறையில் கொடி நாட்டினார்கள். இப்படியான கலைத்தாக்கம் கொண்டவர்களை வெளிக் கொண்டு வரவேண்டியதும், இன்றைய கலோடிய கலைஞர்களுக்கு உற்சாகத்தை ஊட்டி உலக அரங்கில் எமது கணேடிய சினிமாவையும் உயர வைக்க வேண்டிய முழுப் பொறுப்பும் ஈழத்தவரான எங்கள் கரங்களில் தான் உள்ளது. என்ன இல்லை கணேடிய ஈழத் தமிழ்களிடம் கதையில்லையா?

நடிப்பு இல்லையா? நடிகர்கள் இல்லையா? பண வசதி இல்லையா? இவ்வளவும் இருந்தும் ஏன் நம் சினிமாத் துறை தூங்க வேண்டும். நிச்சயம் இந்தக் கனடா மன்றில் எங்கள் சினிமாத்துறை கொடி கப்புப் பறக்கும் என்கிறது, மன்வாசம்.

மண்வாசம்

ஏன் தமிழ் தாலாட்டை மறக்க வேண்டும்

திரு மணங்கள் சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்படுகின்றன என்பது ஒரு வகையான கருத்தாக எங்கள் மத்தியில் வலம் வரும் ஒன்றாக இருக்கிறது. அப்படியான ஒரு நம்பிக்கையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நம்மவர்கள் பல்லால் குழந்தைகளைப் பெற்றுள்ளார்கள். அவர்கள் தாங்கள் பெற்ற நல்ல குழந்தைச் செலவங்களுக்கு தாலாட்டு பாடி நித்திரையாக்குவதையும் நாம் காணலாம். நாம் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாலும் திருமணமாகிக் குழந்தைகளையும் பெற்றுக் கொண்டு இருக்கும் போது அப்பின்னைப் பெறுவை பராமரிக்க வயதான தாய்மாரை ஸ்பொன்சர் செய்து விசாவில் அழைக்கின்றோம். இதன் உண்மையான மையம்

எதுவெனில் மகனைப் பெற்றதாய் மிகவும் கவனமாக பார்த்து எடுப்பார் என்ற நம்பிக்கைதான். ஆது மட்டுமல்ல பேத்தியார் (தாயின் தாய்) தான் பேரப்பின்னையை குளிப்பாட்டி, பாலுட்டி (துப்பிப்பால்) தாலாட்டி சீராக வளர்க்கும் முறையைத் தன் மகனுக்குக் கற்பிப்பாள். முதல் பின்னையைப் பராமரிப்பது ஒரு தாய்க்கு மிகவும் கஷ்டமான ஒன்று அதுவும் புலம் பெயர்ந்த நாட்டில் ஒரு குழந்தையை மிகவும் அவதானமாகவும் நிதானமாகவும் தாயானவள் வளர்த்தெடுப்பதற்கு முயற்சி சியை மேற் கொள்ள வேண்டும்.

நாம் ஒரு தொழிலைச் செய்யும் போதோ அல்லது தொந்கும் போதோ அதைப்பற்றிப் பல முறை சிந்திக்க வேண்டும்.

மண் வாசி

திட்டம் போட்டு செயல்படவேண்டும். (Basic) அத்திவாரம் நன்றாக இருக்கவேண்டும். இதை வள்ளுவர் பெருந்தகை இரண்டு வரியில் “என்னிட் துணிக கரும - துணிந்தபின் எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு” என்றார். “செய்வன திருந்தச் செய்” நாம் வாழ்க்கையை திட்டம் போட்டு வாழ்கின்றோம். அப்படி யே தான் குழந்தை பெறுவதும் வளர்ப்பதும் திட்டம் அமைத்து செய்தல் இன்றியமையாத ஒன்றாகும். “ஈன்று புறம் தருதல் என்தலைக் கடனே. சான்றோனாக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே” என்பது எத்துணை உண்மையாகின்றது. இங்கே தாயின் கடமை என்ன என்பதும் தந்தையின் கடமை என்ன என்பதும் தெட்டத் தெளிவாக விளங்குகின்றது.

இதைக் கண்ணதாசன் கூடத் தான் பாட்டில் “நல்ல நல்ல பிள்ளைகளை நம்பி இந்த நாடே இருக்குது தம்பி. கிண்ணஞ் சிறு கைகளை நம்பி ஒரு சரித்திரம் இருக்குது தம்பி. அன்னையிடம் நீ அன்பை வாங்கலாம் தந்தையிடம் நீ அறிவை வாங்கலாம், இரண்டும் இருந்தால் ஊரை வாங்கலாம். ஊரை வாங்கினால் பேரை வாங்கலாம் பேரை வாங்கினால் தலைவனாகலாம்” என்று கூறினார். இது எவ்வளவு உண்மையை எமக்கு எடுத்து உரைக்கின்றது. ஏமக்கு நல்ல வழியைக் காட்டுகின்றது.

மணிவாசு

நாம் பிறந்தோம் வாழ்ந்தோம் என்ன அர்த்தத்தை கண்டோம். உண்ணுவதும் உறங்குவதுமல்லால் வேறொன்றும் கண்டிலேன் பராபரனே என்று வாழக் கூடாது. இந்த உலகத்தில் நாம் வாழ்வதற்க்கு என்ன அடையாளமாக என்ன முத்திரையைபதித் தோம் என்ற கேள்வியை எம் மனதில் கேட்க வேண்டும். அதன் அடிப்படையில் குழந்தையை ஆரம்பத்தில் இருந்தே பயிற்ற வேண்டும். “முதற் கோணல் முற்றும் கோணல்” என்பதை மனதில் கொண்டு நேர்வழி நடத்தல் நல்ல நடைமுறையாகும்.

பெற்ற பிள்ளையை மாற்றான் தாய் காலமெல்லாம் பராமரிக்கும் முறை, இல்லாமல் பெற்றோரின் அரவனைப் பு இருபத்தி நான்கு மணித்தியாலத்தில் பன்னிரண்டு மணித்தியாலங்கள் தாயானவர் குழந்தைகளுடன் சேர்ந்து இயங்க வேண்டும். “இளமையில் கல்வி சிலையில் எழுத்து” என்ற வாக்கியத்துக் கிணங்க இளமையில் குழந்தைக்கு அறிவுப் பயிற்சி வழங்க வேண்டும்.

நாளொரு வண்ணம் பொருளொரு மேனியாகத் தாய்ப்பாலுடன் அறிவுப்பாலையும் ஊட்ட வேண்டும். குழந்தையை மடியில் வைத்துக் கிடத்தி தாய்யாலோ அன்றி புட்டிப் பாலையோ ஊட்டும் போது பாட்டுப்படிக்கலாம். இப்போதுள்ள தாய்மார் கட்டாயம்

தாலாட்டுப் பாட்டை மனனம் செய்து பாடவேண்டும். இதில் வெட்க்கப்பட நியாயம் இல்லை பல்லினமக்களும் ஏதோ தம் பானஷியில் தாலாட்டுவதைக் காணலாம். இது இயற்கை எமக்களித்த, ஒவ்வொரு மக்களுள்ளும் அளித்த வரபிரசாதம்

இது. சின்னங்சிறு கண்மலர் செம்பவள வாய் மலர், சிந்திடும் மலரே ஆராரோ. வண்ணத் தமிழ் சோலையில் மாணிக்க மாலையில் ஆரிரோ அன்பே ஆராரோ”. இப்படியான தாலாட்டுக் களை தாய்மார்கள் பாடவேண்டும். இது குழந்தையின் செவியூடாகச் சென்று பசுமரத்தாணிபோல் மனதில் பதிந்து விடுகிறது.

எங்களின் பாட்டி, தாயார் எம்மைத் தாலாட்டிய பாடல்கள் எனக்கு ஞாபகம் இருக்கின்றது. இது கர்ணபரம்பரையாக அவர்கள் பாடியதை இப்போதும் நினைவு கூரும் போது அது எமக்கு ஓர் அலாதியான இன்பத்தைத் தருகின்றது. ஒரு தாய் குழந்தையைத் தாலாட்டும் போது குழந்தையின் தந்தையைப் பெருமைப் படுத்தியே தாலாட்டுகிறாள். வீரனாகத் தாலாட்டுகிறாள் (தன் கணவன்) குழந்தையின் அப்பா அவனுக்கு அப்படியான உருவகத்தை மனதில் எற்படுத்திப் பாடுகிறாள். மற்றையவர்களுக்கு அந்த உருவகம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத ஒன்றாக இருந்தாலும் தாய் கணவனை அப்படி

உருவகப்படுத்தித் தாலாட்டுகின்றாள். இது பொதுவான இயல்பு. அதை இங்கே பார்ப்போம்.

“தாழை ஒர்மரமாம் தாழை பூக்கும் பூவாயிரமாம் தாழை சுற்றிப் பூவெடுக்கும் தருமரல்லோ உங்களப்பா.

ஜங்கு தலை நாகம் அடை கிடக்கும் தாழையிலோ அஞ்சாமல் பூவெடுக்கும் அருச்சனாம் உங்களப்பா.

பத்துத்தலை நாகம் பள்ளி கொள்ளும் தாழையிலே பார்க்காமல் பூ வெடுக்கும் பார்த்திபனார் உங்களப்பா”

(ஆராரோ - - ஆரிரோ - - - ஆராரோ)

இப்படியாக ஒரு தந்தையைப் பற்றியும்

“அறுகு சிறு புல்லாம் அறுகின் கால் ஆயிரமாம் அறுகெடுத்துப் பூசை செய்யும் ஆண்டகையர் உங்களப்பா”

வீரனாகவும் - அறுகம் புல்லைக் குறிப்பிட்டு

ஒரு சிறுபுல் எப்படிக் கொடிவிட்டுப் பரவி வளர்கின்றதோ, அதே போன்று அறிவால் வியாபித்தும், வம்சத்தால் வியாபித்தும் இருப்பதற்கு

மணி வாசகம்

தந்தைதான் கரணம் என்பதைத் தாய்
குழந்தைக்கு வலியுறுத்துகின்றாள்.
இதே போன்று மாமனைக் க்
அறுகெடுத்துப் பூசை செய்யும்
ஆண்டகையர் உங்கள்ப்பா”

வீரனாகவும் - அறுகம் புல்லைக்
குறிப்பிட்டு

இரு சிறுபுல் எப்படிக் கொடிவிட்டுப்
பரவி வளர்கின்றதோ, அதே போன்று
அறிவால் வியாபித்தும், வம்சத்தால்
வியாபித் தும் இருப்பதற்கு
தந்தைதான் கரணம் என்பதைத் தாய்
குழந்தைக்கு வலியுறுத்துகின்றாள்.
இதே போன்று மாமனைக் க்
குறிப்பிட்டு தாய் தாலாட்டுதும்
உண்டு. அத்தை, பாட்டன், மாமி
இப்படியே பற்பல தாலாட்டுப்
பாடல்கள் எம்மத்தியில் மறைந்து
கிடக்கின்றன. இருப்பதை வெளிக்
கொண்டு வர வேண்டும்.

ஆராரோ - - - ஆரிரோ - -

“கோட்டை அதிகாரி
கெடடிக்காரர் உங்களம்மான்
கேட்ட தெல்லாம் தருவார்
கிளி மொழியே நித்திரை செய்.

துறைமுகத்து வியாபாரி
துறைமார்கள் உங்களம்மான்
திரவியங்கள் எண்கோடி
தேடி வைப்பார் நித்திரை செய்”

ஸண்வாசம்

(ஆராரோ - - - ஆரிரோ - -
- ஆராரோ)

தாய் தன் குழந்தையின் மனதில்
மாமன்மீது பாச்தை ஊட்டுகின்றாள்.
ஆண் பிள் ளைகளுக்கு ஆதி
காலத் தில் மாமன் தான்
வித்தைகளைக் கற்பிப்பான்.
மெய்பாதுகாவலனும் அவர்தான்.
பெண் பிள்ளையானால் மாமன் தான்
மருமகனுக்கு சீர்வரிசை செய்வான்.
பெண் பிள்ளையின் பூப்பு நீராட்டு,
முதல் சகல வைபங்களுக்கும்
முதல் ஆள் மான் தான். தேங்காய்
கூட மாமன் தான். நல்ல நாள், பெரு
நாளுக்கு உடைப்பார். ஒவ்வொரு
குடும்பத்துக்கும் இன்றியமையாதவர்
மாமாதான்.

எமது தாயகத் துக்
கிராமங்களுக்குப் போனால் உழவுத்
தொழிலுக்கு, மாட்டு வண்டிக்கு
இரண்டு மாடுகள் பூட்டுவார்கள்.
இதற்கு மாடுகள் சோடி சேர்ப்பார்கள்.
அந்த எருதுகள் பெரும்பாலும்
மாமனும், மரு மகனுமாகத் தான்
இருக்கும். இதற்குப் பல அர்த்தங்கள்
உண்டு.

தொடர்ந்தும் இந்தத்
தாலாட்டுப் பாடல்களை நாம் உற்று
நோக்கும் போது அத்தைமார்,
மாமிமாறைப் பார்ப்போம். இவர்களும்
குடும்பத்துக்குத் துாண்கள் தான்
என்பது உள்ளகை நெல்லிக்கனியே.
குழந்தை அழுதால் கேள்விகளைக்
கேட்பதுபோல், அழுகைக்குக்

“அந்தை அடித்தானோ -
பிள்ளையை
அரவணைக்கும் கையாலே

“கோட்டைப் புதுஸெஞ்சி
கொடி மதுரைப் பட்டுகளும்
பாட்டனார் கொண்டு வந்தார்

மாமி அடித்தானோ - பிள்ளைக்கு
மை தீட்டும் கையாலே”

பாலாகியே (பாலகனே) நித்திரை
செய்”

குழந்தையை அழகுபடுத்திப்
பார்ப்பவள் அந்தையும் மாமியும்
தான் என்பதை இது
வலியுறுத்துகின்றது.

இது பாட்டனாருக்கு பாடும் தாஸாட்டு.
சாதாரணமாக இவ்வளவையும்
பாடினால், எந்த அடம் பிடிக்கும்
குழந்தையும் அமைதியாகிவிடும்.

இந்த விபரங்கள்

மண் வாசகம்

பெட்டகத் துள் பூட்டியதாக இருக்காமல், வெளிக் கொணர்ந்து ஊட்டினால் தம் அழகு குறைந்து விடும் என வரட்டுத்தத்துவமும், போலிக் கொரவமும் கையானும் பெண் களும் எம் மத் தியில் இருந்தாலும் மழலைச் செல்வங்களில் கொண்டுள்ள தாய் பாசம் அற்றுப் போகாது

“குழலினிது யாழினிது என்பர் தம் மக்கள் மழலைச் சொல் கேளாதவர்” என்றார் பொய்யா மொழிப் புலவர் வள்ளுவர்.

காய் இந்தக் கண்டாவில் குழந்தையைப் பெற்றுவிட்டால், அவள் வேலைக்குப் போகின்றவள், எப்படி இந்த அடிப்படையில் செயல்படுவது என்று கிளர் கேட்கலாம் இந்தக் கண்டாவில் இந்த நியதியை உணர்ந்தோ என்னவோ பின்னளையீப்

அபறும் பெண் களுக்கு, ஒரு வருடத்தைச் சம்பளத்துடன் கூடிய விடுமுறையாகக் கொடுத்துள்ளார்கள்.

இந்த ஒரு வருடத்தில் ஒரு குழந்தைக்கு எவ்வளவோ பெற்ற தாயால் செய்ய முடியும் என்பது வெள்ளிடைமலையே (மலையில் இட்ட தீபம்போல்)

இயன் ற வரை இடத் துரைத் தேன் ஏற்பதும் விடுவதும் தாய்க் குலத்தின் கையில், விமர்சனம் இருப்பின் மன்வாசம் சஞ்சிகை மூலம் விமர்சிக்கலாம் நல்ஸ் கருத்தெனப்படின், மனத்தின்கண் உள் வாங்கலாம் என்பது என் கருத்து, என்பதைப் பணிவென்புடன் தெரிவித்துள்ளேன்

- முற்றும்

அன்புடன் சிவபவானி

மனவாசத்தில் உங்கள் வீளம்பாங்களையும்
இனைத்துக் கொள்ள அழைக்கவேண்டிய

தொலைபேச் எண்:
416 - 987 - 3167

மண்வாசம்

மக்கைஸர் பூஷ்கர

பெண்கள் மணிமுடிகள்

அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம். அம்மை அப்பன் சக்தி - சிவன் அம்மா, அப்பா இவைகளைப் பார்க்கும் போது முதல் தெரிவ பெண்கள் தான். இதன் அடிப்படை உண்மை என்ன? ஏன் அப்படி? எதற் காக? என் ற கேள் விக்களை நாம் எமக் குள் ளேயே கேட்போமேயானால்

உண்மையான தெளிவான விடை கிடைக்கும்.

ஓவ் வொரு காவியங்கள், இலக்கியங்களை நாம் நோக்கும் போது அங்கே அந்தக் காவியங்களோ, இலக்கியங்களோ பெண்கள் தான் உயிர்நாடியாக உள்ளனர். உண்மைகளை என்றென்றும் மறைக்க முடியாது. எந்த ஒரு விடயத்துக்கும் பெண் இல்லையெனில் அது ஒரு மவுக அற்ற ஒன்றாகவே உள்ளது. இதனாலோதான் கல்கி, செல்வம், வீரம் இந்த மூன்றுக்கும் பெண்களையே உருவாக்கினார்கள் ஆன்றோர் இதை மாற்றவோ, அழிக்கவோ முடியாது.

இன்று எமது சமூகத்தில் பெண்களை இரண்டாம் தரமாக ஏன் நோக்குகின்றார்கள். ஆனாலும் குப்பு

பெண் சமமாக இருக்கும் போது அதைக் குழிதோண்டிப் புதைக்கும் செயலில் சிலர் இறங்கி இருப்பது வேதனைக்குரியதும், ஒருபக்கச்சார்பு

மரியா மின்னா MPயுடன் எமது பெண்கள் கிருவர்

உடையதுமாகும். சமூகத்தில் ஏற்றத் தாழ்வு இல்லை என்று முழங்கும் நம் மவர் களும் “உனக்கில்லையடி உபதேசம், ஊருக்கடி” என்று சொல்வதைக் கேட்டு இருக்கின்றோம். இவை எதை வலியுறுத்துகிறது என்றால் ஆண்கள் ஆண்டாண்டு காலமாகப் பெண்களை அடிமையாக வைத்து தம் இஷ்டத்துக் கெல்லாம் ஆட்டிவைத்து தமக்குக் கிடைக்கும் ஒரு சிறு இன்பத்திற்காக, அவளை வாழ்நாள் பூராகவும் இருட்டில் வைத்துக் கொள்ள விரும்புகின்றார்கள் என்பது குன்றில் இட்ட தீபம் போல் வியங்குகின்றது.

பெண்ணை வீட்டினுள் பூட்டி வைப்போம் என்ற விந்தை

மண் வாசம்

மனிதர்கள் என்றார், பாரதியார். ஆனால் இதைக் கற்றுணர்ந்த மனிதர்கள் பெண் ணடிமை விலங் கொடிப்பை பாராமுகமாக இருப்பது பெரும் விந்தையான செயல். ஒரு ஆண் ஏதாவது ஒரு துறையில் புகழ் பெற்று விழா காணும் போது ஒரு ஆணின் வெற்றிக்குப் பின்னால் ஒரு பெண் இருக்கின்றாள் என மார்பு தட்டுவது பெருமைதான். ஆனால் அதைத் தம் அன்றாட வாம் க்கை நடைமுறையில் கடைப்பிடித்து ஒழுக வேண்டும். இன்றைய யதார்த்த நிலையில் பெண்களின் பங்களிப்புகள் நாட்டில் முன்னணிமில் மினிர் கின் றது. தொழிலாக இருக்கலாம். எழுத்துத்துறையாக இருக்கலாம், அரசியலாக, கலை இலக்கியமாக, விஞ்ஞானமாக, போராட்டமாக இருக்கலாம் பெண்களின் பங்களிப்பு முதன்மை நிலையில் திகழ் கின் றது. சட்டத்துறை, வைத்தியத்துறை, தாபனத் தலைமைத் துவம் என்பவற்றில் அவர்களது பங்கு போற்றத் தகு வளர்ச்சியுடன் திகழ்வது கண்கூடு.

ஒரு ஆணுக்கு ஒரு சிந்தனை ஆனால் பெண்ணுக்கோ பல்லாயிரம் சிந்தனை, வேலை, குடும்பப்பாரம், கணவனுக்கும் குடும்பத்துக்கும் மந்திரிபோல் அறிவுரை இப்படியான பெரும் சுமைகள் அவனுக்கு

இத்தனையை அவன் பொறுமையுடன் சுமக்கின்றாள். பொறுமைக்கு இலக்கணம் பெண்தான். தமிழைப் பெண் என்றார். பூமியைப் பெண் என்றார். இது ஏன்? பொறுமையின் இலக்கணம் பெண்ணாக இருப்பதால் தான். இப்படியான இனிய பெண்மைக்கு சம அந்தஸ்தை நாம் அளிக்க வேண்டும். தாய்மை என்பது பெண்ணிடம் உள்ளது. தாய்மை - தாரத் தில் இருந்து உருவாகுவது. மனித சமுதாயத்தை ஒவ்வொரு தாய்மையும் உருவாக்குகின்றது. இதனால்தான் பெண்மை தெய்வீகத்தில் ஒன்றாக இனைக் கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொருவரும் தன் குடும்பத்துள் பெண்மையை மதித்து, அவளைப் பெருமைப்படுத்த துனிந்தால், சமுதாயத்தில் பெண்ணுக்குரிய இடம் தானாக உருவாகிவிடும். ஆண்களே! உங்கள் கைகளிலே ஒரு ஏற்றமிகு சமுதாயப் பணியை ஒப்படைத்துள்ளேன். இந்தப் பணியை முனைப்புடன் உங்கள் குடும்பத்தில் செயல்படுத்திவீர்களாயின் இந்த ஏற்றமிகு சமுதாயப்பணி வெற்றியடைவதில் சந்தேகம் ஏதும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

வளரும்.....

- எழ்வரசன்

மணிவைசும்

மங்கையர் அழகுக் குறப்புகள்

கமலா ஜெகதீஸ்வரன்

தன்னம்பிக்கை தான் மனிதர்களின் முதல் அழகு. நான் அழகாக இருக்கிறேன் என்ற நம்பிக்கை உங்களிடம் உறுதியாக இருக்க வேண்டும் இந்த தன்னம்பிக்கை உங்களை விட்டு அகலாதவரை உங்கள் அழகுக்கு குறைவேதும் ஏற்பாடு.

உதாரணமாக அகன்ற கண்கள் சில பெண்களுக்கு தான் அழகாக இருக்கும். குறைய உள்ளாங்கிய கண்கள்தான் சிலருக்கு அழகு சேர்க்கும். சிலருக்கு எடுப்பான நாசியும் வேறு சிலருக்கு அடங்கிய மூக்கும் அழகின் சின்னங்களாக அமையக் கூடும். உயரமான சில பெண்கள் அழகாக இருக்கிறார்கள் என்பது உண்மை ஆனால், குள்ளமான பெண்களில் கட்டுமாகிகள் கிணை யாதா? உங்களுக்கு அமைந்திருக்கும் உடல்வாரு உண்மையில் உங்களுக்கு அழகினைத்தான் உணர்க்கிறது என்ற உண்மையை உணருங்கள்.

-தொ ரும்

BHANU

JEWELLERY INC.

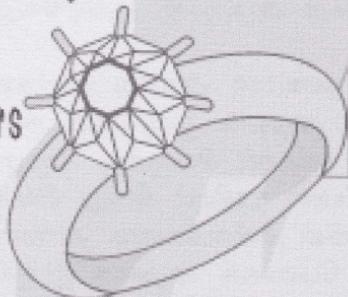
First Quality 22K Gold

Diamond Jewellery

Expert Custom Jewellery

From Singapore

Wholesale & Repairs

அசல் 22K தங்க வெரா நகைகளுக்கு
நானுங்கள்

Agents For Citizen Watches

TEL: 416 - 332 - 8693

www.webtamil.com/bhanu

**1900 Kennedy Road,
Scarborough, Ontario
(Kennedy & Ellesmere)**

மண்விடங்கள்

JBN

Auto Sales

Buying, Selling, Appraising

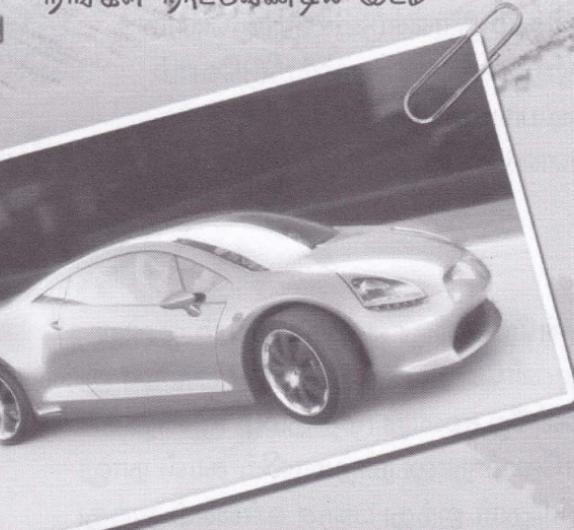
சுக்கிலர்ட்டமான ஜப்பானை வாங்குவது கடன்

நிஸானமான வால்லயால் வசூல்க்கொள்ள

நீண்டம் நாட்டுவதென்று திடம்

2563 Eglinton Ave. E.
Scarborough On. M1K 2R7

Karuna
Manager

Office : 416 - 299 - 9752
Mobile : 416 - 894 - 3353
Fax : 416 - 299 - 5876

ஷ்ரீவர் வாசம்

குழந்தைப் பாட(௬)

அம்மா அப்பா ஆணவரே
ஆடை அணிகள் அளிப்பவரே
இனிய உணவும் தருவீரே
ஸ்சன் பாதம் தொழுவோமே
உண்போம் உடுப்போம் உயர்ந்திடுவோம்
ஹஞ்சல் ஆடிப் பாடிடுவோம்
எண்ணும் எழுத்தும் கற்றிடுவோம்
எவாமற் பணி செய்திடுவோம்
ஜந்தும் இரண்டும் கற்றிடுவோம்
ஒற்றுமையாக வாழ்ந்திடுவோம்
ஒடியாடி திரிந்திடுவோம்
ஒளவை பாடல் கற்றிடுவோம்

ஓன்றே ஓன்று குல தெய்வம் ஓன்று
இரண்டே இரண்டு அப்பா அம்மா இரண்டு
மூன்றே மூன்று முத்தமிழ் மூன்று
நாலேர் நாலு நாற்காலிக் கால் நாலு
ஜந்தோர் ஜந்து பஞ்ச வர்ணம் ஜந்து
ஆறோர் ஆறு ஈயின் கால் ஆறு
எழோர் எழு வானத்தில் வர்ணம் எழு
எட்டோர் எட்டு அட்டதிக்கு எட்டு
ஓன்பதோர் ஓன்பது நவதானியம் ஓன்பது
பத்தோர் பத்து இருகை விரல் பத்து

- சங்கவி

மண்வீசும்

ஆட்டுக்குட்டி

ஆட்டுக்குட்டி எந்தன் குட்டி
அருமையான சின்னக் குட்டி
அக்கா வளர்த்த ஆட்டுக்குட்டி
அழகான ஆட்டுக்குட்டி
வெள்ளை நிறத்து ஆட்டுக்குட்டி
ஒட்டம் ஓடி வந்திடுவாய்
உனக்கு முத்தம் தந்திடுவேன்
எங்கள் செல்லக்குட்டி
ஆட்டுக்குட்டி எந்தன் குட்டி
அருமையான சின்னக் குட்டி

—சங்கவி

மண் வாசக்

கடற்கரை

நில வண்ண கடலிலே
நீந்தி விளையாடலாம்
வண்ண படகுகள்
வரிசையாக நிற்குமே
ஓடும் வண்ண மீன்களும்
ஓடத்திலே பாயுமே
அலை அலையாய்
வெண்நுரை அள்ளி அள்ளி தள்ளுமே
வகை வகையாய் மீன்களும்
வலையில் வந்து சேருமே
பார்க்க வந்த மக்களும்
மேற்கு திசையை நோக்குவார்
நீல வண்ணக் கடலிலே
நீந்தி விளையாடலாம்

-சங்கவ்

உண்வழகும்

பாரதீயார் கவிஞரைகள்

பெண் விடுதலை

பெண்ணுக்கு விடுதலையென்றிங்கோர் நீதி
 பிறப்பித்தேன்: அதற்குரிய பெற்றி கேள்ள:
 மண்ணுக்குள் எவ்வுமிரும் தெய்வ மென்றால்,
 மனையானும் தெய்வமன்றோ? மதிகெட்டம்ரே!

வின்னுக்குப் பறப்பதுபோல் கதைகள் சொல்வீர்,
 விடுதலையென் பீர், கருணை வெள்ள மென்பீர்
 பெண்ணுக்கு விடுதலைநீ ரில்லை யென்றால்
 பின்னிந்த உலகினிலே வாழ்க்கை யில்லை

தாய் மாண்பு

பெண்டாட்டி தனையடிமைப் படுத்த வேண்டிப்
 பெண்குலத்தை முழுதடிமைப் படுத்த ஸாமோ?
 “கண்டார்க்கு நகைப்” பெண்ணும் உலக வாழ்க்கை
 காதலெனும் கதைமினுடைக் குழப்ப மன்றோ?
 உண்டாக்கிப் பாலுாட்டி வனர்த்த தாயை
 உடையவெனள் றநியீரோ? உணர்ச்சி கெட்டார்!
 பண்டாய்ச்சி ஒளவை: “அன்னையும் பிதாவும்”
 பாரிடை “முன் னறிதெய்வம்” என்றாள் அன்றோ?
 தாய்க்குமேல் இங்கேயோர் தெய்வ முன்டோ?
 தாய்பெண்ணே யல்லளோ? தமக்கை, தங்கை
 வாய்க்கும்பெண் மகவெல்லாம் பெண்ணே யன்றோ?
 மனைவியொருத் தியையடிமைப் படுத்த வேண்டித்
 தாய்க்குலத்தை முழுதடிமைப் படுத்த ஸாமோ?

மணி வாசகம்

“தாயைப்போ லேபிள்ளை” என்று முன்னோர்
வாக்குளதன் ஹோபெண்மை அடிமையுற்றால்
மக்களையும் அடிமையுறல் வியப்பொன் நாமோ?
வீட்டிலுள்ள பழக்கமே நாட்டி ஒண்டாம்
வீட்டினிலே தனக்கடிமை பிறராம் என்பான்:
நாட்டினிலே

நாடோறும் முயன்றிடுவான் நலிந்து சாவான்:
காட்டிலுள்ள பறவைகள்போல் வாழ்வோம், அப்பா!
காதலிங்கே உண்டாயிற் கவலை மில்லை:
பாட்டினிலே காதலைநான் பாடவேண்டிப்
பரமசிவன் பாதமலர் பணிகின்றேனே.

கண்ணம்மாவின் காதல்

1. காற்று வெளியிடக் கண்ணம்மா - நின்றன்
காதலை யெண்ணிக் களிக்கின்றேன்: - அமு
தூற்றினை யொத்த இதழ்களும் - நில
ஸூற்த ததும்பும் விழிகளும் - பத்து
மாற்றுப் பொன் னொத்தின் மேனியும் - இந்த
வையத்தில் யானுள்ள மட்டிலும் - எனை
வேற்று நினைவின்றித் தேற்றியே - இங்கோர்
விண்ணவ னாகப் புரியுமே! - இந்தக் (காற்று)
2. நீயென தின்னுமிர் கண்ணம்மா! - எந்த
நேரமும் நின்றனைப் போற்றுவேன் - துயர்
போயின, போயின துன்பங்கள் - நினைப்
பொன்னெனக் கொண்ட பொழுதிலே - என்றன்
வாயினி லேயமு தாறுதே - கண்ணம்
மாவென்ற பேர்சொல்லும் போழ்திலே - உயிர்த்
தீமினிலேவளர் சோதியே! என்றன்
சிந்தனையே, என்றன் சித்தமே! இந்தக் (காற்று)

புலம்பெயர்ந்து போதும் - நம்
நிலம் தந்து சுக்கறும், சௌகரும் - எம்
மனம் விட் எட்டறும் அகவுமா - அல்ல
இந்நிலம் விட்டகலும்வரை வைதாது
நீளைவொரு என்று மூலைவரு
எம்ப தநியாசியா? - கஷ்வம்

மண்விழும்

ஆத்தகுழு

நால்

1. அறங்செய விரும்பு

அறம் - தர்மம்; செய - செய்வதற்கு; விரும்பு - விருப்பம் கொள். நல்ல கருமங்களைச் செய்வதற்கு ஆசை கொள்ள வேண்டும்.

2. ஆறுவது சினம்

ஆறுவது - அடங்கவேண்டியது; சினம் - கோபமே ஆகும். தனிய வேண்டியது கோபமேயாகும்.

3. இயல்வது கரவேல்

இயல்வது - உன்னால் செய்யமுடிவதை; கரவேல் - செய்யாமல் மறைத்து வைக்காதே.

நம்மால் முடிந்ததை ஒளியாமல் செய்தல் வேண்டும்.

4. ஈவது விலக்கேல்

�வது - கொடுப்பதை; விலக்கேல் - நீ தடை செய்யாதே; பிறருக்குக் கொடுப்பதைத் தடுத்தலாகாது.

5. உடையது விளம்பேல்

உடையது - உன்னிடம் உள்ள திறமைகளை; விளம்பேல் - ஊர் அறியச் சொல்லாதே.

நம் திறமைகளை வெளியே சொல்லக்கூடாது.

வீடு, வியாபார நலையம், வியாபாரம்
ஆக்கிரவற்றை வாங்க, வீற்க.....

உங்களுடன்

சௌ சர்மா

Sales Representative
Commercial & Residential

(416) 666-5515

(416) 878-3215

OFFICE: 416-321-6969
HOME LIFE GTA REALITY INC.
REAL ESTATE BROKER

1711 McCowan Road. Suite 206
Scarborough, ON M1S 5Y3

IMMA TRADING COMPANY

IMPORTERS & EXPORTERS, GARMENTS & GIFTWARE WHOLESALERS

READY MADE
GARMENTS FROM
U.S.A AND ASIA

BEDSPREAD
MINT BLANKET

STAINLESS STEEL
COOKWARE

Direct Import & Own Brand ITC or IMMA

Showroom....

585 Middle Field Rd., Unit 7
(Finch & Middle Field)
Scarborough, ON M1R 3B6

Tel: 416 . 609 . 0827, 930 0910

6. இங்கமது கைவிடேல்

ஹக்கம் - உற்சாகத்தை; கைவிடேல் - இழந்து விடாதே.

ஒரு காரியம் செய்யும் போது தடை ஏற்படுமானால் அது கண்டு உற்சாகம் குன்றிவிடலாகாது.

7. என் எழுத்து இகழேல்

என் - விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக்கு அடிப்படையான என்னையும்; எழுத்து - இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையான எழுத்தையும்; இகழேல் - அலட்சியப்படுத்தாதே.

கணிதம், இலக்கியம் இவற்றை இகழ்ந்து ஒதுக்குதல் ஆகாது.

8. ஏற்பது இகழ்ச்சி

ஏற்பது - ஒருவரிடம் போய் இருப்பது; இகழ்ச்சி - கேவலம்.

பிற்ரிடம் யாசிப்பது இழிவு தருவதாகும்.

9. ஜயம் இட்டு உண்

ஜயம் - பிச்சை கேட்டவர் எவராவது இருந்தால் அவருக்கு;

இட்டு - பிச்சை போட்டபிறகு; நீ சாப்பிடு.

பிச்சை இட்டு பின்னர் உண்ணுதல் வேண்டும்.

10. ஓப்புரவு ஒழுகு

ஓப்புரவு - உலகத்தின் போக்கு அறிந்து; ஒழுகு - அதன்படி நடந்துகொள்

உலகத்தின் போக்கு பெப்படி என அறிந்து, அதன்படி நடந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

11. ஒதுவது ஒழியேல்

ஒதுவது - படிப்பதை; ஒழியேல் - விட்டுவிடாதே;

எக்காரணத்தைக் கொண்டும் படிப்பதை விட்டு விடலாகாது.

12. ஒளவியம் பேசேல்

ஒளவியம் - பொறாமை கொண்டு; பேசேல் - பேசாதே.

பொறாமை வார்த்தைகளைப் பேசுவது கூடாது.

13. அஃகஞ் சருக்கேல்

அஃகம் - தானியங்களை; சருக்கேல் - அளவில் குறைத்து விற்காதே.

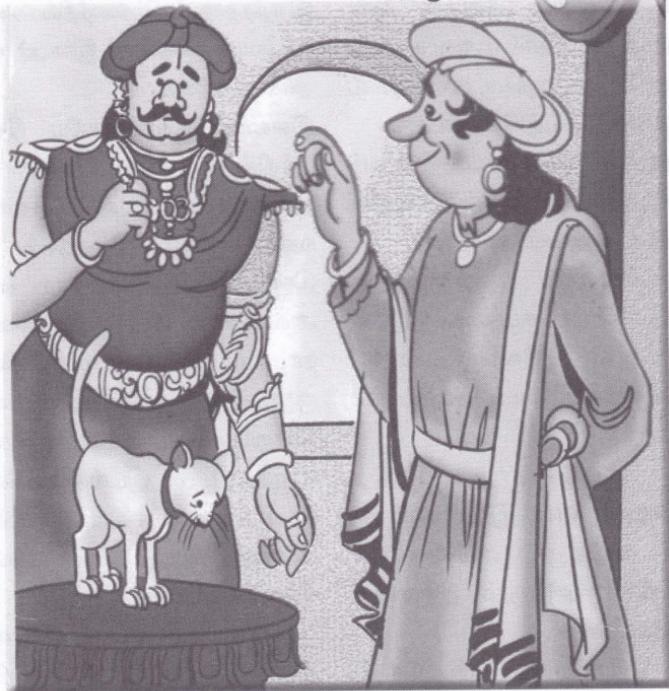
அளவைக் குறைத்துத் தானிய வியாபாரம் செய்தலாகாது.

தொடரும்.....

தெனால்ராமன்

கதைகள்

இழுமுகம் கந்தையா JP

ஆந்திர நாட்டைச் சேர்ந்த கிருஷ்ண மாவட்டத்தில் கர்லபாடு என்றொரு கிராமம். அக் கிராமத்தில் ஈசுவர பிரசாத் இராமய்யா என்று ஒர் அந்தனர் இருந்தார்.

இவரைக் கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் இராமய்யா என்றே அழைப்பார்கள். இவருடைய மனைவியாறின் பெயர் இலட்சுமி, இலட்சுமி தெனாலி என்ற ஊரைச் சேர்ந்தவள்.

திருமணமாகி நீண்ட நாட்களாகியும் இருவருக்கும் குழந்தைப்பேறு இல்லை. இலட்சுமி போகாத கோயில் கிடையாது. செய்யாத பிராத்தனை கிடையாது.

இலட்சுமி பிறந்த ஊரான தெனாலியில் இராமலிங்கேசுவர் கோயில் பிரசித்தி பெற்றது. அக் கோயிலுக்கு வந்து பலர் தங்கள் பிராத்தனைகளை நிறைவேற்றி விட்டுப் போனதை சிறு வயதில் இலட்சுமி பார்த்திருக்கிறான்.

மண்விடம்

முடிவில் அவனும் தம் ஊரில் குடி கொண்டிருக்கும் இராமலிங் கேசுவரிடம் பிறத்தனைகளை செய்து கொண்டாள்.

அவர் அருளால் தனக்கு ஒரு குழந்தை பிறந்தால் அவருடைய பெயரையே குழந்தைக்கு வைப்பதாகப் பிராத்தனை செய்துகொண்டாள்.

சில மாதங்கள் சென்றன..... இலட்சமி கருவற்றாள். இராமலிங்கேசுவரின் அருளை என்னி வியந்தாள்.

அவனுக்கு ஒர் ஆண் குழந்தை பிறந்தது. பிறந்த குழந்தைக்கு தான் வேண்டிக் கொண்டவாறே “இராமலிங்கன்” எனப் பெயரிட்டாள்.

குழந்தை பிறந்த மூன்றாவது நாள் இராமய்யாவிற்கு கலரா வந்தது. எவ்வளவோ வைத்தியம் பார்த்தும் இராமய்யா பிழைக்கவில்லை.

இராமய்யா இறந்தது “குழந்தை பிறந்த வேளை” என்று எல்லோரும் குழந்தையை ஏசினர். ஆனால் அக் குழந்தை இராமலிங்கனோ யார் பேச்சையும் பொருட்படுத்தாமல் சிரித்துக் கொண்டிருந்தான். ஆதரவு அற்று விடப்பட்ட இலட்சமி குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு தன் தாய் வீட்டிற்கே வந்து விட்டாள்.

குழந்தை இராமலிங்கன் இனமைப்பருவம் முழுவதும் தெளாவியிலுள்ள தக் தாய் மாமன் வீட்டிலேயே வளர்ந்தான்.

இனமைப் பருவத்தில் அவனை எல்லோரும் இராமன் என்றே கூபிப்பதாலும், இனமைப் பருவம் முழுவதும் தெனாலியிலேயே இருந்ததாலும் பிறகாலத்தில் அவனை எல்லோரும் தெனாலி இராமன் என்றே அழைத்தார்கள்.

இனமைப்பருவத்திலேயே இராமன் புத்திக் கூர்மையுள்ளவனாகவும் நகைச் சுவையுடன் பேசுவதில் வல்லவனாகவும் இருந்தான்.

இராமனின் பதினெண்நாவது வயதில் அவனை ஆதரித்த வந்த அவனது தாய் மாமனும் காலமாகி விட்டார். குடும்பத்தை காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு இராமனின் தலைமீது விழுந்தது. பல இடங்களில் வேலை தேடி அலைந்தான். எங் கும் அவனுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை.

“இராமா உன் னுடைய திறமையையும் அறிவுக் கூர்மையையும் அறிந்தால் விஜயநகரமன்னர் உன்னை விடமாட்டார். நீ இங்கிருந்து துன்பப்படுவதை விட விஜயநகரம் சென்றால் செல்வாக்குடன் வாழலாம்” என்று பஸ் அவனுக்கு அறிவுரைகள் கூறினர், அதன்படி இராமனும் விஜயநகரம் நோக்கிச் சென்றான்.

அரசு குருவைச் சந்தித்தல்

கிருஷ்ண தேவராயரிடம் தாத்தாச்சாரி என்ற பண்டிதர் ஒருவர் பெரும் செல்வாக்குடன் விளங்கி வந்தார். இவரே அவருக்கு அரசு குருவாக இருந்தார். தாத்தாச் சாரியின் சொல்லை அரசர் ஒரு போதும் தட்மாட்டார் என்பதை விஜயநகரம் வந்ததும் தெரிந்து கொண்டான், இராமன். அவரிடம் சென்று தன் நிலையைக் கூறினான்.

“ஜ்யா, எங்கள் குடும்பம் ஆதரவற்ற நிலையில் உள்ளது. நான் வேலை செய்துதான் என் குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும். நீங்கள் அரசரிடம் சொல்லி எனக்கொரு வேலை வாங்கிக் கொடுத்தால் உபகாரமாக இருக்கும்” என்றான் இராமன்.

தாத்தாச்சாரி மிகுந்த அகம்பாவம் கொண்டவர். சிறிது கூட இரக்க குணம் இல்லாதவர். இராமன் சொன்னதைக் கேட்ட அவர் தன் வேலையானக் கூப்பிட்டுக் கடிந்து கொண்டார்.

“இந்த மாதிரி முட்டாள் களையெல்லாம் ஏன் உள்ளே விட்டாய்” என்று கோபமாகக் கேட்ட தாத்தாசாரியார் “முதலில் இவன் கழுத்தைப் பிடித்து வெளியே தள்ளு” என்றார்.

தெனாலி இராமன் வேலையாள் கழுத்தைப் பிடித்து வெளியே

தன்னும் வரையில் தாமதியாது, தானாக வே வெளியே வந்து விட்டான். தாத்தாசாரியாரின் செய்கை அவனுக்கு மிகுந்த ஆத்திரத்தை உண்டாக்கி விட்டது. அவருக்குத் தகுந்த பாடம் புகட்ட வேண்டுமென்று தீர்மானித்தான். “என்னையா முட்டாள் என்று கூறினீர்? அரசர் முன்னிலையில் உம் மையே முட்டாளாக் கிக் காட்டுகிறேன்” என்று சபதம் செய்தவாறு அவ்விடத்தை விட்டுச் சென்றான் தெனாலி இராமன்.

அரசு குரு தோற்றார்

மறுநாள் தெனாலி இராமன் அரண்மனைக்குச் சென்றான். வாயிற் காப்போர் அவனை உள்ளே விட மறுத்தனர். அவர்களிடம் “நான் தாத்தாசிரியரின் கீடன். அவரிடம் அவசர செய்தி சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. உள்ளே போக வேண்டும்” என்றான். வாயிற் காவலர்கள் தெனாலி இராமனை உள்ளே விட மறுத்தால் பிறகு தாத்தாசாரியர் மூலமாகத் தங்கள் வேலைக்கு ஆபத்து வருமோ எனப் பயந்து மறு பேச்சில்லாமல் தெனாலி இராமனை உள்ளே விட்டுவிட்டனர்.

தெனாலி இராமன் சபைக்குச் சென்றபோது சபையில் ஏதோ வாதம் ஒன்று நடந்து கொண்டிருந்தது. தாத்தாச்சாரியர்தான் வாதத்தில் முக்கிய

மண்விழங்கும்

பங்கேற்றுக் கொண்டிருந்தார். அந்த வாதம் முடிந்ததும் சபையோருக்கு ஒரு பெரிய விருந்து படைக்கப்பட இருந்தது. தாத்தாச்சாரியார் உணர்ச்சி பொங்கப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

“எல் லாம் மாயை, நம்மால்தான் எல்லாம் நடக்கின்றன என்று நாம் நினைப்பதே மாயை. எதையுமே நாம் செய்வதில்லை. ஒவ்வொரு காரியத்தையும் நாம் செய்வதாக நினைத்துக் கொள்கிறோம், அவ்வளவுதான்!” என்றார் தாத்தாச்சாரியார். உடனே தெனாலி இராமன், “ஜயா நாம் செய்வதற்கும், செய்வதாக நினைத்துக் கொள்வதற்கும் வித்தியாசம் இல்லையா?” என்று அரசு குருவைப்பார்த்துக் கேட்டான்.

தெனாலி இராமனைப் பார்த்ததும் அரசு குருவுக்கு ஆத்திரம் வந்தது. “அத்துமீறி நுழைந்ததுமல்லாமல் அதிகப் பிரசங்கித்தனமாக நம்மைக் கேள்வி கேட்கிறானே!” என்று நினைத்தார்.

குருவே, நானே உங்களிடம் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்கலாமென்று நினைத்தேன். இந்தச் சிறுவன் என்னை முந்திக் கொண்டான். இந்தக் கேள்விக்கு உங்கள் பதில் என்ன? என்று தாத்தாச்சாரியாரைப் பார்த்துக் கேட்டார் அரசன்.

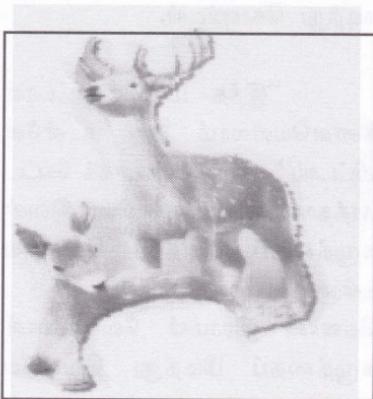
தாத்தாச்சாரியார் தெனாலி இராமன் மேலிருந்த கோபத்தை அடக்கிக் கொண்டு “இல்லை

அரசே இரண்டுக்கும் வித்தியாசம் இல்லை. எந்தச் செயலையும் நாம் செய்வதில்லை. நாம் அவற்றைச் செய் வதாக நினைத்துக் கொள்கிறோம்” என்றார்.

“அப்படியானால் ஒன்று செய்யலாம். சற்று நேரத்தில் தாங்கள் அளிக்கப்போகும் விருந்தை நாம் எல்லோரும் சாப்பிட்டு மகிழலாம், இவர் மட்டும் தாம் சாப்பிட்டதாக நினைத்துக் கொள்ளல்லோம்” என்று அரசரைப் பார்த்துக் கூறினான் தெனாலி இராமன்.

தெனாலி இராமனின் பதிலைக் கேட்டதும் தாத்தாச்சாரியார் தலை கவிழ்ந்து கொண்டார். அரசன் தெனாலி இராமனை மெச்சி அவனுக்குப் பல பரிசுகள் அளித்துப் பாராட்டினார்.

தொடரும்.....
தம்பி தங்கைக்களே.

மண்வழம்

சள்ளான் கேள்வி

பதில்கள்

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

- ❖ அரசியல் ❖ வினையாட்டு ❖ கல்வி காதல்
- ❖ சமூகம் ❖ நடப்பியல்

மிஸ்டர் சள்ளான்

1) ஜனாதிபதி தேர்தல் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

(பிழம்ரன் ரவி)

பதில் : மலரப் போகும் தமிழீழத்திற்கான பறை

2) டியர் சள்ளான்,

தமிழ் பற்றி பேசுபவர்கள் பற்றி கூறுங்களேன்?

(மார்க்கம் சிவானந்தன்)

பதில்: தெரியும்தானே! குலைக்கிற நாய கடிக்காதென்டு.

3) திருமணம் சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்படுகின்றது

என்கிறீர்களா? (மார்க்கம் பிரியா)

பதில்: நரகம் பக்கத்தில் இருப்பதால்.

4) டியர் சள்ளான், குடும்பங்கள் பிரிய என்ன காரணம்?

(ஸ்காபுரோ மதி)

பதில்: கிராகாம் பெல் கனடாவில் பிறந்ததால், உள்ளநூர் அழைப்புகள் இலவசம் என்பதால்

5) சள்ளான் உங்களுக்கு பிடித்த நடிகை யார்?

(ஸ்காபுரோ தமிழ்மாறன்)

6) கனடாவில் உள்ள மீடியாக்கள் பற்றி சொல்லுங்களேன்?

(ஸ்காபுரோ வதனி)

பதில்: பிழைக்கத் தெரிந்தவர்கள்.

7) கணவன் மனைவி சந்தோசம் எதுவரை?

(எற்றோபிக்கோ நாதன்)

பதில் : முன்றாவது நபர் தலையீடாத வரை.

8) டியர் சள்ளான்,

கனடா வந்து , தாய்நாட்டை மறந்தவர்கள் பற்றி
என்ன சொல்கிறீர்கள்?

(மார்க்கம் புவனன்)

பதில்: இது என்ன விசயம் தாயை மறந்தே நிறையப்பேர்
இருக்கினம்

9) மிக விரைவில் பணக்காரானாக என்ன செய்யவேணும்?

(மார்க்கம் செந்தில்)

பதில்: பாங்கறப்சி அடிக்கணும்.

10) அதிகமான பத்திரிகைகளில் செய்திகளைக் காண
முடிவதில்லை ஏனோ?

(பிறம்ரன் தயா)

பதில் : நீங்கள் தவறாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கறாகள்.

ஜெய் சள்ளான்

வீரபாண்டிய

கட்டபொம்மன்

தமிழ்நாட்டில்

பாஞ்சாலங்குறிச்சியை

ஆண்டுவந்த கட்டபொம்மன்

சிறந்த போர்த்தளபதியும்,

சுதந்திரப்பற்றும் மிக்க

மன்னனுமாவர். ஆங்கிலேயரின்

ஆளுமைக்கு அடங்கி நடக்க

மறுந்து அவர்களை எதிர்த்துப்

போராடியவர். பதவிக்கு

ஆசைப்பட்ட எட்டப்பனால்

காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டு

குழ்ச்சியால் கைதான்

கட்டபொம்மன், மரண

தண்டனையை மகிழ்வுடன்

ஏற்று வீரச்சாவடைந்தார்.

மண்வட்டம்

82

முதியோருக்கு நழல் தரும் மற்றும் (Harmony Hall)

உலகில் உள்ள உயிரினங்கள் அத்தனைக் கும் ஆறுதல் அளிப்பதற்காக நிழல் கள் தேவைப்படுகிறது. மனிதவர்க்கம் ஆறுதல் பெறுவதற்காக வீடுகள், தங்குமடங்கள், ஹோட்டல்கள் போன்றவற்றை அமைத்துக் கொண்டாலும், முற்றத்திலோ, வீதி ஒரங்களிலோ, பூங்காகளிலோ, நிழல் மரங்களை வளர்த்துக் கொள்வதைக் காணலாம். இதே போன்று முதியோர்கள் தமது ஓய்வான காலத்தை நிம் மதியாக கழித்துக்கொள்ள கண்டிய அரசுடன் இணைந்த முதியோர் இல்லங்களை அவர்களுக்கு காக அமைத்து முதியோர் மனங்களைக் குளிர்விக்கும் அமைப்புக்களில் ஒன்றாக விளங்கும் Dawes Road ல் அமைந்துள்ள ஹார்மோனி ஹோல்லில் பல்லின கண்டிய முதியவர்களை இணைத்து பலரும் வியக்கத் தக்க வகையில் வியாபித்து

இருக்கின்றது. ஒவ்வொரு வாரமும் திங்கள் முதல் வெள்ளி வரை இம் முதியோருக்கு பல இலவச சேவைகளைச் செய்கின்றது.

எமது தமிழ் மக்களுக்கு பொறுப்பாளாராக ஜீவித்தா என்பவரும் அவருக்கு கீழ் லாவண்யா என்பவரும், வேறும் சிலபெண் பிள்ளைகளும் தொண்டர் சேவை அடிப்படையில் இங்கே சேவை செய்வதைப் பார்க்கும் போது எமது தமிழ் முதியோர்கள் உண்மையில் அதிஷ்டசாலிகள் தான் என்பதைக் கூறிக் கொள்ளலாம். இவர்கள் நூற்றுக்கு மேற்பட்டவர்கள். நிற்தர அங்கத்தவர்களாகச் சேர்ந்துள்ளனர். சேர்ந்து கொண்டும் இருக்கின்றனர்.

ஹாமோனி ஹோல் நிர்வாகத்தினரின் இந்த அஸ்பரிய சேவையை எமக்கு வழங்கத் தான் முழுநேர உழைப்பை ஜீவித்தா மனம் உவர்ந்து முதியோருக்கு வழங்குவதைப் பார்த்து யாவரும் பெருமிதப்படத்தான் வேண்டும்.

மண்புகாஷம்

ஜீ வித்தா தன்
பெற்றோரை ப
போன்று அத்தனை
ஹார்மோனி ஹோல்
அங்கத்துவர் களையும் பெற்றோராக
மதிக்கிறார்.

மண்வாசனையில் மாதா
மாதம் இந்த முதியோர் ஹார்மணி
ஹோலின் சேவை பற்றிய ஒவ்வொரு
கட்டுரையும் அதன்
அங்கத்தவர்களால் எழுதப்பட்டு
வெளிவந்து கொண்டிருக்கும்.
மண்வாசனையின் வாசகர்கள்,
வாசகர்கள் மட்டும் அன்றி
எழுத்தாளர்களாகவும் உருவெடுக்க
வேண்டும். அப்போதுதான் மக்களும்
மண்வாசனையும் மலரும்
மணமும் போல, சதையும் நகமும்
போல, உடலும் உயிரும் போல
இணைய முடியும் என்பதை

மண்வாசம்

அன்பார்ந்த வாசக நெஞ்சங்களுக்குக்
கூறி, இந்த முதியோர் இல்லத்தை
மேன்மேலும் வளர்ச்சி அடைய
அங்கத்தவர்களாக சேர்ந்து நல்ல
பலனை அடையுங்கள் என்று
கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இரா- தணி
பிரதம ஆசிரியர்.

நந்தார் வாழ்த்துக்கள்

உலக மக்களின் இரட்சிப்பிற்காக அவர்தம்
பாவங்களையெல்லாம் தான் ஏற்று
அவர்களுக்காய் சிலுவை சுமந்து மரித்த
தேவ குமாரன் இயேசு பிறந்த நந்நாளாம்
கிறிஸ்மஸ் தினத்தைப் போற்றி துதிப்போமாக.

அனைத்து கிறிஸ்தவ பெருமக்களுக்கும்
இதயம் கணிந்த திரு நாள் வாழ்த்துக்களை
மண்வாசம் மகிழ்வுடன்
தெரிவிக்கின்றது.

மண்வாசம்

இயற்கையின் நயத்துகள்

உலகத்து இயற்கைதனை யாருமே

வெல்ல முடியாது. மழுமூ
பெய்கின்றது. தடுக்க முடியுமா?
வெய்மில் எறிக்கின்றது, மாற்ற
முடியுமா?

இப்படியே இயற்கை தன் காலங்களில்
தன் வேலை களாச் செய்கின்றது.
இது தான் இயற்கை. இவை ஏன்
கூறப்படுகின்றது என்றால்
இயற்கையின் நியதியில் இருந்து
யாரும் தப்ப முடியாது. அனால்
மனிதனால் சில மற்றுங்களை மட்டுமே
செய்ய முடியும் குடையைப் பாவித்து
மழுமூ வெயிலிலிருந்து தண்ணைப்
பாதுகாக்கலாம். ஆனால் எவ்வளவு
காலம் அடைப்பட்டுக் கிடக்க முடியும்
வெளியில் போகத்தான் வேண்டும்.
இந்த இயற்கைச் செயற்பாடுகள்
எமக்கு தேவையானவை மட்டுமல்ல,
இன்றியமையாத ஒன்றாகவும்
உள்ளதை நாம் உனர் வேண்டும்
விவசாயிகளுக்கு இந்த மழுமூயும்
வெமிலும் கட்டாய தேவையாகின்றது.
நாடு செழிப்புறுக்கின்றது. இயற்கை
வளங்கள் பூத்துக் குலுங்குகின்றது.
உற்பத்தி பெருகின்றது. நல்ல
சுவாத்தியம் மக்களுக்கு மட்டுமல்ல
உலகின் உயிரினங்கள் அத்தனைக்கும்

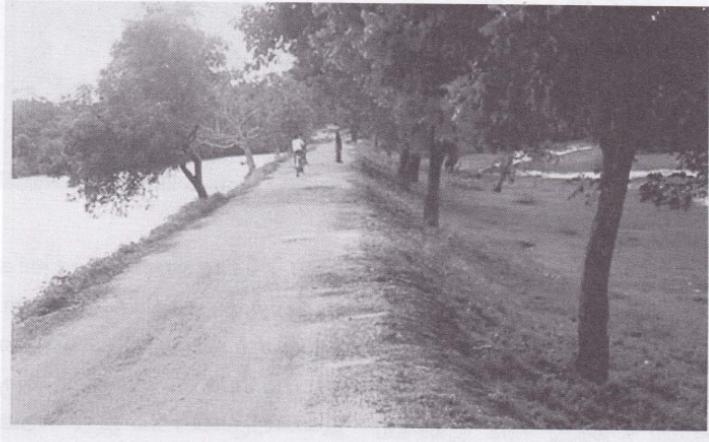
கிடைக்கின்றது.

ஆனால் இன்று
இயற்கையின் நியதிகளைப் பல
வழிகளிலும் படித்த அறிவாளி களும்
சரி, உண்மையை விளங்கியவர் களும்
சரி மாற்ற முயல்வதைப் பார்க்கும்
போது அழுவதா? சிற்பதா? என்கின்ற
நிலை நமக்கு. தெரிந்துகொள்ள
வேண்டிய விடயங்கள் இந்த
தாரணையில் ஏராளம் உள்ளது.
அறிவையும் நல்ல ஆக்கங்களையும்
உருவாக்க வேண்டிய கடமை
நமக்கு இருக்கும் போது சிந்திக்காமல்
மனித வளத்து

க்குத் தேவையற்ற விடயங்களைச்
சுட்டும் இயற்றி செயற்படுவதை எப்படி
ஏற்க முடியும். பெண் - பெண்ணை
மணம் முடிப்பதும், ஆண் ஆணை
மணம் முடிப்பதும் எவ்வளவு மனக்
கிலேசமான செயல். இது
இயற்கையின் நியதிக்கு ஒரு சவால்
மட்டுமல்ல, சமூச சீர்கோட்டிற்கு
மகுடம் சூடு வெது போன்றதாகும்.

இயற்கையின் நியதிகள்
உலகம் உள்ளவரை, மக்களுக்கு
ஒவ்வொரு உண்மையையும்
விளக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. மேலும்
இந்த இயற்கையின் நியதிகளைப் பற்றி

மண்வாசம்

மீண்டும் மறு மன் வாசத்தில்
எடுத்தாய்வோம்.

- மன்னின் மைந்தன்

ஏழு: பதிளி ஒரு உடமொள்ளு
எடுக்கிறவால்ம? உத்தன்றை
ஸ்வரூபன்றாக?
கோழு: ஸஸ்ரதை என்னடி கிடுக்குது?
ஏழு: ஸஸ்ரதைன் கேட்டேன்.
இதுக்கு ஏன் நீங்கள்கோக்கீங்கள்?
கிள்ளை கோழு உத்தன் ஸஸ்ரை அதுதானே.

உங்கள் எழுத்தார்வந்தனுக்கு
களம் அமைத்து தர மன்
வாசம் என்றும் கரம் தந்து
உதவும்.

எழுதுங்கள்! செழுமைமிகு
சமுதாயம், இம் மன்னில்
செழித்தோங்க.... எம்மால்
இயன்றவரை இணைந்து
முயல்வோம். வாருங்கள்!
சொல்லேர் கொண்டு
பண்படுத்தி புதுப்பயிர்
வளர்ப்போம்!

மன் வாசம்

இரப்பவர்க்கு ஈயா பணப்பை வழித்துணையாய்
இருந்தென்ன காண்பதுவோ.

-புதுமொழி

மேலே குறிப்பிட்ட சோதனை, வேதனை, சாதனை சாதாரண ஒவ்வொரு மக்கள் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்டுக் கோண்மருக்கும் ஓன்று. பழைய காலத்து சங்க இலக்கிய வரலாறு, ஜம்பெரும் காப்பியங்கள், மகாபாரதம், இராமாயணம், கோவலன் கண்ணகி, நள வெண்பா, இப்படியோ அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். இவை அத்தனையிலும் சோதனை, வேதனை, சாதனை களைக் காணலாம். இம் மூன்றும் இல்லையானால் அவை இலக்கியம் அல்ல. அவை தலையில் ஸா முண்டங்கள்தான்.

சாதாரணமான ஒரு மனிதன் தன் வாழ்க்கையில் அவனை அறியாமலேயே இம் மூன்றையும் செய்கின்றான். அதை இங்கே சுட்டிக் காட்டப்படும் போது தான் அதன் தன்மையை, உண்மையை நாம் உணரமுடியும். ஒருவன் ஒருத் தியைக் காதலிக் கிறான். இது குடும்பத்வருக்கு தெரியும்போது கட்டுப்பாடுகள் போடப்படுகின்றன. மண்வட்டம்

இது சோதனை. காதலர்கள் இருவரும் சந்திக்க முடியாமல் இருக்கும் போது இது வேதனை. எப்படியோ இருவரும் இணைந்துவிட்டால் இது சாதனை. இந்த விளக்கம் சிறியது. இதை நாம் இலக்கியத்தில் பார்க்கும் போது விரலோ பெரியது. இதனால்தான் எந்த ஒரு காவியத்தையோ, கதையையோ, நாடகத்தையோ, வாழ்க்கையையோ மூன்று கூறுகளாக நாம் நோக்க வேண்டும். அந்த மூன்று கூறுகள் மேலே கூறப்பட்டவைகள் தான். இவைகள் மூன்றையும் நாம் மாதா மாதம் மண்வாசத்தில் அக்கு வேறு ஆணிவேறாகப் பார்ப்போம். அப்போதுதான் இதன் உள்ளாந்த யதார்த்தத்தை காணமுடியும்.

உதாரணத்துக்கு எமது மக்கள் திலகம் எம்.ஐ. ஆரை எடுத்துக்கொள்வோம். தமிழ் நாட்டு மக்களால் மட்டுமல்ல இலங்கை மக்களாலும், அதிலும் தமிழ்மக்களாலும் மதிக் கப்பட்ட, போற்றப்பட்ட ஒரு தலைவன். எம்

விடுதலைக் கு அவரால்
 அளிக்கப்பட்ட தொகையை எம்மால்
 மறக்க முடியாத ஒன்று. இந்தத்
 தலைவனின் வரலாறு அறிந்தவர்கள்
 கண்ணரீ வடிப்பர். அவரின், ஆரம்ப,
 இளவயது வாழ் க் கை
 கவலைக்குரியது வாழ்க்கை.

எம். ஜி. ஆரின் தந்தை
 கண்டியில் (இலங்கை) பிரிட்டிஷ்
 அரசில் வேலை பார்த்தவர், தாயும்
 தந்தையும் வேலையின் நிமித்தம்
 மலையாளத்தில் இருந்து (இந்திய)
 இலங்கை வந்தவர்கள், படித்த
 இந்தியர்கள் பிரிட்டிஷ் காலத்தில்
 இலங்கையில் பலர் வேலை
 பார்த்தார்கள். எம். ஜி. ஆரும்
 அவரின் அன்னை
 எம்.ஜி.சுக்கரபாணியும் கண்டியில்
 பிறந்தார்கள். இவர்கள்
 சிறுபிள்ளையாக இருந்தபோது
 தந்தையார் இலங்கையில் இறந்தார்.
 செய்வதறியாது அவர்களின் தாய்
 இரு குழந்தை களையும்
 அழைத்துக்கொண்டு இந்தியாவின்
 தமிழகம் சென்றார். இது
 சோதனைக்காலம். கஷ்டத்தின்
 மத்தியில் எம். ஜி. ஆரையும்,
 சுக்கரபாணியையும் வளர்த்தார்.
 இதனால்தான் எம்.ஜி. ஆர் அடிக்கடி
 தாயை நினைவு கூர்வார். வளர்ந்த
 இவர்களுக்கு வாழ்க்கையை எப்படி
 ஒட்டுவைத் என்று தெரியவில்லை.
 நாடகக் கம்பனிகளில் நடிக்கத்
 தொடங்கினார். ஊர் ஊராகத்திரிந்து

நாடகம் போட்டனர். இது
 அவர்களின் வேதனையான காலம்.
 கடைசியில் பட நடிகளானார்.
 தயாரிப்பாளரானார். டைரக்டர்ரானார்.
 தாய் சத்தியாவின் பெயரில் பட
 நிறவனத்தை ஆரம்பித்தார். அறிஞர்
 அன்னாவின் அன்பினாலும்,
 கொள்கையை கொலை லும்
 அரசியல்வாதியானார். தமிழகத்தின்
 முதல் மந்திரியானார். மக்கள்
 திலகமானார். இது எம். ஜி. ஆரின்
 சாதனை. இப்படியான வேவ்வேறு
 வாழ்க்கை வரலாறே மக்கள்
 அனைவரினதும் சோதனை,
 வேதனை, சாதனை .

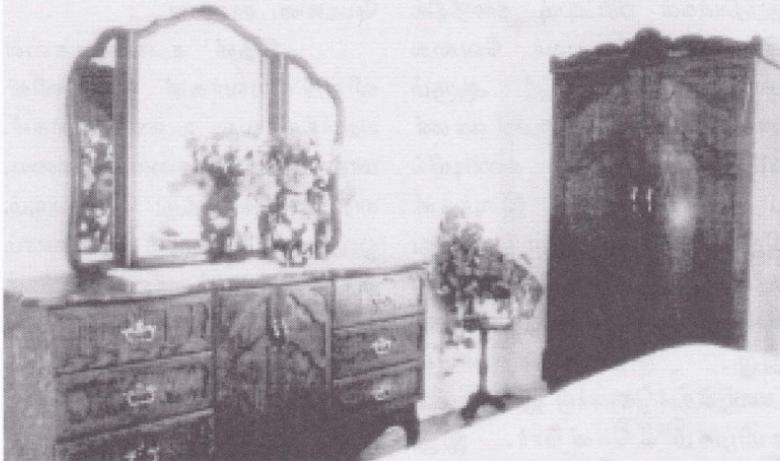
இதன் உண்மைகளை
 விளங்கியவர்கள் வாழ் வின்
 யதார்த்தத்தை உணர்ந்தவர்கள்.
 மாதா மாதம் சோதனை, வேதனை,
 சாதனை தொடர்ந்து வெளிவரும்.
 ஒவ்வொரு மாதமும் மண்வாசம்
 தரும் இக்கருத்துகளை உங்கள்
 வாழ்க்கையுடன் இனைத்துப்
 பார்த்து சோதனை, வேதனை,
 சாதனைகளை எமக்கு அனுப்பினால்
 மண்வாசனை நிச்சயம் பிரசுரிக்கும்.

வாசகர்களது
 கருத்துக்கள்
 வரவேற்கப்படுகின்றன.

NO PAYMENT INTEREST for 1 YEAR

SP IMPORTERS

**IMPORTERS & DISTRIBUTERS OF
HIGH QUALITY FURNITURE & MATTRESSES**

(416) 266-3077

**2861 Lawrence Ave. East
Scarborough, ON**

At Brimely

மாண்புமாலை

90

DATTA FOOD MANUFACTURING

ROTTI SPECIALIST

*We Cater Quality food
for your
Special Occasions*

**585 MIDDLEFIELD RD, Unit #9
Scarborough, ON**

மலைவாசி

மாலை நேரம், வெண்புவில் வாயால் நுரையைக் கக்கியபடி பாய்ந்து கொண் டிருந்தது. நன்றாகக் களைத்திருந்த அந்த வெள்ளைக்குதிரை தன் வேகத்தைக் குறைக்காது தொடர்ந்து பாய்ந்து கொண்டிருந்தது. அதன் மேல் அமர்ந்திருந்த ஆஜா னுபாகு வான் இளைஞன் முகத்தில் வழிந்த வியர்வையைக் கையால் துடைத்து எறிந்து விட்டுத் தனது காற்றில் பறந்து கொண் டிருந்த தலைமயிரை விரல்களால் கோதிவிட்டான். அவன் உடம்பில் போடப்பட்டிருந்த மேலங்கி குதிரையின் வேகத்துக்கு காற்றில் பறந்து கொண்டிருந்தது. பறந்த சிவுங்க மரபும், பலங்கொண்ட புயங்களும், எவரையும் ஊடுருவி ஆராயும் கண் களும், ஏறுதெற்றியுமாக, அவன் பாப்பதற்கு அரசு குடும்பத்து வாரிக் போல் தென்பட்டான். இடையில் நீண்ட உறைவாள் உறையில் தொங்கிக் கொண் டிருந்தது. வடக்குத் திசையில் இருந்து தெற்கு நோக்கிப் பாய்ந்து கொண்டிருந்த வெண்புவில் அவனின் எண்ணத்தை உணர்ந்ததைப் போல் பாய்ந்து மண்வட்டம்

கொண்டே இருந்தது.

மாலை நேரமானாலும் வெயில் சுட்டெரித்துக் கொண் டிருந்தது. குதிரை சற்று மனற்பாங்கான

இடத்தில் பாய்ந்து கொண் டிருந்தால் புழுதி புகை மண்டலம் போல் மேல் எழுந்து கொண் டிருந்தது. மனதில் இளைய இராவணனின்

மனநிலை குதிரை வேகத்திலும் பார்க்க வேகமாகப் பாய்ந்து கொண்டிருந்தது. கடந்த காலமும், நிகழ்காலங்களும் தனக்கு முன் முதாகாரமாக வளர்ந்து நிற்கும் தன் இன மக்களின் பிரச்சினையும், அவனுக்கு ஒரு அலாதியான பஸ்தை ஊட்டிக் கொண்டிருந்தன.

தனக்கு முன் தோன் றிய எத் தனையோ முதாதையர்கள் எமாற்றப்பட்டு வஞ்சிக்கப்பட்டதைத் தன் தாய் சொல்லக் கேட்டு மனம் வெதுமினான் இளைய இராவணன். பாட்டன், முப்பாட்டன் மாறின் பெருமையும் சீரும், சிறப்பும் காட்டிக் கொடுப்பவர்களால் எப்படிச் சீரமிந்தது என்பதைத் தாம் கூறக் கேட்டு அவனின் மனம் துடித்தது. எதிரிகள் தாம் செய்வதையும் செய்து விட்டுத்

தாம் செய்தது சரி என்று நியாயப்படுத்தும் போதுதான் எவ்வளவு வேதனையாக உள்ளது.

அதைத் தான் இளைய இராவணன் சிந்தித்தான். ஒரு இனம் இன் னொரு இனத்தை நசுக்க முற்படுவதை எவராலும் ஏற்றுக் கொண்டு வாளா இருக்க முடியாது. ஒரு இனத்திற்கு ஒவ்வாத ஒன்றைப் பஸாத் காரமாகத் தினிப்பதை அங்கீகரிக்க முடியாது. மாணிட வாழ்க்கை நிலையானது இல்லையானாலும், எம் பாரம் பரியமான சமூக பொக்கிஷங்களை ஒதுக்கி வைத்து வாழ முடியாது இது ஒவ்வொருவர் இரத்தத்திலும் உறைந்து விட்ட ஒன்று.

தன் தாத்தா, பாட்டன், எப்படிச் சைவத் தையும் தமிழையும் வளர்த்தார்களோ, அதை மீண்டும் இத்தரணியில் வளர்த்தெடுத்து படர வைக்க வேண்டும். இதற்கு வழிகாண வே விரைந்து கொண்டிருக்கிறான் இளைய இராவணன். தாய் கூறியது அவனுக்கு சத்திய வாக்கு, ஆணை, இதை நிறைவேற்றி அவனின் கனவை நனவாக்க வேண்டும். அவனின் பாட்டன் தன் தாயின் ஆசையை நிறைவேற்ற சின்னக் கைலயங் கிரியைப் பெயர்த்தானே அதை இளைய இராவணன் கருத்தில் கொண்டான். ஒரு காலத்தில் எட்டுத் திக்கிலும்

புகழ் பரப்பியவன் அல்லவா தன் பாட்டன் இலங்கேஸ்வரன்? அவர் வழி வந்த தான் ஏன் தமிழையும் சைவத்தையும் எட்டுத் திக்கிலும் புகழ் பரப்பிட செய்ய இயலாது? முடியும் என்ற நம்பிக்கையை மனதில் வைத்துச் செல்கின்றான்.

இப் போது இளைய இராவணனின் வெண்புரவி கன்னியா வெந்தீருற்றுக்கு வந்தது. குதிரை களைத்து விட்டதை உணர்ந்தவன் கடிவாளத்தை இழுத்து நிறுத்தித் தானும் குதிரையில் இருந்து இறங்கி ஏழு வெந்தீருற்றையும் நோக்கி நடந்தான். அவனின் உடலும் உள்ளமும் ஆனந்தத்தால் துள்ளின. பாட்டன் இலங்கேஸ் வரனின் பாதங்கள் பட்ட இடமல்லவா இது?

இளைய இராவணன் ஏறி வந்த குதிரை தலைவனின் எண் ணத்தைப் புரிந்து கொண்டதைப் போல் இங்குமங்கும் நோக்கி விட்டுப் பகும் புற்களை மேய்ந்து கொண்டிருந்தது. தன் களைப்புப் போக உடலைச் சுடுநில் கழுவிய இளைய இராவணன் மேலங் கியால் முகத் தையும் உடலையும் துடைத்துக் கொண்டு மேலங் கியால் முகத் தையும் உடலையும் துடைத்துக் கொண்டு மேலே ஏறியவன் தூரத்தே இரண்டு குடியானவர்கள் வருவதைக் கண்டதும் ஒரு மரத்தின் பின்னால் மறைந்து நின்று கொண்டான். வந்தது ஒரு ஆணும் பெண்ணுமாக

இருந்தனர். பார்ப்பதற்கு வயதில் இளையவர்கள் போல் இருந்தனர். வெந்நீர் ஊற்றைப் பார்த்த இருவரும் அதை ஆவலுடன் நோக்கிய படி சில கணங்நேரம் நின்றுவிட்டு ஒருவரை ஒருவர் அர்த்தத்துடன் பார்த்துக் கொண்டனர்.

பாப்பதற்கு அந்த இளம் பெண் காட்டுவாசியைப் போல் இருந்தாள்.

கண்கள் பார்ப்பதற்கு நீண்டு அழகாகவும் துருதுருவென்றும் இருந்தன. அழகிய பச்சை வண்ணை துணியால் மாப்புக் கச்சை அணிந்து இடுப்பிலிருந்து கால் வரை சேலை கட்டி இருந்தாள். நான்கு பக்கமும் கண்களைச் சமூல விட்ட அந்தப் பெண், தூரத்தே வெண்புரவி ஓன்று புல் மேய்வதைக் கண்டவள் “அண்ணா, அங்கே பார்” என்று

தலைமுடியை கூட்டி அள்ளி வெள்ளைக் குதிரையைச் சூட்டிக் முடிந்திருந்தவள் ஒரு கொத்துப் பூவைத் தலையில் குடி இருந்தாள்.
மண்வழம்

அவளோடு கூட வந்த இளைஞர் உறைவாளை சட்டென உருவிய படி சுற்றும் முற்றும் பார்த்தான். எவ்வரையுமே காணவில்லை. இளைய இராவணன் காதைக் கூர்மையாக்கிக் கொண்டு இருவரின் உரையாடலையும் உற்றுக் கேட்டான். இருவரும் அன்னன் தங்கை என்பதை உணர்ந்தான் இளைய இராவணன். இவர்கள் யார் என்ற கேள்வி இளைய இராவணன் மனதில் விஸ்வரூபம் எடுத்து நின்றது. ஒருவேளை இவர்கள் தனக்கு எதிரியாகவும் இருக்கலாம். இந்தப் பிரதேசம் காடாக இருந்தாலும், தம் எதிரிகளும் வந்து போகலாம் தான். என என்னிக் கொண்டான். மறைந்து நின்ற இடத்தை விட்டு வெளியே வரலாமா என என்னினான் இளைய இராவணன். தீடிரென தூரத்தே நாலுபேர் வாள்களைக் கையில் ஏந்தியபடி வருவதைக் கண்டான். ஏதோ ஒரு ஆபத்து நடக்கப் போவதை உணர்ந்த இளைய இராவணன் இரண்டு மரங்களுக்கு இடையே உடலை நுழைத்து மறைந்து பொண்டான்.

“அன்னா, நான் நன்றாகக் களைத்து விட்டேன். சற்று ஓய்வெடுத்து மீண்டும் யணத்தைத் தொடரலாம். வெகுதூரம் வந்து விட்ட எம்மை எவ்வாலும் பிடிக்க முடியாது. சாப்பிட ஏதாவது

பழங்கள் இருந்தால் பிடிந்கலாம்” என்றாள். சற்று யோசித்த இளைஞர், “மரகதவல்லி, இந்த இடத்தில் தன் ணீர் வசதி இருப்பதால் யாராவது வரலாம். போதாதற்கு குதிரை ஒன்றும் நிற்கிறது. நிதானித்துதான் எதையும் செய்ய வேண்டும். புதிய இடத்தில் சாப்பாட்டைக் கவனிப்போம் என்றால் நாங் கள் பகை வர்களிடம் மாட்டுப்பட்டு விடுவோம். நீ நன்றாக இளைத்து விட்டாய் என்பது எனக்குத் தெரியும். உன் நிலையைப் பார்க்கப் பரிதாபமாக உள்ளது. என்ன செய்வது? இப்படி நிலைமை ஏற்படும் என்று கனவிலும் நினைக்கவில்லை.

எம் சொந்த மண்ணில் எமக்கு இடமில்லை. உயிரைப் பாதுகாத்து எமது நிலையைப் பலப்படுத்த வேண்டும். இந்தியாவில் இருந்து வந்த ஆரியன் எம் மண்ணை ஆக்கிரமித்தான். மக்களை அழித்துத் தம் கீழ் அடிமை இனமாக வாழவைக்கவே திட்டமிட்டுள்ளான்.

இதற்கு எமது இனத்தில் உள்ள சிலரும் துணை போகின்றனர். இதை இப்படியே நீண்டு போகவிட்டால் எம்மன் ஆரிய மண்ணாகி விடும். காலக் கிரமத்தில் திராவிட இனம் இம் மண்ணில் வாழந்ததாகவே வரலாறு இல்லாமல் போய்விடும்” என்றான்

மரகத வல்லியின் அண்ணன் மாந்தன் இவைகளை உற்றுக் கவனித்த இளைய இராவணன் அவர்கள் தற்பொழுது என்ன கூழ்நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர் என்பதை உணர்ந்து கொண்டான். நான்கு மல்லர்கள் தங்களைத்தேடி வருவதை உணராத மரகதவல்லியும், மாந்தனும் அந்த வெள்ளைக் குதிரையையே நோட்டம் விட்டபடி கதைத்துக் கொண்டனர். மரகதவல்லியின் கண்கள் கலவரப் பார்வையைச் சுட்டிக் காட்டின.

கரைக் குடுவையில் உள்ள நீரைத் தங்கைக்குக் கொடுத்த மாந்தன் அவளின் முதுகைப் பாசத்தோடு தடவிக் கொடுத்து, “நான் இருக்கும் வரை நீயப்பட வேண்டாம்” என்று தங்கைக்கு ஆறுதல் கூறினான். தூரத்தே வந்த மல்லர்களை இளைய இராவணன் மறைவில் இருந்து நோக்கியபடி இருந்தான். மல்லர்கள் ஒரளவு மரகதவல்லியும் மாந்தனும் நின்ற இடத்தை நெருங்கி விட்டார்கள். பள்ளமான, பரட்டைக் காடான இடத்தில் மரகதவல்லியும் மாந்தனும் நின்றபடியால் இரு பகுதியினரும் ஒருவரையொருவர் காணவில்லை.

பட்டா வாள்கள் இடையில் தொங்க, நாலா பக்கமும் கண்களைச் சுழல விட்டபடி பயங் கர மீசையுடனும், சிவந்த உருட்டு விழிகளுடனும் வந்த அந்த மண்வைசும்

நால்வரும் இளைய இராவணன் நின்ற மரத்துக்கும் மரகதவல்லியும் மாந்தனும் நின்ற இடத்துக்கும் மத்தியில் வந்து நின்றனர். நின்றவர்கள் தங்கள் காதுகளைக் கூர்மையாக்கிக் கொண்டனர். திடீரென மல்லர்களில் ஒருவன் இடைவாளை உருவியடி தன் சக மல்லர்களுக்குத் தூரத்தே வாலைச் சுழற்றியடி புல் மேழும் வெள்ளைக் குதிரையைச் சுட்டிக் காட்டினான். நால்வரும் கேள்விக்குறியுடனும் அந்த வெண் புரவியை நோக் கியபோது பயங் கரச் சத்தத்துடன் மரக்கிளையொன்று ஒடிந்து அவர்கள் முன்னால் வீழ்ந்தது. நால்வரும் உறைவாளை உருவிப் பயங்கர சத்தம் போடவும் மரத்தில் பாய்ந்த குரங்குகள் மரத்துக்கு மரம் தாவி ஒடின. நிலைமையை உணர்ந்த மல்லர்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்து அசுடு வழிந்தனர். அப்போது பள்ளமான பகுதியில் நின்ற மரகதவல்லியும், மாந்தனும் சத்தம் வந்த திசை நோக் கினர். எதையும் காண முடியவில்லை. மரகதவல்லியை ஒரு பரட்டைப் பற்றையடியில் மறைத்து உட்கார வைத்த மாந்தன் பள்ளத்தில் இருந்து மேடான பகுதிக்கு ஏறி வந்தான். அவனின் அவதானம் கண்பார்வையிலும், முகத்திலும் நடைமிலும் தெரிவதை இளைய இராவணன் உணர்ந்தான்.

தொடரும்...

Jetspeed TRAVEL

Emirates
Lufthansa
K L M
Alitalia

Qatar Airways
Gulf Air
Singapore Air Lines
Air Canada
SriLankan Air Lines

We Specialize in...

**Air Travels
Package Tours
Cruise
Rail
Car Rental
Travel Insurance**

15 வருட கனேஷன் அனுயாவம்
உள்ளவர்களால்
உங்களுக்குத் தேவையான
ஸிரயாண ஒழுங்குகளை
மிக இலகுவாக செய்து கொள்ள
அறையுங்கள்.....

**Call: Murali / Viji
Tel: 416-609-0544
Fax: 416-332-0082**

After Hours - 416-803-0720

www.jetspeedtravels.ca
info@jetspeedtravels.ca

**5800 Sheppard Ave.E., Unit 12
Scarborough, ON M1B 57**

“பொய்மை பல்லக்கில் போனாலும்-உலகத்தில்
உண்மை காலத்தால் காணப்படும்”

ஒன்றின் விசேஷங்களுடைய விசேஷங்கள்
ஒன்றின் விசேஷங்களுடைய விசேஷங்கள்

585 Middlefield Rd, Scarborough, Ontario, M1V 4Y5.
T : 416 291 2344, F : 416 291 1231